

LIBRARY
21 DEC 1955
STATE LEGISLATURE

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Monday, 14th March 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

[Question No. 1311 taken up in the end, after question No. 1340.]

Upper Bhavani Project.

* 1312 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Upper Bhavani Project in Coimbatore district has been investigated?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“The attention of the Hon. Member is invited to the answer to question No. 687 and its supplementaries delivered on 12th May 1954.”

SRI N. K. PALANISAMY:—“இதைப் பரிசீலனை செய்வதற்கு ஏதாவது சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்ததா? கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் 32 குளங்களில் தண்ணீர் விடுவதற்கு சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து ஏற்பாடு செய்யுமா?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“After answering the question last time, I made a reference to the Chief Engineer on the subject asking him to examine this question expeditiously. He has recommended against the proposal as it is not feasible. That is what has taken place. About tanks and other things, if there are any sources pointed out to us, we shall have them considered.”

SRI S. RAMALINGAM:—“மேல் பவானி பிராஜக்டைக் கட்டினால் தஞ்சை ஜில்லா பாசனத்தை பாதிக்குமா?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“No, I have been stating that it cannot be constructed. So, where is the question of subsequent reaction?”

Recommendations of the Secondary Education Commission re the period of Secondary Education.

* 1313 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have accepted the recommendation of the Secondary Education Commission to increase the period of Secondary Education from three years to four years and reduce the Degree course from four years to three years; and

(b) if not whether these recommendations would be accepted with modifications and if so, with what modifications?

[14th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—(a) & (b) The matter is under the consideration of this Government."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" இந்த விஷயம் சர்க்காரின் ஆலோசனையில் இருப்பதாகக் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். இதோ என் கையில் இருப்பது யுனிவர்சிட்டியின் ஆண்டு அறிக்கை. இதில் அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால்—

'Special mention may be made here of the recommendations of the Secondary Education Commission. A special Committee, which went into the recommendations of the Commission affecting University studies, while accepting the recommendations, placed concrete proposals before the Syndicate, which in turn placed them before the Academic Council. The Academic Council and later the Senate accepted these recommendations, which in the main, would, it is anticipated, thoroughly change the character and tone of education in the University. Detailed proposals are now being considered by the Board of Studies concerned and it is the hope of the Syndicate that by the beginning of the academic year 1956 the Colleges and the University will have implemented these recommendations.'

This means that the University has already decided and proceeded with the implementation of the recommendations. Then, how is it that the Hon. Minister says that the proposals are under the consideration of the Government? May I also know from the Hon. Minister whether there is any difference of opinion between the Government and the University with regard to this matter? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" There are two aspects in this matter. One is with regard to University education as such and the other is with regard to secondary education. As far as University education is concerned the proposal is to have a three-year Degree course without having the Intermediate course. Apart from making the secondary education converted into higher secondary education, the conversion of University education into a three-year course is quite feasible by having a one-year pre-University course. That is the decision which is referred to in the University report. But, as far as the modification of the secondary education itself is concerned, it is under the active consideration of the Government."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" In view of the fact that a 11-year secondary education course is already prevalent in some other States, will the Hon. Minister be pleased to see that the pre-University course is not enhanced by one year? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" As a matter of fact, in some of the North Indian States, they have only a 10-year course. Now, in our State we are already having a 11-year course. Therefore the question whether we should increase it by one more year according to the recommendation of the Secondary Education Commission is the very point which is under the consideration of the Government. All these points will be taken into consideration before arriving at a decision in the matter, Sir."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, the Elementary Education Committee also will be submitting its report shortly. Inasmuch

14th March 1955]

as all these phases of education are correlated, will the Government take up all the reports together in consultation with experts and take a decision as a whole instead of taking piecemeal decisions on each section of education? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Yes, Sir. It is the intention of the Government to take a decision with reference to every aspect of education as a whole."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" If the Degree course is to be reduced from 4 years to 3 years, will it not be incumbent on the Government to increase the period of High school education as otherwise the pupils will not be up to the standard? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" It is not necessary, Sir. The one-year course can be had as a pre-University course in the Colleges themselves."

SRI N. K. PALANISAMY :—" ஹையர் செகண்டரி கல்வி, மிடில் ஸ்கூல் ஆகியவைகளில் பாடங்கள் தமிழாக இருப்பதால், டிகிரி பாடங்களையும் தமிழிலேயே ஏற்பாடு செய்வதற்குச் சர்க்கார் முன்வருவார்களா? "

MR. SPEAKER :—" இதற்கும் மூல கேள்விக்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது? The University is an autonomous body."

SRI S. RAMALINGAM :—" இன்றைய 11 வருஷ எஸ்.எஸ்.எல்.சி. 8-40 படிப்பினால் பல மாணவர்கள் பணம் செலவு செய்து படிக்க முடியாத காரணத்தால், நடுவிலே நின்று விடுகிறார்கள். ஆகவே 11 வருஷத்திற்கு மேல் அதிகப்படுத்தாமல் சர்க்கார் பார்த்துக் கொள்வார்களா? " a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" இதெல்லாம் ஆலோசனையில் இருக்கிறது என்று நான் முதலிலேயே அறிவித்திருக்கிறேன்."

Recommendations of the Secondary Education Commission re Service conditions of teachers.

* 1314 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, with regard to this question there is a slight mistake—I don't know how it crept in. I may kindly be permitted to modify the question."

MR. SPEAKER :—" Yes, you read the question as it should be."

SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have examined the recommendations of the Secondary Education Commission in respect of service conditions, pay and allowances, retrenchment benefits, etc., of teachers; and

(b) what action the Government propose to take in the direction of giving effect to these recommendations in the schools in this State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) & (b) The recommendations of the Commission are being examined by a special Committee."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" இந்த விசேஷ கமிட்டியில் யார் யார் அங்கத்தினர்களாக இருக்கின்றார்கள்? என்னென்ன விஷயங்களைப் பரிசீலனை செய்கிறார்கள்? "

[14th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ இந்தக் கமிட்டியில் டாக்டர் லக்ஷ்மணசாமி முதலியார் தலைவர். மற்றும் நமது டி.பி.ஐ. ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளின் பிரின்சிபால்கள், தென்னிந்திய உபாத்தியாயர்களின் சங்கத் தலைவர் நடராஜன் ஆகியோர் இருக்கிறார்கள். இந்தக் கமிஷன் செய்திருக்கும் சிபார்சுகளையும் பரிசீலனை செய்து, எப்படி அமுல் நடத்துவது என்ற ஆலோசனையைச் சொல்வதற்காக சர்க்காரால் இக்கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது.”

* 1315 Q.—

MR. SPEAKER :—“ We shall take the questions to be answered by the Hon. Revenue Minister on the 15th.”

Bus fare from Madras to Avadi during Congress Session.

* 1316 Q.—**SRI A. RATNAM :** Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether any representations were received by the Government from private bus owners requesting the Government to fix a higher rate of bus fare from Madras to Avadi and back in connection with the Congress Session;

(b) the number of private buses and the number of private bus owners who have undertaken to run bus service to Avadi; and

(c) the rate of fare charged per passenger from Madras to Avadi?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) No, Sir.

“ (b) Ninety-nine private bus operators undertook to run buses from Madras to Avadi and back in connection with the Indian National Congress Session. The number of private buses which were run from Madras to Avadi and back in this connection was 280.

“ (c) the fare per passenger per single trip from Madras to Avadi was annas eight.”

SRI A. RATNAM :—“ இந்த 99 தனிப்பட்ட முதலாளிகளின் பஸ்களை சென்னையிலும், அதன் சுற்றுப்புறத்திலும் வைப்பதற்கு எத்தனை பஸ் ஸ்டாண்டுகள் அமைக்கப்பட்டன? அதனுடைய செலவினங்களை காங்கிரஸ் மகாநாடு கூட்டியவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்களா? பிரைவேட் பஸ் சொந்தக்காரர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்களா? அல்லது சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டார்களா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ அதற்குச் செலவு ஒன்றும் ஆகவில்லை. எங்கெங்கே பிரயாணிகளுக்கு வசதியளிக்க பஸ்கள் செல்லமுடியுமோ, அந்தந்த இடங்களில் எல்லாம் பஸ் ஸ்டாண்டுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. ஆனால் முக்கியமாக மூன்று இடங்களிலே பிரயாணிகள் ஏறுவதற்கும், இறங்குவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ Sir, may I know whether any bus operators offered any concessional rates, as in the case of bus operators of Coimbatore, who were prepared to take passengers at a low rate of Rs. 5 from Coimbatore to Madras? ”

MR. SPEAKER :—“ The question is about buses between Avadi and Madras.”

14th March 1955]

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ Yes, Sir. But I want to know whether any concessional rate similar to that offered by bus operators between Coimbatore and Madras was offered here also? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ The bus operators were allowed to bring passengers when the buses came down here and take passengers when they went back (to Coimbatore). ”

SRI K. RAJARAM :—“ May I know whether the Hon. Minister is aware that the expenses connected with the installation of bus stops, etc., were borne by the Congress Reception Committee and not the Government or bus operators? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ I have already said that there was no expenditure to the Government. ”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Is it a fact that a sum of Rs. 3 lakhs was given to the Madras Corporation to improve the roads leading to Avadi with a view to induce the bus operators to operate on these roads? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ There was no need for any inducement to bus operators; they co-operated with the Government, looking after the comforts and providing facilities to the passengers. Further the hon. Member's question is a separate one, as the main question has nothing to do with improvement to roads. ”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ May I know from the Hon. Minister whether any special facilities or concessions in the shape of exemptions from taxes, etc., were granted to the bus operators who made arrangements to ply buses for the Avadi Session? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ They were granted permits, licences, etc., wherever necessary. ”

Pondicherry State.

* 1317 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a Malabar Special Police Force has been sent to the former French-Indian Settlements which have merged with the Indian Union;

(b) if so, the reasons therefor; and

(c) which Government meets the expenses?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) Yes, Sir. A company of the Malabar Special Police has been deputed to serve under the Pondicherry Administration.

“ (b) The deputation was made at the request of the Government of India, to augment the existing police force there and to assist them in their regular duties.

[14th March 1955]

“(c) The cost of the company during the period of its deputation is being borne by the Government of Pondicherry.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ பாண்டிச்சேரி அரசாங்கத்தை சென்னை ராஜ்யத்தோடு இணைப்பதற்கு ஏதாவது உத்தேசமுண்டா? அப்படி ஏதாவது நமது ராஜ்ய சர்க்கார் சிபார்சு செய்திருக்கிறார்களா? ”

MR. SPEAKER :—“ That is altogether a different question.”

* 1318 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Chief Minister visited Pondicherry in November 1954;

(b) whether it was an official visit; and

(c) at whose invitation he visited the place?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) No, Sir. It was a private visit.

“ (c) Does not arise.”

* 1319 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the State Government have represented to the Union Government for the merger of Pondicherry, Karaikal and Mahe, with the State of Madras; and

(b) whether any reply has been received?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) No. Sir.

“ (b) Does not arise.”

* 1320 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Union Government have consulted the State Government regarding the removal of land customs at the borders of Pondicherry, Karaikal and Mahe; and

(b) if so, the views offered by the State Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) No, Sir.

“ (b) Does not arise.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ பாண்டிச்சேரி, காரைக்கால் ஆகிய பிரதேசங்கள் தமிழ்நாட்டுடன் இணைந்திருப்பவை. அதற்கு ஒரு தனி நிர்வாகம் ஏற்படுத்தியிருப்பது அங்குள்ள மக்களுக்கும், இங்குள்ள மக்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்படுத்துவதற்கு சிரமமாக இருக்கிறது. ஆகையால் உடனடியாக பாண்டிச்சேரியையும், காரைக்காலையும் சென்னை ராஜ்யத்தோடு இணைப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சிப்பார்களா? ”

MR. SPEAKER :—“ அந்தக் கேள்வியைக் கொண்டுவந்து இங்கு கேட்கலாமா? இது வேறு கேள்வியாயிற்றே? இதற்கு இடமில்லையே? ”

SRI S. RAMALINGAM :—“ நான் அதிலே கேட்பதற்கு முன்னால் நீங்கள் அடுத்த கேள்விக்குப் போய்விட்டீர்களே.”

14th March 1955]

Dam across Varahanadhi.

* 1321 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation during the last week of December 1954 from the agriculturists of Thenkarai village, Periyakulam taluk, Madurai district regarding the construction of a dam across Varahanadhi; and

(b) if so, what action has been taken on the same?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) A representation on the subject was received in the second week of January 1955 and not in the last week of December 1954.

“(b) No action could be taken on the representation, the proposal mentioned therein having already been found to be not feasible of adoption both from the point of view of availability of supplies and suitability of site.”

Supersession of the Dharapuram Municipal Council.

* 1322 Q.—SRI N. K. PALANISAMY (on behalf of Sri K. G. Palaniswami Gounder) : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a notice was served on the Dharapuram Municipal Council to show cause why it should be superseded;

(b) if so, on what date it was issued;

(c) what were the grounds for the Notice;

(d) whether it is a fact that the supersession Notice was subsequently withdrawn, and if so, the reasons therefor; and

(e) whether it is a fact that this is the second supersession Notice within a space of three years?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“(a) Yes; twice, once in 1950 and again in 1954.

“(b) the first notice was on 29th September 1950 and the second on 2nd September 1954.

“(c) The Municipal Council had shown itself to be incompetent to perform the duties imposed on it by law, and had abused its powers.

“(d) In reply to the first notice, a majority of Councillors gave an assurance that they had composed their differences and that the municipal administration would be run without any complaint. Accepting this assurance, the Government dropped the proposal to supersede the Council with a warning that they would be constrained to take drastic action against it, if the irregularities recurred.

“(e) The notice of supersession, dated 2nd September 1954, is the second within a space of four years.”

[14th March 1955]

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Sir, is it the policy of the Government to drop proceedings at once when, after notice is given to supersede the Council, assurance is given by the majority of the Councillors? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ There is no policy of that sort. But a chance will be given to see whether there will be an improvement in the administration.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ இந்த நகரசபையில் காங்கிரஸ் அல்லா தவர்கள் மெம்பர்களாக இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி பல நகரசபைகளில் தகராறுகள் ஏற்படுகிறது. ஆனால் தாராபுரம் நகரசபை காங்கிரஸ் மெம்பர்கள் அல்லாத நகரசபை என்பதற்காக சூபர்சீட் செய்யப்படுகிறதா? அவ்வாறு சூபர்சீட் செய்வதற்குக் காரணமென்ன? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ எந்த நகரசபையாக இருந்தாலும் சரியாக இல்லையென்றால், அதைக் கலைத்துத்தான் விடுவார்கள். ஆனால் அதற்குப் போதுமான அத்தாட்சி ஏதாவது கூறுவதாக இருந்தால், ஒரு சான்ஸ் கொடுப்பது தவிர, வேறு ஒன்றும் வசதியில்லை.”

8-50
a.m.

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ The Hon. Minister stated that because certain irregularities have happened, certain notices threatening suspension were sent. But when the Council gave an assurance that they would compose their differences, without reference to removing the irregularities that have occurred, the Government withdrew the notices. May I know whether Government intended superseding the Council merely because there was already fighting going on in the Council, or whether Government wanted to remove all those irregularities; may I know what exactly Government wanted to do? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ If the differences are composed, everything would be settled.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ தாராபுரம் முனிசிபல் சேர்மன் காங்கிரஸ்காரர் அல்ல என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அவரே போர்டை கலைக்கவேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்ததிலிருந்து காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு என்று தனிப்பட்ட சலுகை காட்டப்படுவது இல்லை என்பது நிச்சயமாகிறது என்று சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ கட்சி மனப்பான்மையில் நகரசபை நிர்வாகம் நடைபெறுவது இல்லை. காங்கிரஸ்காரர்கள் அல்லாத நகரசபைகளும் ஸ்டேட்டில் நடைபெறுகின்றன.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ முனிசிபாலிடிகளில் ஏற்படும் வித்தியாசங்களுக்கெல்லாம் கமிஷனர்கள் தான் காரணம் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ அப்படி ஒன்றுமில்லை.”

Retirement of elementary school teachers.

* 1323 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have any proposal to raise the age-limit for retirement of elementary school teachers to sixty?

14th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The age of retirement of teachers working in aided schools is already fixed at 60. But teachers of all grades working in district board, municipal and panchayat schools should retire at the age of 55. There is at present no proposal to raise this limit to 60 years.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Are Government aware of the fact that the teachers who retire from local board and Government schools at the age of 55 are taken in aided schools thereby creating a psychological feeling that these aided elementary schools are inferior when compared to other elementary schools and if so will the Hon. Minister for Education be pleased to see to it that this discriminatory attitude is not followed? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not think there is any discrimination here. The aided schools are permitted to employ teachers up to the age of 60. With reference to municipalities, panchayats and local boards, this has been done with a view to solving the employment problem. We want to give employment for our youths more and more. That is why the age of retirement has been fixed as 55 for all personnel serving in the local bodies and Government institutions. That is the reason. There is no question of inferiority or superiority complex with reference to these educational institutions.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ When these elementary school teachers retire they usually retire as poverty-stricken people. Have they made any representation to Government that Government should give them pension and if so may I know what is the attitude of the Government on the same? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ May I request the hon. Member to await my reply to the Education Demand.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு 55-ஆவது வயதிலேயே ரிடயராக்கப்படவேண்டும் என்றிருக்கிறது. திரும்பவும் அவர்களுக்கு எய்டட் ஸ்கூல்களில் வேலை கொடுப்பதால் பல இடையூறுகள் ஏற்படுகின்றன. அங்கு வேலை கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்ப்பவர்களுக்கு அவர்கள் இடையூராக இருக்கமாட்டார்களா? அதனால் 55-ஆவது வயதில் ரிடயரானவர்களை மீண்டும் உத்தியோகத்தில் எடுத்துக் கொள்ளாமல் அவர்களுக்குப் பென்ஷன் உதவியும் பிராவிடண்ட் பண்ட் உதவியும் அதிகப்படியாகக்கொடுத்து உதவுவதற்கு சர்க்கார் யோசிப்பார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Even in respect of persons employed in other departments, they are entitled to take up private employment after retirement. So also in respect of teachers we cannot bar them from undertaking private employment in schools after retirement.”

DR. K. B. MENON :—“ In the interest of maintaining uniform efficiency in institutions maintained by Government as well as aided schools, where the Government have some control, will the Government use their influence and see that those who retire from the local board and Government schools are not entertained in aided schools? ”

[14th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not agree with what the hon. Member has stated, viz., that efficiency is affected by the employment of persons between the ages of 55 and 60. As a matter of fact they are very experienced teachers and in my view they may tone up the level of instruction.”

Craftsmen engaged in small scale industries.

* 1324 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the Government schemes to help craftsmen working in small scale industries to buy raw materials or improved equipments?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Under the Madras Cottage Industries and Subsidy Rule, 1948, craftsmen who furnish sufficient security have been made eligible to get loans not exceeding Rs. 500 for the purchase of tools, implements, raw materials, etc.

Improved labour saving tools of a suitable type are distributed free of cost to artisans on conditions that they will use them only in their own workshops and will not re-sell them.

The question of making available small power-driven machinery on a subsidized hire-purchase basis is also being examined.”

9 a.m. SRI A. RATNAM :—“ தனிப்பட்டவர்கள் வைத்து நடத்தும் சிறிய தொழிற்சாலைகளுக்கு உதவியாக ஏதாவது பணம் கொடுக்கப்படுகிறதா? அப்படி இருந்தால் தனிப்பட்டவர்கள் கடனாக வாங்குகிற சிறிய யந்திரங்களுக்கும் சாதனங்களுக்கும் ஏதாகிலும் உதவி அளிக்கப்படுகிறதா? ”

TH HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ நான் கொடுத்த பதிலில் எல்லாம் இருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்களுக்கும் தகுதியுள்ளவர்களுக்கும் ரொக்கமாக கடனும் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் தக்க ஜாபின் கொடுத்தால் மற்றப்படி யந்திரங்களும் ஒரு நிபந்தனையின் பேரில் கொடுக்கப்படுகின்றன. அவைகளை அவர்களே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். வேறு ஒருவருக்குக் கொடுக்கும் கூடாது, விற்கவும் கூடாது என்று நிபந்தனையில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றன.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ In view of the fact that this giving of loans would help the small scale industrialists and in view of the fact that there was no publicity given regarding this matter and so many small industrialists do not know that this help is being rendered by Government, will the Government be pleased to give more publicity in this regard so that they may help all the small scale industrialists? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I do not conceive of greater publicity than what will be afforded by questions and answers in this House in regard to this question.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ The Hon. Minister said that loans were being given to small industrialists on securities. May I know from the Hon. Minister whether these loans are given free of interest and what is the sort of security they demand? ”

14th March 1955]

Will the Government be pleased to give interest free loans and also see that the security demanded is not made rigorous? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" With regard to the rate of interest charged, I am sorry I would like to have notice. About security, there must be sufficient security which would help the recovery of the loan granted in case the party does not repay the loan according to terms."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Are the Government aware that Harijans who have passed the tailoring examination and who have undergone the prescribed training for the course, are not in a position to continue their avocation because they are not able to purchase a sewing machine and when they apply for loan for the purchase of a machine, they are asked to furnish securities. In view of the fact that the Harijans are not in a position to get surety and furnish securities, will the Government see that the rules with regard to furnishing of security are relaxed in such a way that such of those Harijans who want to get Government help for the purpose of purchasing the machines, are helped in reality? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I have already answered that if it is paying cash as loan, we cannot make any difference between Harijans and others. There must be some security offered. But, Sir, Government can supply tools and whatever tools are required, it could be had without furnishing any security."

SRI O. KORAN :—" Have the Government collected any statistics regarding various crafts existing in our State? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I would like to have notice, Sir."

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—" சபையில் கேள்விகள் கேட்கப்படுவதன் மூலமாக சர்க்காருடைய கொள்கைகள் விளம்பரப்படுத்தப்படுகின்றன என்று அமைச்சர் கூறினார்கள். கிராமப் புறங்களில் உள்ள தச்சர், கொல்லர் போன்ற தொழில் செய்கிறவர்களுக்கு இவர் தங்களுடைய தொழில் கருக்காக கருவிகள் வாங்குவதற்கு அரசாங்கம் எவ்வளவு கடன் கொடுக்கிறார்கள், எங்கே கொடுக்கிறார்கள், எப்படிக் கொடுக்கிறார்கள் என்பதெல்லாம் தெரிந்திருக்கவில்லை என்பது அரசாங்கத்திற்கு தெரியுமா? கிராமப் புறங்களில் அதுவும் குறிப்பாக தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள், சமுதாய நலத்திட்டங்கள் அமுலாக்கப்படும் இடங்களிலாவது இந்த உதவிகளைப் பற்றி நல்ல விளம்பரம் கொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" பொதுவாக சர்க்காருடைய கொள்கைகளை விளம்பரப்படுத்துவதற்கு கேள்விகள் கேட்கப்படுவதற்கும் சட்டசபையில் நடக்கிற நவவுக்கைகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னேன். அதை கனம் அங்கத்தினர் உணராமல் இருப்பது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அதிகாரிகள் மூலமாகவும் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் மூலமாகவும் அந்தந்த பிரதேசங்களிலும் இடங்களிலும் விளம்பரம் செய்வது கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. என்னென்ன வசதிகள் இருக்கின்றனவோ அவைகள் மூலமாக விளம்பரப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது."

SRI A. RATNAM :—" கைத்தொழில்கள் அபிவிருத்தி அடைய ஜப்பானி விருந்து வரக்கூடிய சிறிய மிஷன்களை குறைந்த விலையிலே, ஒரு கூட்டுறவு சொஸைட்டியை ஆரம்பித்து அதன் மூலம் ஏழை மக்களுக்கு "

[14th March 1955]

கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா? அதோடு சர்க்காரின் உதவியைக் கோரி சென்ற ஆண்டில் வந்த மனுக்கள் எத்தனை? எத்தனை பேருக்கு சர்க்காரால் உதவி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“பொதுவாக எத்தனை பேரிடமிருந்து மனுக்கள் வந்தன என்று சொல்வதற்கியலில்லை. ஆனால் கூட்டுறவு முறையில் இதை எப்படி ஆதரிக்க முடியுமோ அப்படி ஆதரிக்கலாம். கனம் அங்கத்தினர் ஒரு உருப்படியான திட்டத்தைத் தயாரித்து சர்க்காருக்கு அனுப்பி வைத்தால் அதைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்கிறேன்.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“Several reports of the Government have pointed out that unless the productivity per man is increased, in the case of small scale industries, there is no possibility of an expansion of them in a competitive world. May I know whether the Government are spending any money on research to discover improved techniques?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The Government have been devoting their attention to this aspect also. But I cannot give details about it.”

SRI K. PARTHASARATHY :—“Is it not a fact that two years ago improved implements were supplied to village artisans like carpenters and blacksmiths in National Extension areas? If so, is that scheme still in force? Will such distribution be made in other areas also?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The Government do propose to expand that scheme.”

SRI G. GOVINDAN :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தையல் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய ஏழைகளுக்கு மிஷன் வாங்குவதற்கு அரசாங்கம் உபகாரம் செய்ய முன் வருமா?”

MRI SPEAKER :—“ஸ்ரீ டி. ஸி. நாராயணன் நம்பியார் இதே கேள்வியைத்தான் கேட்கிறார். அதற்கு அளித்த பதிலைப் பார்க்கவும்.”

SRI M. PALANIYANDI :—“விஸ்வேஸ்வரய்யா கமிட்டியின் யோசனைகளை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு இந்தச் சிறிய தொழில்களுக்கு உதவி செய்வதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர் கூறிய யோசனைகள் என்ன? அரசாங்கமும், மந்திரிகளும் எவ்வளவு நல்லெண்ணத்தோடு இவற்றுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பினாலும் கூட நடைமுறையில் தக்காவிக்கடன் கொடுப்பதில் ஏற்படுகின்ற தாமதத்தைப்போலவே இந்த உதவியை அளிப்பதிலும் மிகுந்த காலதாமதம் ஆகிறது. இதைக் கொஞ்சம் துரிதப்படுத்தவும், உதவி சலபமாகக் கிடைப்பதற்கு வழி செய்யவும் அரசாங்கம் முன் வருமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“விஸ்வேஸ்வரய்யா கமிட்டியின் யோசனைகள் முசிரி கிராமத்தில் அமுல் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. கனம் அங்கத்தினர் நேரில் அவ்விடத்திற்கு விஜயம் செய்து அங்கு நடக்கும் முறையைப் பரிசீலனை செய்த பின்னர் அதனை அபிவிருத்தி செய்ய யோசனைகள் கூறினால் அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ள நான் தயாராய் இருக்கிறேன்.”

SRI D. KRISHNAMURTHY GOUNDER :—“கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவது ஒரு லாபகரமான குடிசைத் தொழிலானதால் அதற்கு சர்க்கார் உதவி செய்வார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“அரசாங்கத்தின் கொள்கையைப் பொறுத்த மட்டில் அவ்வாறு இல்லை.”

14th March 1955]

Closure of ports.

* 1325 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the number of ports closed during 1954–55 in the Madras State; and

(b) the reasons for the same?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) Fifteen, Sir.

“(b) There was little traffic at the ports and it was considered that they cannot be kept open on hopes of future trade.”

SRI N. K. PALANISAMY:—“இந்த ‘போர்டுகள்’, நிரந்தரமாக மூடப்பட்டு விட்டனவா? இன்னும் ஏதாவது ‘போர்டுகளை’, மூடக் கூடிய உத்தேசம் சர்க்காருக்கு இருக்கிறதா?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“For some years there was no traffic. Similar factors will have to be considered for closure of the ports. But if they should be reopened, a case must be made out for that purpose. We have then to get the concurrence of the Government of India for reopening these ports.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE:—“May I know the names of the ports which have been closed?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“The following are the names of the ports which have been closed:—

Thirumalavasal, Mutupet, Vattanam, Pudupattinam, Theethandathanam, Devipattinam, Alagayankolam, Muthupettai, Chavakad, Tanur, Kappatta, Kottakkal, Muttankal, Chompayi and Pundiyanagadi.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“Have the Government any scheme under the First Five-Year Plan or the Second Five-Year Plan for the development of ports in this State?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“We are considering the question of development of certain existing ports.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—“Is this closure a temporary one or a permanent one? If it is a permanent closure, may I know whether steps have been taken to analyse the reasons for such closure?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“There was no traffic at all. That must have been the reason for the closure. The National Harbour Board have gone into the question and decided to close those ports.”

[14th March 1955]

SRI S. RAMALINGAM :—“கனம் மந்திரி குறிப்பிட்ட 15 துறை முகங்கள் மூடப்பட்டு விட்டனவாதலால், அங்கே வேலை செய்து கொண்டிருந்த தொழிலாளர்களுக்கும் வேலை இல்லாமல் போயிருக்கும். அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க அல்லது வேலை தேடித் தர ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“A separate question may be given notice of.”

SRI P. SELVARAJ :—“Arising out of the answer that some ports are going to be expanded under the Second Five-Year Plan, may I know whether the port of Tuticorin is going to be expanded?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“Yes, Sir. It may be expanded.”

SRI P. CHELLATHURAI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தனுஷ்கோடி துறைமுகம் கடலினால் அரிக்கப்பட்டு வருவதற்கு அஞ்சி அதை வேறு இடத்திற்கு மாற்ற ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அதனால் தொண்டித் துறைமுகத்தை விஸ்தரிக்க அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“மூலக் கேள்விக்கும் இதற்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது?”

SRI M. JAGANNATHAN :—“May I know the extent of loss sustained by our State in its sea borne trade on account of the closure of these ports?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“How can there be any loss if there is no traffic? I cannot understand the implication of the question.”

* 1326 Q.—To be taken up on 15th March 1955.

Commonwealth Company, Kozhikode.

* 1327 Q.—**SRI K. P. GOPALAN** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Labour Officer, Malabar, conducted any conciliation on the decision of the management of the Commonwealth Company, Kozhikode, Malabar, to reduce the wages of the weavers and workers in the dyeing section by 27 per cent; and

(b) if so, with what result?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) & (b) It has been reported that the management have not reduced the wages of the weavers and the workers in the dyeing section. So, the question of conducting conciliation does not arise.”

Shifting of Sub-Registrar's office at Uliyil to Iritty.

* 1328 Q.—**SRI K. MADHAVAN NAMBIAR** : Will the Hon. the Minister for Registration, Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to shift the Sub-Registrar's office at Uliyil to Iritty and to start a fresh Sub-Registrar's office at Mattannur; and

(b) if so, the stage at which the matter stands now?

14th March 1955]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) & (b) A proposal for shifting the Sub-Registry office at Uliyl to Mattannur and opening a new Sub-Registry office at Iritty is being examined by the Inspector-General of Registration.”

Reservation of seats for Harijans in the City Corporation.

* 1329 Q.—**SRI A. RATNAM :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether any representation, dated 2nd January 1955, was received by the Government with reference to a resolution passed at a general body meeting of the Harijans held on 19th December 1954 at Chintadripet, Madras, requesting that Harijans may be allotted 20 reserved seats out of 80 seats proposed for the City Corporation on the basis of the number of slums and population of the Harijans in the City;

(b) if so, what action has been taken by the Government?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“(a) Yes. A representation, dated the 22nd December 1954, on the subject was received.

“(b) the request will be considered in connection with the delimitation of constituencies for holding the next elections to the Corporation of Madras.”

SRI A. RATNAM :—“சென்னை கார்ப்பரேஷன் அடுத்த தேர்தல் எப்போது வருகிறது? ஏற்கனவே இருந்த ஒதுக்கப்பட்ட ஸ்தானங்களை விட எவ்வளவு அதிக ஸ்தானம் இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“கார்ப்பரேஷன் தேர்தல் நவம்பர் மாதத்தில் வருகிறதாக நான் நினைக்கிறேன். எத்தனை ஸ்தானங்கள் அதிகம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்வதற்கு நோட்டீஸ் வேண்டும்.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“Have the Government received a representation from the Corporation Council to the effect that the number of seats should be increased by another ten and have they taken any action on that representation?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“We have received a communication from the Commissioner that it is being examined. As soon as the examination is over, the question will be taken up.”

SRI S. RAMALINGAM :—“சட்டசபை, பார்லிமெண்டு ஆகியவற்றுக்குப் பெண்களுக்குத் தனித் தொகுதி கிடையாது. அப்படி இருக்கும்போது கார்ப்பரேஷனுக்கு மாத்திரம் பெண்களுக்குத் தனித் தொகுதி ஒதுக்கப் பட்டிருப்பது ஏன்?”

MR. SPEAKER :—“இந்தக் கேள்விக்கும் மூலக் கேள்விக்கும் சம்பந்தம் கிடையாது.”

SRI A. RATNAM :—“சென்னையில் மொத்த ஜனத் தொகை எவ்வளவு? அதில் ஹரிஜனங்களின் ஜனத்தொகை எவ்வளவு? 1955-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் இரண்டாம் தேதி ஹரிஜனங்கள் நிறைவேற்றி

[14th March 1955]

சர்க்காருக்கு அனுப்பியுள்ள தீர்மானத்தில் என்ன கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? அதன் பேரில் சர்க்கார் என்ன முடிவு செய்திருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“ ஹரிஜனங்களுக்கு மொத்தமுள்ள ஸ்தானங்களில் 20 ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று அந்தத் தீர்மானத்தில் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஜனத் தொகைப்படியே பார்த்தாலும் அவ்வளவு ஸ்தானம் ஒதுக்கப்பட வேண்டியிருக்குமென்று சொல்வதற்கில்லை. இருந்தாலும் இப்பொழுது இருக்கும் தனித் தொகுதிகளைவிட அதிகத் தொகுதி அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்படும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.”

9-10
a.m.

SRI S. DAIVASIGAMONEY:—“ ஹரிஜனங்களிலே ஆண்களை விட பெண்கள் மிக மிகக் கேவலமான ஸ்திதியில் இருக்கிறார்கள். ஆகையால், ஹரிஜனப் பெண்களுக்குச் சலுகைகள் கொடுத்து, சென்னை கார்ப்பரேஷனில் பிரத்தியேகமான ஸ்தானங்களை ஒதுக்குவார்களா? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“ பெண்களினுடைய நலன்களையும் ஆண்கள் பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பு இருப்பதனால் அந்த நம்பிக்கையின் பேரில் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை.”

Beedi factory workers.

* 1330 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP:** Will the Hon. Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) The present rate of wages paid to labourers in Malabar by the managements of beedi factories; and

(b) the minimum wages fixed by the Government for the manufacture of one thousand beedies?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“ (a) It is reported that the beedi workers in Malabar district are generally paid Rs. 2 and Rs. 1-8-0 for rolling 1,000 big and small beedies respectively.

“ (b) The original notification fixing the minimum rates of wages for employment in tobacco (including beedi making) manufactory has been quashed by the High Court. The question of fixing afresh minimum rates of wages for this industry is under the consideration of the Government.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“ Will the Government in fixing the final rate, take into consideration the present prevailing rate as well as the points raised in this House in connection with the delay in this matter some time ago? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“ I already answered a few days ago that the Government would take into account all the aspects of the question before taking a final decision in the matter.”

Elementary Education Committee.

* 1331 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the terms of reference to the Elementary Education Committee;

14th March 1955]

(b) when the Committee is expected to complete its enquiry and submit the report to the Government; and

(c) whether the members of the Committee are entitled to any honorarium?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The attention of the hon. Member is invited to the answer given to the Legislative Assembly question No. 606 (1581) (unstarred) answered on 10th February 1955.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Clause (c) of this question, viz., ‘ whether the members of the Committee are entitled to any honorarium ’ had not been answered by the Hon. Minister when a similar question was put.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The Government Order appointing the Committee had also been placed on the Table of the House. It refers to all matters pertaining to the Committee.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Last time in answering a similar question the Hon. Minister for Finance said that the question of co-opting representatives of teachers into the Committee would be considered by the Committee itself. May I know from him whether some members have been co-opted by the Committee and when they tour certain districts and take evidence they are given honorarium and whether they will be invited for preparing the final report before it is sent? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not think the question of honorarium arises in this matter. In the Government Order appointing this Committee, there is no provision for the payment of any honorarium at all at any stage. They are only eligible for Travelling Allowance and Daily Allowance and nothing more than that.”

Mannarghat-Chinnathadagam Road.

* 1332 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether any amount out of the sum of Rs. 5,00,000 provided in the Budget Estimates for the year 1954–55 was allotted for forming a road from Mannarghat to Chinnathadagam;

(b) if so, whether the execution of the work has been taken up during the year; and

(c) if not, why not?

THE HON. SRI RAJA SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ (a) Yes, Sir. Rs. 4,000 for investigation of the scheme.

“ (b) & (c) The detailed estimate for the work has been prepared and the work will be taken up for execution after the Government of India approve the estimate.”

[14th March 1955]

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ Sir, may I know whether the investigation has been completed in connexion with the formation of the road and whether the estimates have been prepared. May I also know the estimated cost of the work? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ The investigation of the work has been completed and the Chief Engineer has submitted a detailed estimate for Rs. 14.74 lakhs. Since then we have received information from the Government of India that, as this is a work to be done in a backward area, they are giving full grant for it and the estimate has been submitted to the Government of India for sanction.”

Watchmen in Civil Supplies godowns.

* 1333 Q.—SRI K. V. RAMASWAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of watchmen employed in the godowns of the Civil Supplies Department in the City;

(b) how many of them are Gurkhas; and

(c) whether there is any disparity in salary paid to Gurkhas and Tamilians?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) There are 36 watchmen employed for watch and ward work in the Civil Supplies godowns in the Madras City.

“ (b) All the thirty-six watchmen are Gurkhas.

“ (c) Until recently there were both Gurkha and ordinary watchmen in the Civil Supplies godowns in the Madras City. The Gurkha watchmen are paid a salary of Rs. 30 per mensem plus a dearness allowance of Rs. 19 and a city allowance of Rs. 2 per mensem. The ordinary watchmen, while they were employed were paid a consolidated pay of Rs. 30 per mensem including dearness allowance provided the market rate was not less than Rs. 30 and if the market rate was less than Rs. 30 then the pay of the ordinary watchmen was being limited to the market rate.”

* 1334 Q.—Postponed to 15th March 1955.

Overload in buses.

* 1335 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government have received a petition from one of the workers of Sri Rama Vilas Bus Service, Kumbakonam, Tanjore district, regarding overload in buses that plied between Kumbakonam and Swamimalai in connexion with Karthikaideepam festival, during December 1954;

(b) whether any enquiry was conducted; and

(c) if so, the result of the enquiry?

14th March 1955]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) No, Sir.

“(b) & (c) Do not arise.”

Lignite Mines, Neyveli.

* 1336 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the State Government have received any report from the Central Government with regard to the working of the Lignite Mines at Neyveli;

(b) if so, (1) how much capital is necessary for its working; (2) the share of the Central Government towards the capital; (3) whether any contracts are proposed to be given to any private company; and (4) if so, to which company?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) Consulting Engineers have proposed four alternative sets of integrated schemes for utilizing an annual output of lignite ranging from 1,070,000 tons to 6,268,000 tons estimated to cost from about Rs. 29 crores to about Rs. 85 crores. Pending further investigation on the nature of the lignite seam and ground water conditions, no decision has been arrived at on the particular scheme to be taken up. An integrated scheme will be drawn up after the results of the further investigations become available. The other points mentioned in the question do not arise now.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரித் திட்டத்தை நிறைவேற்றும்போது சர்க்கார் இரண்டு விதமான முறைகளைக் கையாளலாம். ஒன்று, அதிகப்படியான ஷேர்களை சர்க்கார் வைத்துக் கொண்டு பாக்கி ஷேர்களை உள்நாட்டிலிருக்கக்கூடிய சாதாரண முதலாளிகளுக்குக் கொடுத்து சர்க்காரே நடத்தமுடியும். அல்லது இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள ஜனங்களிடமிருந்து குறைவான வட்டிக்கும் பணத்தை வாங்கி சர்க்காரே அந்தத் தொழிலை நடத்தலாம். இவ்விரண்டில் ஏதாவது ஒரு முறையை அனுஷ்டிப்பதற்கு சர்க்கார் யோசனை செய்வார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“கனம் அங்கத்தினர் சொல்லக்கூடிய யோசனைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்த பின்னர் சர்க்கார் முடிவு செய்யும்.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“Now that the working of the lignite mines has been entrusted to the Central Government, may I know in future to what extent this Government will be responsible to this House in answering such questions and to what extent the Central Government will be responsible to the Parliament?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The hon. Member is quite well aware that even to-day I am answering such questions on behalf of the Government of Madras and, therefore, he need not have any worry about it.”

[14th March 1955]

Appointment of Harijans to Gazetted posts.

* 1337 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state what steps the Government are taking to verify that Harijan candidates for appointment to Government Gazetted posts are really members of the Harijan community?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Appointment to almost all Gazetted posts is made through the Madras Public Service Commission. A candidate who claims to be a member of a Scheduled Caste is required by the Commission to produce a certificate from a Revenue Officer not lower in rank than a Deputy Collector to the effect that he belongs to a community (to be specified) which is one of the communities included in the list of Scheduled castes recognized for the purpose of the concession allowed to them in the matter of appointment to the public services. In order to ensure that no false claims are made by the candidates about their community, the Government have also issued instructions to all officers of the Revenue Department directing them to fully satisfy themselves by actual verification as to the community to which the candidates belong before giving the certificates.”

SRI A. RATNAM:—“1954-55-இல் எத்தனை ஹரிஜனங்கள் கெஜடெட் ஆபீசர்களாக வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்? எத்தனை ஹரிஜனங்கள் டெபுடி கலெக்டர் உத்தியோகத்திலிருந்து கலெக்டர் உத்தியோகத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்?”

MR. SPEAKER:—“இந்தக் கேள்விக்கும் மூல கேள்விக்கும் சம்பந்தம் இல்லாமல் இருக்கிறது. The main question is: what steps the Government are taking to verify that Harijan candidates for appointment to Government Gazetted posts are really members of the Harijan community?”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—“The Hon. Minister has stated that instructions have been issued to the Revenue authorities to verify whether a particular man belongs to a particular community mentioned in the list of Scheduled Castes. Also, may I know from him whether the Government have issued any instructions regarding the way in which they will have to verify whether a particular man belongs to that community or not?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“We have instructed the officers concerned to satisfy themselves by a personal enquiry whether a particular man belongs to the community to which he claims to belong.”

9-20
a.m.

SRI M. NARAYANA KURUP:—“Sir, has there been any instance when persons who did not really belong to the Harijan community obtained admission on false certificates?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“There was no such instance with reference to any Gazetted posts. But with reference to admission to the Engineering College, there was a case and we had to take action against the concerned person, but considering that that was the first instance, we have let off the case with a warning.”

14th March 1955]

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ Sir, in the matter of getting certificates to the effect that a particular candidate belongs to the Harijan community, it is very difficult for the boys to approach the officers and get the certificates in time. May I suggest to the Government that they may be pleased to allow the M.L.As. of the Harijan community to issue the certificates and treat them as valid? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I do not know whether the Harijan M.L.As. themselves would welcome this move, apart from other M.L.As. I do not see why other M.L.As. also should not be enabled to issue the certificates.”

SRI A. VELOO :—“ கனம் மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிடும்போது இன்ஜினியரிங் கல்லூரியில் சேர்க்கப்பட்ட மாணவர்களில் ஒருவர்தான் ஷெட்யூல்டு வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் என்று சொல்லிக்கொண்டு அனுமதி பெற்றதற்காக அவர் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதாகவும் அதன் பின்னர் அவர் மன்னித்தப்பட்டதாகவும் கூறினார்கள். “ சாலியர் ” என்ற வகுப்பு சர்க்கார் வெளியிட்டுள்ள ஷெட்யூல்ட் tribe லிஸ்டிலும் பின்தங்கிய வகுப்பு லிஸ்டிலும் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதுதான் அதற்குக் காரணம் என்பது மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ No, Sir, there was no confusion with regard to that because Saliya community is different from Saliya Scheduled Tribe as such and it has been specifically notified that there was no such Scheduled Tribe existing in Tanjore district.”

SRI A. RATNAM :—“ ஷெட்யூல்டு வகுப்பு லிஸ்டில் ஹரிஜனங்கள் அல்லாதாரையும் சேர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டிலுள்ள கணக்கர் போன்றவர்களும் ஹரிஜனங்கள் என்று பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டு சலுகைகளைப் பெறுகிறார்கள் என்று தெரிகிறது. இதைத் திருத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருவார்களா? ஹரிஜன நபர்கள் வேலைக்கு மனுப்போடும்போது முதலில் தாசில்தாரிடம் மனுசெய்துகொள்ள வேண்டும். பிறகு மாஜிஸ்ட்ரேட்டும் உத்திரவு பெறவேண்டும். பிறகு கெசட் ஆபீர் சரிடமிருந்து ஒரு சர்ட்டிபிகேட் பெறவேண்டும். இப்படிப்பட்டத் தொந்தரவுகளெல்லாம் இருப்பதால் ஹரிஜனங்கள் உத்தியோகங்களைப் பெறுவதில் கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதைப்பற்றி சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து எம்.எல்.ஏ. இடமிருந்து சர்ட்டிபிகேட் பெற்றுல் அந்த நபருக்கு உத்தியோகம் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ இதில் இருக்கக்கூடிய பிரச்சனைகளை இரண்டு விதமாகப் பார்க்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. முதலாவது ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய சர்ட்டிபிகேட்டுகள் சலபமாகக் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும், இரண்டாவது மற்றவர்கள் தங்களை ஹரிஜனங்கள் என்று எமாற்றி சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவதை தடுப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. இவ்விரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்டிருப்பதினால் சர்ட்டிபிகேட் கொடுப்பதில் சில நிர்ப்பந்தங்கள் இருக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகையால் கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருந்தாலும், தொந்தரவுகள் இருந்தாலும் கூட மற்றவர்கள் எமாற்றி சர்ட்டிபிகேட்டை பெறாமல் இருப்பதற்கு தொந்தரவுகளை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு நாம் தயாராக இருக்கவேண்டியது அவசியம்.

எம்.எல்.ஏ. க்களுக்கு சர்ட்டிபிகேட் வழங்கும் அதிகாரத்தைக் கொடுப்பதினால் இப்பிரச்சனையில் இன்னும் அதிக சிக்கல்கள் ஏற்படும் என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். ”

[14th March 1955]

SRI M. R. RAMACHANDRAN :—“ May I know, Sir, whether community sangams can be authorized to issue certificates in the matter? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, when we make a person responsible for the issue of these certificates, it should be possible for the Government to take some disciplinary action against the person who issues false certificates. Unfortunately, Government have no hold on these non-official associations or communal associations, and it will be wrong to recognize communal associations even for this purpose.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Sir, on an examination of the process and difficulties experienced in the matter of the issue of these certificates, I think that the difficulties may be classified in this way. So far as the villages are concerned, the village headman is the proper authority. He knows the person concerned and there would be no difficulty. But the difficulty arises only so far as the towns are concerned where the village headmen do not know whether a particular person belongs to a particular community. May I suggest to the Government to issue instructions to Gazetted Officers that instead of depending upon the village headmen, the officers themselves should verify personally and issue the certificates? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ In all those cases, the officer has to make a personal enquiry and perhaps it will be useful to enquire the M.L.As. or the Municipal Councillor who belongs to the particular ward to get the necessary information, but still the responsibility should be that of the officer concerned.”

Ambasamudram Branch of the Madura Mills.

* 1338 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY:** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any representation was made to the State Government in August 1954 with regard to the reinstatement of 123 workers of Ambasamudram Branch of the Madura Mills Company, Limited; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) No, Sir.

“ (b) Does not arise.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ கனம் ராஜாஜி அவர்கள் இந்தச் சபையில் பல தடவைகள் இதைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறார். நூற்று இருபத்து மூன்று பேரை மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்வதாக பலமுறை சொல்லியிருக்கிறார். பொதுக் கூட்டங்களிலும் இதைப்பற்றி சொல்லி இருக்கிறார். இப்பொழுதும் ராஜாஜி சர்க்கார்தான் தொடர்ந்து நடந்து வருகிறது. அவருடைய கொள்கையேதான் இப்பொழுதும் அனுசரிக்கப்படுகிறது. 1952 அமெண்ட்மென்ட் ஆக்டில் முதலில் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்கள் முதலில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆதலால் அவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் இந்தச் சலுகைகளை அளிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

14th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“கனம் ராஜாஜி அவர்கள் முதல் மந்திரியாக இருந்தபோது 123 தொழிலாளர்களை எடுத்துக் கொள்ளச் செய்கிறேன் என்று ஒருக்காலும் சொல்லியிருக்க முடியாது. எதற்கும் சமரசமாக மாணேஜ்மெண்டுடன் பேசி முயற்சி எடுத்திருக்கலாம். ஆனால் இந்த விஷயத்திலே முதலில் இது டிரிட்யூனல் தீர்ப்புக்கு விடப்பட்டது. பிறகு அப்பலெட் டிரிப்யூனலுக்கு விடப்பட்டது. இந்த நிலையில் அரசாங்கம் வற்புறுத்தி ஒரு சிலரைத்தான் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லமுடியாது. ஆகவே வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்வது பற்றி வேரொரு கேள்வி போட்டால் அது பரிசீலனை செய்யப்படும்.”

SRI K. T. RAJU :—“123 பேர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்வதாக கனம் ஸ்ரீ ராஜாஜி அவர்கள் சொல்லியிருக்கமுடியாது. ஆனால் சமரசம் பண்ணிவைக்க முயற்சி செய்திருப்பார் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அதுமாதிரியாகவே சமரசம் செய்ய முயற்சி செய்வதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் முயற்சி செய்வாரா ?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“கனம் ராஜாஜி அவர்கள் முயற்சி செய்தும் பலிக்கவில்லை. நான் முயற்சி செய்தும் பலிக்கவில்லை. ஆதலால் மாணேஜ்மெண்டே முயற்சி எடுக்கவேண்டுமே தவிர அரசாங்கம் வற்புறுத்துவதற்கு இடமில்லை.”

District Board elections in Malabar.

* 1339 Q.—**DR. K. B. MENON :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state how much did the recent District Board elections in Malabar cost to Government?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“Under rule 1 of Schedule V to the Madras District Boards Act, 1920, all expenditure incurred in connexion with the conduct of elections to district boards should be borne by the district boards concerned. Certain items of expenditure are met initially from State funds and then recovered from the district boards concerned. The Government do not bear any part of the election expenditure.”

Price and export of jaggery.

* 1340 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the steps taken by the Government to stabilize the price of jaggery; and

(b) whether the State Government have received any communication from the Centre regarding the export of jaggery to foreign countries?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) With a view to arrest the fall in price of jaggery and to stabilize its prices this Government have addressed the Government of India requesting them to permit the export of jaggery and jaggery powder from Madras State to foreign countries.

“(b) Yes, Sir. The Central Government have communicated their decision to allow export of 7,000 tons of jaggery to foreign countries from Madras State up to end of March 1955.”

[14th March 1955]

SRI N. K. PALANISAMY :—“சமீபத்தில் இரண்டு மாதத்திற்கு முன்பு ஆந்திர சர்க்கார் 30,000 டன் வெல்லம் ஏற்றுமதி செய்வதற்கு மத்தியசர்க்கார் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். நம் ராஜ்யத்தில் வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்கு அனுமதிப்பதற்கும் அங்கிருந்து வரும் சர்க்கரையைத் தடுப்பதற்கும் நமது சர்க்கார் ஏதாவது யோசனை தெரிவித்திருக்கிறார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ஆந்திர ராஜ்யத்திற்கு 30,000 டன் ஏற்றுமதி செய்வதற்கு அனுமதித்திருக்கிறார்கள் என்ற தகவலை யார் கொடுத்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. இந்த ராஜ்யத்தில் உற்பத்தியாகும் சர்க்கரை நமக்கே குறைவாக இருக்கிறதென்றால் எப்படி ஏற்றுமதி செய்வதற்கு அனுமதிக்கமுடியும்? இந்த மார்ச் மாதம் 7,000 டன்னுக்கு ஏற்றுமதி அனுமதித்திருக்கிறது என்று சொன்னேன். சர்க்கரையை கேட்கிறவர்களுக்கு வெல்லைத்தைக் கொடுத்தால் அது அவர்களுடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்வது ஆகாது. ஆகையால் சர்க்கரை ஏற்றுமதி செய்வதற்கு நான் சிபார்சு செய்வதற்கில்லை.”

9-30
a.m.

SRI N. GOPALA MENON :—“I rise on a point of order, Sir. The point of order that I desire to raise is more for clarification of the proceedings of this House. There has been some doubt as to the language in which one can speak. I find, Sir, that in the Constitution . . .”

MR. SPEAKER :—“May I know whether the point of order relates to questions and answers?”

SRI N. GOPALA MENON :—“Regarding questions put and answers given by Hon. Ministers . . .”

MR. SPEAKER :—“We shall take it up after questions are over. Let us now take up question No. 1311.”

Cross-words puzzle.

* 1311 Q.—**SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR** (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether any prosecutions have been launched against any conductors of cross-word puzzles in December 1954 or thereafter in the Madras City?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“No prosecution was launched in December 1954 and thereafter against conductors of cross-word puzzles.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“In view of the fact that conducting cross-word puzzles results in dirty speculation, deceit of poor people and other anti-social activities, will the Government see that conducting cross-word puzzles are totally banned?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The hon. Member is aware that under the existing law, it is not possible to ban cross-word puzzles. That is why, we have taken up the matter with the Government of India for the purpose of an all-India legislation for banning or controlling these cross-word puzzles. As a matter of fact, I may inform this House that I had a discussion with the present Home Minister of the Government of India—the Hon. Sri Govind Ballabh Pant

14th March 1955]

when he was here in connexion with the Congress Session at Avadi. He requested me that I should write to him as soon as he reached Delhi. I wrote to him a personal letter enclosing the correspondence between this Government and the Government of India previously. He has written to me back saying that the matter is engaging his attention and he is hoping that he will be able to introduce a Bill with reference to cross-word puzzles during this session itself. I am hoping that such a legislation would be introduced in the Parliament and would be passed expeditiously."

MR. SPEAKER :—" Regarding question No. 1314—Relating to Secondary Education Commission—and the doubt expressed by the hon. Deputy Leader of the Opposition, I have seen the original record and I find therein the word ' retrenchment ' only."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I have never said, Sir, that the mistake crept in the office."

MR. SPEAKER :—" Questions over."

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—POINT OF ORDER *RE* LANGUAGE TO BE USED BY MEMBERS IN THE HOUSE.

* SRI N. GOPALA MENON :—" The point of order that I wish to raise relates to the doubt in the minds of some of the hon. Members of this House and to the comments in some newspapers as to what should be the language which ought to be used in the Assembly. Sir, I have to invite your attention to Article 210 of the Constitution of India which says :

' Notwithstanding anything in Part XVII, but subject to the provisions of Article 348, business in the Legislature of a State shall be transacted in the official language or languages of the State or in Hindi or in English :

Provided that the Speaker of the Legislative Assembly or Chairman of the Legislative Council, or person acting as such, as the case may be, may permit any Member who cannot adequately express himself in any of the languages aforesaid to address the House in his mother-tongue.'

Therefore, the Speaker, as per this Article, can allow any Member to speak in a language which is not the official language only in case he cannot adequately express himself in the official language.

" Article 345 says—

' Subject to the provisions of Articles 346 and 347, the Legislature of a State may by law adopt any one or more of the languages in use in the State or Hindi as the language or languages to be used for all or any of the official purposes of that State.'

This provision means that unless the State has by law adopted any language to be used in the State as the official language, the language used shall be either Hindi or English. Therefore, if any one wants to change the official language of the State, it must be done by means of legislation. In the previous Assembly Rules,

[Sri N. Gopala Menon] [14th March 1955]

you would find, Sir, that the Article of the Constitution which I read is more or less repeated with reference to the language to be used here and it states :

“... that unless the Speaker of the Assembly is satisfied that a Member could not express himself properly in the official language of the State, he should not be allowed to speak in his own mother-tongue.”

Now, I find in the present Assembly Rules that changes have been made regarding the language to be used for the business of the proceedings which are in contravention of the provisions of the Constitution. Therefore, Sir, the Speaker should not allow ordinarily a Member who is able to express himself in English”

MR. SPEAKER :—“ How am I to know that unless probably I hold an examination”

* SRI N. GOPALA MENON :—“ You, Sir, will be able to know from your experience who is able to express himself well in English and who is not. You, as Mayor of Madras, were insisting that persons”

MR. SPEAKER :—“ I was Mayor of Madras in 1937. Since then, the Constitution has changed. We had introduced such a rule before the new Constitution came into force”

* SRI N. GOPALA MENON :—“ My object is not to deter the proceedings of the Assembly. My object is to bring it to the notice of the House and the Hon. Speaker that there has been some complaint from some Members that they are not able to follow the proceedings of the House. In fact, the Hon. Speaker himself will realise”

MR. SPEAKER :—“ I sympathise with the hon. Members”

* SRI N. GOPALA MENON :—“ One-sixth of the House consists of Members who do not know the language which is ordinarily used here. I would like to draw your attention to the relevant Articles which I have placed before you so that it may be necessary that ordinarily the official language, that is English, must be used here. But if it is the desire of the House that the official language must be changed, it is open to the House to do so by means of a legislation to bring in any language as the language of the State. But without making that legislation, it is not proper to use any other language. One hon. Member, I found, spoke in Kannada language. We must have some sort of proper procedure in this matter. After all, we must have an objective in our mind. The objective is to have a unified India. You will find in the Constitution that in the years to come, the language which we use between one State and another State, must be the language of the unified India. That common language may be Hindi. Whatever rules we may frame or procedure we may adopt must conform to that objective, namely, that of one language in a unified India.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do really sympathise with the point of view put forward by the hon. Member. But,

14th March 1955]

[Sri C. Subramaniam]

at the same time, he should realise that not merely one-sixth of the Members of the House but nearly half the number of Members of this House are unable to follow the proceedings in English. Therefore, we have to take a practical view and see that business is carried on in such a way that most of the Members are able to follow the proceedings. What are we doing here after all? When a question is put in Tamil, we reply in Tamil, as far as questions are concerned. After all what does the Article of the Constitution lay down? It states that any Member who cannot adequately express himself in any of the languages of the State can speak in his mother-tongue—and express himself for what purpose—so that he may make himself understood. When I am answering a Member who does not know English and who puts his question in Tamil, it should be possible for me to express myself in such a way that I may make the Member understand. That is the purpose of expression. The purpose of my expression is not my self-satisfaction that I am able to express myself in fluent or chaste English but to make the other person understand. Therefore, when a question is put by a person who does not know English, I can make him understand only by expressing it in the mother-tongue. By doing so, I am not going beyond the limits of the Article in the Constitution.

“As far as the other point put forward is concerned, I have already stated that with reference to subjects in which all the Members are interested, the Ministers will generally answer in English, but in respect of subjects in which only a particular section is interested and if that section happens to be the Tamil section, then the Ministers may express themselves in Tamil language.

“With reference to any subject, if the Minister feels that he will be able to express himself better in his mother-tongue, then the Minister will speak in Tamil. In these circumstances, we are not transgressing the provisions of the Constitution; on the other hand, we are only carrying out the provisions of the Constitution and I am sure the hon. Member will agree with me that we are trying to make the best of the situation here in a multi-lingual State. We are trying to carry on our business as best as possible. After all the rules are intended only for that purpose and not for the purpose of ignoring facts and creating difficulties to the hon. Members.”

9-40

III.—EXPRESSION OF THANKS *re* ESCAPE OF THE HON. PRIME MINISTER IN THE NAGPUR INCIDENT.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, before we pass on to the business of the House, I request, with your permission, to refer to the deplorable incident which happened at Nagpur day before yesterday (11th March 1955). We were all shocked when we learnt that a person made an attempt at the life of the Prime Minister. The Prime Minister himself has given a version of the incident and he has requested the nation as a whole to treat it as the act of a cranky person. It is our wish that it is so and

[Sri C. Subramaniam] [14th March 1955]

nothing more lies behind this crazy act of that individual. But while we were all shocked by that incident, we were greatly relieved that it passed off as an incident instead of turning out to be a world catastrophe. We are all happy about it and I am sure the entire House without any exception will join me in thanking Providence for sparing to us our beloved Prime Minister. It is our wish that he should be spared to us for many more years to come so that he may strive not merely for the progress and development of our country, but for the advancement of the entire human race, for the prosperity and happiness and peace of humanity as a whole. I am sure the entire House will join me in this prayer and in this wish."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிய ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் எங்களுடைய கட்சியின் சார்பில் நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்க விரும்புகிறேன். நம்முடைய தேசத்தின் மக்களுடைய மதிப்பிற்கும், இன்னும் உலகத்திலே நம்முடைய தேசத்தின் கௌரவத்திற்கும், உயர்விற்கும் காரணமாக இருந்திருக்கக்கூடிய ஒரு பிரதம மந்திரி அவர்களை இம்மாதிரியாக தாக்க முயற்சித்தது ஒரு வெறிபிடித்த செயலேயாகும். இந்தச் சமூகத்திலேயுள்ள வேறு எந்த அரசியல் வாதியையும் இவ்வாறு செய்தால் யாரும் அதை இவ்வளவு ஆதரிக்க முடியாது; பாராட்டவும் முடியாது. ஆனால் தேசமே ஒன்று சேர்ந்து வெறுக்கத்தக்க ஒரு வெறிச் செயலைப்பற்றி நானும் கண்டிக்க வேண்டியிருக்கிறது. நமது பிரதம மந்திரி அவர்கள் பெரு வாழ்வு வாழ்ந்து, பல்லாண்டு நீடுழி வாழவேண்டுமென்று விரும்புகின்றேன்."

*** DR. K. B. MENON** :—"We were all shocked to hear of the incident"

MR. SPEAKER :—"The hon. Member should first address 'Mr. Speaker' and then speak."

*** DR. K. B. MENON** :—"Mr. Speaker, Sir. I beg your pardon. Perhaps in emotional situations, we may forget formalities."

"We were all very much shocked to hear of the incident that took place at Nagpur and the alleged attempt on the life of Panditji. We fully endorse the sentiments expressed by the Hon. Leader of the House and we hope and wish and pray that the Prime Minister would be spared to us for many years to come, that he may lead, not only India, but the whole world, to progress."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—"Mr. Speaker, Sir, the incident that has happened at Nagpur is very unfortunate, especially at a time when our Democracy is in an infant stage. Even though the Prime Minister has said that the incident was very trivial and even though he has asked the nation not to attach much importance to this incident—as far as it goes, from his standpoint it is all right, but from the standpoint of the nation, we must see *through* the incident—we cannot take it like that, for, this is not the first incident of its kind. The first incident that happened took away the Father of the Nation and even though the law took its own course, it looks as though the legal course is not enough. And this

14th March 1955] [Sri S. Swayamprakasam]

is another incident of the kind which requires the nation to take note of its significance. The legal course that is available in the country to deal with it is not enough. But all the parties in the country and the entire people in the country must really realize the significance behind it and they must condemn such activities of attacking a person for differing political views or whatever the cause might be. We all condemn that act. I have no hesitation, on behalf of my Party, in associating myself with all the sentiments expressed by the Hon. Leader of the House. I congratulate the Prime Minister and thereby I congratulate the nation that Providence has been pleased to spare him to us."

SRI A. RATNAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அவுர்ம்சா முர்த்தியாகிய மகாத்மா காந்தியடிகளின் அடிச்சுவற்றைப் பின்பற்றி நம் முடைய தேசப்பிதாவாக நல்லமுறையில் நடப்பைப் பரிபாலித்து வரும் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களுக்கு நிகழ்ந்த ஒரு பெரிய சம்பவத்தைக் குறித்து நான் மட்டுமல்ல, நாடு பூராவும், உலகம் பூராவும் வருந்துகின்றன. எனவே நானும் என்னுடைய வருத்தத்தை நமது சபையின் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியபடி எல்லாவற்றையும் ஆமோதித்து, நமது ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் இந்தப் பெரிய ஆபத்தினின்று தப்பியதற்காக நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன். அதுமட்டுமல்ல; எஸ்வாம்வல்ல இறைவன் அவருக்கு நீண்ட ஆயுளைக் கொடுத்து, அவர் மேன்மேலும் நம் நாட்டிற்கு நன்மைசெய்ய உறுதுணையாக இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகின்றேன். மேலும் இந்த முரட்டுவிதமான ஒரு செயல் நாட்டிலே மாறுபட்ட கருத்திருப்பதைக் காட்டுகின்றது. இனி எந்த நபருக்கும், எழைகளுக்கோ, பணக்காரர்களுக்கோ அல்லது வேறு யாருக்கோ இம்மாதிரியான ஒரு நிலைமை நம் நாட்டிலே ஏற்படக்கூடாது என்று சொல்லிகொண்டு, நேரு அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவிப்பதோடு, அவர்கள் நீழி வாழப் பிராத்திக்கின்றேன்."

*** SRI K. UPPI:**—"Mr. Speaker, Sir, I heartily associate myself with the sentiments expressed by the Hon. Leader of the House in well-chosen words. Sir, the other day, the whole nation was shocked to read in the newspapers that an attempt was made against the life of our Prime Minister. Sir, we thank God that it proved to be only a shock-treatment. For, the nation has been awakened to be alert regarding the life and security of our Prime Minister. May God prolong his life so that he may be of service to India as he has been for many many years. With these words I associate myself and my party with the sentiments expressed by the Hon. Leader of the House."

MR. SPEAKER:—"I was also shocked to read the news of the incident. I endorse fully every word said on this occasion by the Hon. Leader of the House, the Deputy Leader of the Opposition and other leaders of parties. I join with them all in wishing our Prime Minister long life and prosperity."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"May I request the Chair to convey this message to the Hon. Prime Minister?"

MR. SPEAKER:—"Yes, I will send it to the Prime Minister."

[14th March 1955]

**IV.—ANNOUNCEMENT BY THE SPEAKER *RE* BREACH
OF PRIVILEGE *RE* SERVING OF ARREST WARRANT ON AN
HON. MEMBER OF THE HOUSE.**

MR. SPEAKER :—“ It is my desire to bring a matter of breach of privileges before the House under rule 187. Rule 187 lays down that ‘ notwithstanding anything contained in these rules, the Speaker may *suo motu* refer any question of privilege to the Committee of Privileges for examination, investigation or report.’ This is the matter I desire to report to the House.

9-50
a.m.

“ Under rule 187, I desire to refer an important matter to the Committee of Privileges to be decided by it. On 19th February 1955, while a Committee of the House was sitting to consider the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, the Secretary to the Legislature received a letter by post from a Judicial Sub-Magistrate in the district of South Kanara requesting him to inform me of the fact that he had issued a bailable warrant against a Member of the Legislature. That Member was a Member of the Committee and was at that time sitting at a meeting of the Committee. I instructed the Secretary to contact the Hon. the Leader of the House and to inform him that the service of a legal process or the execution of a legal process within the precincts of the Legislature during the sitting of a House or a Committee of a House would be a breach of privilege. I am glad to say that the Hon. Leader of the House prevented the execution of the bailable warrant on the hon. Member at the time. Two weeks ago, another Member informed me that a constable wanted to serve a summons on him within the building of the Assembly. When I brought this to the notice of the Hon. the Leader of the House, he again prevented it. There is no use in blaming the police for acts like these as they are ignorant of the privileges of the House. Even in England where the orders to the police regarding matters of privilege are precise, the police officials now and then commit mistakes. In order to avoid similar occurrences in future, I desire to lay before the House certain facts regarding the question of privilege within the precincts of the House.

“ In England on the 12th January 1889, a police order was passed in the following terms :—

‘ Criminal process may not be served or executed on any Member of Parliament within the Palace of Westminster or within palace yard without the leave of the House ; and no action whatever will be taken by police in such cases without the special instructions of the Commissioner.’

“ This order was made as the result of the report of the Select Committee of the Commons appointed to consider the attempt by a police officer to serve a summons upon a Member of the Parliament in the outer Lobby of the House. The Select Committee had expressed the opinion that the action of the police officer was :

‘ a breach of the Privileges of the House, inasmuch as it was an attempt to serve a summons upon a Member, within the precincts of the House, while the House was sitting, without the leave of the House first obtained.

14th March 1955]

[Mr. Speaker]

"I hope the hon. Members of this House will observe that the police order is not limited to the time while the House is sitting.

"I have asked the Secretary to the Legislature to write to the Government to issue similar instructions to the Police officers in this State.

"Service of process even upon a stranger or officer of the Legislature within the precincts of the House while the House is sitting is a breach of privilege.

"In 1945, a Committee was appointed by the House of Commons to go into this matter. There, process was served on an officer of the House. The matter was referred to the Committee of Privileges of the House of Commons. I am now quoting from the report of that Committee, which says:

'If, then, service of process on a member within the precincts of the House, while the House is sitting, without the leave of the House first obtained, is a breach of privilege, the reason must be that it is deemed disrespectful to the House. For a stranger admitted within the parliamentary precincts with the permission, express or tacit, of the House to presume to serve the process of an inferior tribunal in the presence, actual or constructive, of the House is clearly an abuse of the privilege of admission to the House, and a violation of the dignity of the High Court of Parliament. As the essence of the offence is the insult to the House, it is immaterial whether the person on whom the process is served is a member or not.'

"Regarding service of process within the precincts of the House while the House is not sitting, the same Committee says:

'As regards service of process within the precincts on sitting days, it would be impracticable to limit the time during which it would constitute a breach of privilege strictly to the hours during which the House was sitting. It must be extended for at least a reasonable time before the meeting and after the rising of the House.'

Further it says:

'If a stranger were to resort to the Palace of Westminster in order to avoid arrest, it would be competent to the Speaker to direct him to be removed from within the precincts.'

"As regards persons who reside within the Palace of Westminster, just like our friend Dr. P. Varadarajulu Naidu here (laughter)—I am only mentioning his name as an instance—this is what the Committee says . . ."

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—"What about those residing in the Legislators' Hostel, Sir?"

MR. SPEAKER :—"Yes, I will come to that aspect also. Now, as regards persons residing within the Palace of Westminster, the Committee says:

'The Service of Process (Justices) Act, 1933, enables a summons to be effectively served upon a defendant at his last or usual place of abode by registered post. It is not likely that the service or execution of process would often be a matter of such urgency that to wait until the leave of the House had been obtained to serve or execute it would defeat the ends of justice. If it was feared that such a result would follow, application would be made to the Speaker who would doubtless authorize the process to be served or executed relying on the House to ratify his action.'

[Mr. Speaker]

[14th March 1955]

The protection from service or execution of process afforded by the dignity of the House in no way affects the right of police officers on duty within the precincts to arrest strangers who, having been admitted to the Palace of Westminster, commit criminal offences or are thought to be about to do so, subject to this that they must refrain from entering the House itself while it is sitting unless they have previously received its permission.

"I hope that the Government will communicate all this to the police so that they may know the exact limits of their authority.

"In England the expression 'Precincts of the House' means 'Within the building at Westminster or within the Palace Yard'. In this Legislature the question is complicated by the fact that while the House sits in one place, its committees sit in various other places. Sometimes, a committee sits in the Committee Room at Fort St. George. Sometimes it sits in one of the rooms in the building allotted to the Ministers in the Government Estate and of late it has been sitting in a room in the Old Legislators' Hostel in the Government Estate. Moreover the Library of the Legislature which must be regarded as part of the precincts of the House is situated at a distance, in the cellar under the Rajaji Hall."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Suppose the Committee were to sit outside the City itself, for instance, in Kozhikode or some other place, Sir?"

MR. SPEAKER :—"I am coming to that also. The refreshment room attached to the House is a temporary shed put up in the yard adjoining the House. All these must be regarded as precincts of the House. But from their very situation, strangers can have easy access to these buildings and places even without the permission of the Speaker. The exact limits of the precincts of this Assembly have therefore to be carefully determined. I therefore refer this matter to the Committee of Privileges to report on the construction they want to put on the expression, 'Precincts of the House' as regards this Legislative Assembly. I must tell the House that I am not referring to the Committee of Privileges that is in existence now. I am only referring to the new Committee that will be constituted in a day or two for the next official year. Probably, after this session the House will meet in July or August. Whatever it is, I request the Committee to send its report to the House on the third day after the commencement of the next sitting of the House. Then the House may go into the matter."

V.—MOTION *RE* CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS
OF THE HOUSE.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"Mr. Speaker, before we proceed to the next item in the agenda, I want to make a submission to you. The next Demand relates to Co-operation. It is a very important subject. The time allotted for the discussion on this Demand is only two hours. I request that the time for discussion may be increased to three hours. This will be convenient from every point of view. We can discuss this Demand for the whole day, i.e., till we rise for the day.

14th March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

“ With regard to Industries, I submit that it may be taken up a little later, say, in the end. Of course, there will be encroachment by one hour on other Demands, but this can be made good by cutting one hour in respect of the Demand for Administration of Justice, which will be discussed for three hours. That can be reduced to two hours.”

MR. SPEAKER :—“ Industries can be postponed to a later date.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ That can be done without inconvenience. I think it comes up tomorrow and will occupy four hours. It can be postponed.”

MR. SPEAKER :—“ Since the order of business has already been accepted, let the Hon. the Leader of the House make a formal motion.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I move—

‘ That the order of business be changed so as to provide for Industries and Cinchona being taken up later, the whole of today being taken for Co-operation and the whole of tomorrow for Labour including Factories.’ ”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the order of business be changed so as to provide for Industries and Cinchona being taken up later, the whole of today being taken for Co-operation and the whole of tomorrow for Labour including Factories.’ ”

The motion was put and carried.

VI.—PRESENTATION OF PETITION TO THE ASSEMBLY.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, 251 teachers of the Kozhikode town aided elementary schools have sent in a petition to this House. They say that the cost of living on the West Coast is the highest in the Kozhikode Municipality and that while all other teachers—district board, Government and municipal teachers—draw house-rent allowance, aided elementary schools are not granted any such allowance. They request that the Government will favourably consider their demand in this respect since they get every other thing only from the Government. I request permission to present the petition to the House on their behalf.”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member may give it to the Secretary.”

(The petition was then handed over to the Secretary.)

VII.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1955-56.—*cont.*

(1) DEMAND XV—EDUCATION—*cont.*

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I am slightly at a disadvantage in replying to the debate. In the

[Sri C. Subramaniam] [14th March 1955]

first place, I was not present in the House when hon. Members made their suggestions and secondly my health is not still good enough to enable me to do full justice to this very important subject. I feel, however, that hon. Members have made very good points and touched upon various important aspects of this Demand. That is what I learn from the reports available of the speeches made in the House. It has been very well realized by this House that Education is a very important subject. It is proper, therefore, that it should occupy a place of pride in point of the provision made for this subject. Under revenue expenditure, Education has got the largest sum of money allotted to it. Even taking into account the capital expenditure, apart from the Demand relating to Electricity, it has the highest provision. It is not only with reference to the provision made that the subject becomes important. The problem by itself is a very important one. When we want to rebuild India and undertake very many developmental activities to this end, it is necessary to have a sound educational system. Whatever may be the National Plan, whatever may be the schemes we want to execute, ultimately everything depends upon the quality of the people of the country, their knowledge and their ability to execute the schemes. So, ultimately everything depends upon the educational system that prevails in the country. We are going to build a new and prosperous India and that is why, I believe, the House also has attached so much importance to the subject of education.

“ Sir, today, education is completely a State-controlled subject. It was not so in the ancient days. It was then left completely to private enterprise. What to teach, how to teach, whom to teach and who should teach—all these were left to private individuals to decide and judge. But today, it is not so. If any institution is to be started, it must get State recognition and without State recognition, education is of no importance. The Government have laid down that certain standards have to be observed by the various institutions. The content of education, so to say, is decided by the State and it is becoming more and more broad-based. We have laid down in our Constitution that every child should have compulsory and free education up to the age of 14. Therefore, it is necessary to take a very correct decision in this matter, and we cannot afford to take any risks. In other matters, we could take a wrong decision and set matters right later on. But if we take a wrong decision in the matter of education, the children that undergo training in a defective manner are affected once and for all, without any hope of remedy whatsoever. That is why we have to be careful in taking decisions with regard to educational matters. If there are defects in the existing system of education which require immediate remedy, we cannot afford to say ‘let us wait and see; let us not hurry through things’. We cannot afford to take a leisurely attitude. This is an urgent problem and at the same time, we must take a quick and correct decision. Next, Sir, we must also bear in mind that this is not a question to be decided by merely counting numbers. Majority decisions have of course to be honoured, but in certain fundamental cases, it is not merely a majority decision that

14th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

counts, but it has also got to be a fundamentally correct decision. Therefore, while taking such decisions, we have got to be assisted by persons who are competent to advise us in such matters. It is no use saying that we are a sovereign body here and that, therefore, we are entitled to take any decision in the matter which is within our jurisdiction or province to decide. This is such a vitally important matter in the building up of the nation affecting the lives of millions of our children that it is necessary that we should be properly advised by persons who are competent to advise us. That is why not only the Central Government but the State Government also have thought it fit to appoint various Commissions consisting of experts in the line for the purpose of advising the Government in regard to their educational policy. Therefore, this Assembly, I hope, will take into consideration all the various aspects of education if we are to take a decision with regard to the scheme of education that we should adopt for meeting the needs of the nation. In that connexion even though there have been differences of opinion with regard to the scheme of elementary education introduced during the time of Rajaji, I am glad to find that there has been almost a unanimity of opinion with regard to basic education. Of course there may be a few who opposed it. I shall come to them later. I am glad to find from the reports that almost all welcomed the steps that are being taken by Government in regard to introduction of basic education at the primary stage. In my view basic education alone can solve many of our national problems and that is why Government have adopted it as a policy not only now but long ago. Recently the Avadi Session of the Congress also passed a resolution stating that the aim of the various State Governments should be to introduce basic education and to complete that process of introducing basic education within a specified time and therefore it is necessary for us to realize the importance of basic education and also to realize that it is the only correct solution which would be acceptable to the people as a whole. The opposition to the basic education was put forward by the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar, as representing the Communist Party. I can very well understand the opposition of the Communist Party to this basic education. It is opposed in my view on the basis of ideology. What is the aim of education after all? Is it merely for the purpose of making man a better means of production? Is that the only aim? If it is so, then certain methods could be adopted for making our children regular machines for the purpose of more efficient production. But that is not the aim of education. The aim of education should be to develop every individual to his full manhood, if I may use that word. If that be so, education should be imparted not merely for the purpose of productive activity alone but for the purpose of making our children real men in the real sense of that word. And it is only from this aspect that the Father of the Nation approached this education problem and evolved his scheme of basic education. Now when we realize this fundamental ideology in the basic education ultimately it resolves itself into this, viz., that even the acquisition of knowledge cannot be effectively done merely by book learning. Every child will have to learn by his or her own

10-10
a.m.

[Sri C. Subramaniam] [14th March 1955]

experience. That acquisition of knowledge alone will be efficient and effective. Therefore it is necessary in all institutions where the children are taught at a tender age, they should be made to go through these experiences, and learn through their own experience and this experience can come only through activity. Therefore we come to the point that through activity we have to acquire knowledge. Gandhiji went a step further. If learning is to be done through activity, what sort of activity should it be? Especially in a country, a poverty-stricken country, should it not be *useful* activity? Gandhiji approached the question of education from this point of view. What is wrong if it is to be useful and productive activity? Ultimately he came to the conclusion that by useful and productive activity alone, by learning through one's own experience, could true knowledge be gained. He correlated the work of useful and productive activity and acquisition of knowledge. That is the very fundamental principle of basic education. The fundamental object of acquiring knowledge through useful and productive activity is an aspect about which nobody can have any difference of opinion. With regard to the secondary aspect, viz., as to what should be the course of productive activity and what sort of productive activity should be taught, in my view it should be done according to the circumstances prevailing in different parts of the country. Therefore if that fundamental aspect is correctly understood, we need not lay undue stress on the secondary aspect (as to what craft should be taught in the schools). It is not merely with acquisition of knowledge and the development of the mind of the child, we are concerned; we are concerned with the development of the body of the child also. It has got to be properly developed. All the organs of the body should be properly trained so that they may function properly in future life also. That is very important because it has been very well recognized that unless all the organs of the body are properly used and properly utilized, certain organs become useless to a certain extent by non-use. When certain organs become numbed due to non-use, to that extent other functions of the body are affected. For the harmonious development of the child as a whole, it is therefore necessary that all organs of the body should be properly utilized. Therefore it is necessary in choosing a craft, it should be borne in mind the child should, for the purpose of acquiring knowledge, be trained in the use of all the organs of the body. It is only from that aspect we have to choose the craft and not merely for the purpose of production alone. Having that in mind, the use of specialized machinery, I am afraid, will not conduce to the better use of all the organs of the body. That kind of work wherein the entire muscles of the body are to be used, and applied, for the purpose of learning the craft and that kind of work alone will give full scope for the development of the body. Therefore in choosing the craft, not merely the productive aspect has to be borne in mind but this aspect of utilizing the entire functions of the body for that purpose has got to be borne in mind. Therefore in the very nature of things, we cannot use specialized machinery for the purpose of imparting basic education. If only we see how these specialized

14th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

machinery are used, we could see that they are meant for some specialized activity, viz., by pushing a button, or by pressing a lever, etc. That is the only work which has to be done in the use of specialized machinery. What I want to point out is that if we use specialized machinery, *only one* kind of specialized activity is possible and there is not scope for the child to use *all* the organs of the body, all his muscles, in doing the craft. If we want to develop the child into full manhood, as I have already stated, we should see to it that, that craft is chosen which would give free scope for the child to use all organs of the body so that not only will he develop his mind but his physique also, thus making him capable of rising to his full manhood. In choosing the craft, we have to carefully choose it so that at one stage or other during the course of learning the craft, the entire functions of the body are given full play. Therefore when we have to choose a craft for the purpose of education, we have to bear this in mind. Therefore the opposition of the Communist Party, in my view, is because this fundamental aspect of basic education which I have explained now, has not been *fully* appreciated by them. I am not laying the charge that they have not appreciated it but I will only say that they have not fully appreciated the fundamental aspect of basic education. If only they analyse and understand fully this fundamental aspect of basic education, I am sure they will agree that for the purpose of choosing a craft, we cannot employ machinery of an advanced type for the purpose of imparting education as such. For the purpose of imparting basic education to children of tender age, we cannot therefore employ advanced machinery. After a detailed and careful examination of this subject, Gandhiji came to the conclusion that 'spinning' would be a craft wherein there would be scope for utilizing all the functions of the body to a certain extent. Even there, there are limitations. But he said through spinning, we could take the child through all activities involving the entire body as a whole. That is why he wanted to introduce spinning and no doubt in the present system, spinning forms the main craft through which knowledge is sought to be taught to the children. But in my view basic education is not a static thing. It is not as if we stand wedded to a particular craft alone. In my own view, adopting spinning on a universal scale in all the schools will create problems which we will not be able to solve. I shall try to illustrate that with reference to the difficulties which even the few basic schools which we have are facing to-day. If we adopt spinning as the craft through which we have to teach our children, then the products of these various schools, that is, the cloth manufactured out of the yarn spun and woven there, should find a market and should be used properly. Even when we have converted only 5 per cent of our schools into basic schools and when we have introduced spinning therein, those schools are finding it difficult to dispose of the cloth which they have been able to produce there. But if we introduce basic education as a universal type of education and if all the 80 lakhs of children are put to school and made to spin and weave, then we can imagine the quantity of cloth that may be produced by them. When we want this craft, this activity, to be

10-26
a.m.

[Sri C. Subramaniam] [14th March 1955]

a productive and useful one, then, will it be possible for us to absorb the entire cloth produced by the 80 lakhs of children in the schools? That is a problem which we have to think about. In my own view, it will be a big problem and that itself will make basic education a failure. Therefore, I am definitely of the opinion that we should not centre our basic education round spinning alone. We have to take up an activity which will not compete with the productive activity of the community as a whole. If we ask the 80 lakhs of children to spin and weave and if for that purpose we ban the spinning and weaving mills, in the national interest, then to that extent thousands of millions of men engaged in the mills—spinning and weaving mills—and in the handloom industry will be thrown out of employment. That will create a national problem by itself. Therefore, while adopting basic education as the system of education which has to be adopted throughout the State and throughout the country, in regard to the craft to be selected, we have to be very cautious in adopting spinning alone as the craft. That is why I have been laying some emphasis that there should be a shift with reference to this activity and unless we make that shift, it will not be possible to make basic education a success throughout the State. That is why we have to find out a productive activity which will not compete with the activity of the community outside the school and which will be useful to the community also. The only activity which I am able to think of which while being useful to the community will not, at the same time compete with the activity of the community is agriculture in which field there is vast scope for improvement and for increasing production. After all, in spite of our claims that we have solved the food problem, we have solved it only to the extent that we have now sufficient foodgrains to meet the needs of the people. Can we say that we have reached a standard where we can meet the dietetic requirements of the nation as a whole? We cannot. We have to make progress to a very great extent if we want to solve the problem. Therefore, agriculture is an activity which can be adopted with great benefit and efficiency for the purpose of imparting knowledge to our children. That is why I am firmly of the view that if we want to spread basic education throughout the State and if we want to convert all our schools into basic schools, it is necessary to adopt agriculture as the basic craft through which knowledge should be imparted to our children. It is possible to adopt the various activities in the agricultural sector to suit various requirements and it will also utilize the various functions of the body much better than spinning. That is why I am laying greater and greater emphasis that agriculture should be adopted as the basic craft in spreading basic education throughout the State."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I hope the Hon. the Minister for Finance will not mind my interrupting him. I am glad that he has taken the criticism with an open mind and is trying to convince us. The Communist Party also is approaching the problem with an open mind. We are not led by any preconceived prejudices. We are equally anxious that man must be

14th March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

enabled to reach his full stature through education. But what we say is that full details are not available to us with regard to the working of the system of basic education. We are only anxious that even from young age the children must have a scientific bias. We are not opposed to the introduction of productive activity in the schools. We are also not opposed to any craft being chosen. But what we are anxious about is that this should not be done in such a way as to curb the scientific bias of the children."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" If the hon. Member goes through the literature available, he will be convinced that it is not an unscientific attitude that the system of basic education is taking with reference to education. On the other hand, it takes the most scientific attitude. Therefore, there is no question of taking an unscientific attitude and teaching our children some primitive method of production. There is no such thing involved in it. I cannot say that I am an expert in basic education but I have some knowledge of basic education. From that knowledge, I am inclined to say that it is one of the best methods of imparting knowledge to the children. Even with reference to craft, spinning is a craft through which knowledge could be imparted. But there is the other problem to which I referred, namely, the problem of disposing of the products involved in it. That was why I said that we should shift to agriculture as the basic activity through which knowledge should be imparted. In agriculture we can utilize the various advanced methods of cultivation. We can utilize certain simple machinery for that purpose. If that be so, I feel that if we want to spread basic education throughout the State, it is necessary to have a farm attached to each school. It is very important and, therefore, our first task should be to see that each elementary school situated particularly in the villages should have a farm attached to it. It should be a good farm so that the various advanced methods of cultivation could be experimented in such a farm. Therefore, it is the intention of the Government to utilize the Bhoodan Movement for the purpose of getting for the school land for being used as a school-farm. For that purpose, it is the intention of the Government to launch a movement at a very early date, if possible, on the next Tamil New Year's Day, that is, the 14th April 1955."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" In a way the Committee which has been appointed to suggest the best method of primary education is going on with its deliberations. One of the terms of reference to the Committee, I think, relates to basic education. Before the Committee submits its Report and before we thoroughly examine it, is it proper for us now to examine the entire problem of basic education in a fashion in which we are doing now? "

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am expressing my own opinion about basic education. I have already said that I have an open mind in the matter. It is not a question of my conviction or the conviction of the majority of the Members of

[Sri C. Subramaniam] [14th March 1955]

this House. It is a question of taking the correct decision in this matter. I am sure that even the expression of my opinion here will be helpful to the committee in arriving at a proper decision. Only from that angle, I am stating the points of view which I hold. The committee is not bound by what I express here. It is necessary even for the committee to know what my opinion in this matter is. But apart from the system of education or educational policy which we may adopt with reference to primary education, it is necessary and desirable to have a farm attached to each school. It may not only be a form of activity but it may, perhaps, increase the resources available to the school, the school children and the teacher. From that point of view, it is necessary to take clearly steps to get a farm attached to each school. If it is a question of acquisition by paying the market value of the land, it will be an enormous sum. But this is a matter affecting the entire community and the community should come forward to donate lands for this purpose. Therefore, as I have already stated, it is the intention of the Government to launch a movement for getting farms, good farms, for the various elementary schools situated in our State. (Interruption.) Of course, in Cities agriculture cannot be adopted as the craft. It may not be possible to take the children especially in Madras 7 or 8 miles away. Therefore, in such places we may have to adopt spinning or some other craft for the purpose of imparting knowledge to the children.

10-30
a.m.

“But as far as village schools are concerned, it is necessary to have these farms attached to the school. Therefore I propose to initiate this movement by my own contribution of a village farm to a school situated in my own native village in the Coimbatore district and I am hoping that the Hon. the Chief Minister will inaugurate this movement on the Tamil New Year's Day in April. I am not saying this for the purpose of self-glorification but I want to set an example.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“What is the name of the village?”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“It is not important enough to be mentioned here. It is a small out-of-the-way village in Coimbatore district to which I go now and then.

“Sir, with regard to elementary education, suggestions have been made that it should be nationalized and that there is no use of allowing it to be exploited by private enterprise for commercial purposes. I do not know that in certain cases the schools are being run as a business. I do agree that it is a very harmful thing. This is a question on which I have an open mind and, I am sure, various difficulties involved in nationalizing elementary education also will be borne in mind. I am hoping that the Committee will go into the entire aspect of the matter and make useful recommendations. If they should recommend that nationalization is necessary in the interests of the community as a whole, the Government would not hesitate to take such a step even though it may involve very heavy financial obligations. Before we take

14th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

a final decision, this House will have a say in the matter. But we will have to be very careful before we take a decision. Apart from the nationalization and the agency which runs a school, I am definitely of opinion that the schools will not be effectively and efficiently run unless the parents of pupils and the people of the locality take an active interest in the administration of schools. Nowadays the community as such has absolutely no say in the matter of running the school. Therefore, the teacher or the management can run it in any way they like. A teacher may attend or may not attend a school. The people of the locality cannot say anything about it. Therefore, if we want to make schools efficient centres of learning, it is necessary to associate the people of the locality in the administration of the school. That is what I feel about this matter and, I am sure this aspect of the question also will be considered by the Committee. On all these matters we will have to take a very early decision.

“ Then various hon. Members referred to the status of elementary school teachers. It is a very important thing and to which I have been attaching very considerable importance. But unfortunately the financial commitment involved in any small rise in the salary of an elementary school teacher is so stupendous that I, even as Finance Minister, am unable to take a decision in the matter. In spite of all that, we took a decision last year that we should give an increase of three rupees in salary to all elementary school teachers in aided institutions so that they may be on a par with the teachers in local board and other schools. I am sure that would have gone to a certain extent to meet the demands of the elementary school teachers. I have been considering this matter all along and this is also one of the matters which have been referred to the Committee on Elementary Education.

“ Sir, complaints are also being made that apart from the question of the increase in salary, should not something be done by way of having a compulsory insurance scheme or pensionary scheme for the purpose of improving the conditions of the elementary school teachers? In that connexion, I would like to make a brief statement with regard to the decision which the Government have taken in this regard.

“ The Government have been considering for some time the various suggestions made from time to time to better the lot of the teachers in aided elementary schools. It was suggested that the introduction of the compulsory insurance scheme would be of great help to them. Even now the teachers, both in aided and local body service, have the option to take insurance policies and pay the premium from the Provident Fund amount standing to their credit. But many do not seem to use this provision and insure their lives. Presumably it is due to the fact that if the insurance premia are paid out of their Provident Fund accumulations, they may be left very little balance from which they can draw advances for meeting inevitable personal commitments for which they may not have other sources to draw upon. It is also found that a compulsory insurance scheme may not give them

[Sri C. Subramaniam] [14th March 1955]

much monetary advantage by extra accumulations at the time of their retirement. Besides, there is the risk of the policy lapsing if premium on it is not paid during the break in service of the teachers, and this break in service happens very often in the case of aided elementary school teachers. They are thrown out of employment for no fault of theirs and if there is a break in service and the insurance policy lapses, then they will be put to difficulties. However, the security against death will be a great advantage to the families of the unfortunate teachers who may die in harness. Hence, the Government are considering the possibility of a compulsory insurance scheme to be financed out of the Provident Fund accumulations without detriment to the availability of funds for temporary advance. Teachers within the age of 30 who would have put in five years of service may come within the purview of this consideration as the accumulations in the Teachers' Provident Fund by this time would help to pay the insurance premium in case the teachers are without employment for short spells of time. Though sufficient security of service is secured under the existing rules, still the breaks in service cannot be completely eliminated from consideration. But this would apply only to teachers who are within the age of 30 and who have already put in a service of five years. This scheme has been under the consideration of the Government and after proper scrutiny and examination, if it is found feasible and if it is found acceptable to teachers, this scheme of compulsory insurance for this age-group of teachers will be pushed through. But this will not help the teachers who pass the age of 30. So, this compulsory insurance by itself does not help the teachers very far, except that it is a protection for the family against untimely death of the teacher. Hence it was suggested that they may be given the benefit of pension instead of the present system of the Government contributing one-third of the total accumulations in the account of the teacher in an aided elementary school. On closer examination it is found that such pension in lieu of Government contribution will not really benefit such teachers in aided elementary schools as they will be in service up to the age of 60 as against their colleagues in other schools who retire at the age of 55 itself. In addition, if the teachers were to die prematurely, they will not even get the proportionate contribution that they would otherwise be entitled to under the existing rules.

“After careful consideration the Government have decided that teachers should be given, in addition to the existing scheme of provident fund, pension equal to one-fourth of their pay as per the present rules applicable to pensionable service under the Government and to make it operative with effect from 1st April 1955. The intention is to give the benefit of pension to all those who retire from 1st April 1955. The Government have also considered the extension of this benefit to teachers of similar grades employed in elementary and secondary schools under local bodies as well as in aided secondary schools. As elementary and secondary grade teachers employed in board and municipal elementary schools, secondary grade teachers and similar group of

14th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

teachers like second-grade pandits, music teachers, drawing-masters, craft instructors and physical training instructors in secondary schools, whether under local body or aided management, are not better off economically and have not greater means than their colleagues in aided elementary schools, the Government have decided that the benefit of pension scheme, in addition to the existing provisions for provident fund scheme, should be extended to the latter category also. The Government would bear the entire extra cost of the pension scheme both in respect of the aided elementary and secondary schools and elementary and secondary schools of local boards. Therefore, the financial implications will be increasing as years pass on, but this is a liability and demand which the Government will have to undertake and the Government have decided to undertake it with effect from 1st April 1955. I am sure that hereafter the elementary school teachers will not think that they have been completely neglected and when the recommendations of the Elementary Education Committee are made available, the Government will consider what further steps should be taken for the purpose of improving the status of the elementary school teachers.

10-40
a.m.

“ Apart from that, the suggestion which I have made, namely, that there should be a farm attached to every elementary school will go a long way to meet the needs not only of the poor students in the school but also those of the teachers to a certain extent. Only thus far the Government are able to go at present in view of the present difficult situation through which we are passing and I am sure that what little has been done will be appreciated. That is my hope.

“ With regard to secondary education, hon. Members are aware that the recommendations of the Secondary Education Commission are being scrutinized by an Expert Committee with Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar as the Chairman and ways and means for implementing the various recommendations of the Commission will be suggested by that Committee. But, so far as our State is concerned, even before the Secondary Education Commission was constituted and made its report, we have made a good deal of progress towards giving a technical bias in our secondary schools. As a matter of fact, there are already various technical courses in 128 schools in our State, whereas the other States are only making a beginning just now. When we reorganized secondary education in 1948, we introduced the technical bias and it is now in operation. Out of 980 secondary schools in our State, 128 schools have introduced technical courses such as agriculture, Secretarial training, shorthand and typewriting and various other courses. I am sure that when we further implement the recommendations of the Secondary Education Commission we will be taking a step further towards the implementation of technical bias in the various secondary schools. But, apart from that, there has got to be a certain amount of co-ordination between primary education and secondary education to which one hon. Member referred, while putting a supplementary question on that subject.

[Sri C. Subramaniam] [14th March 1955]

I do agree that it is no use taking piecemeal decisions on policies with regard to primary education, secondary education and university education and later on finding that one is conflicting with the other. Therefore, we have to take decision in respect of the entire aspect of education—primary, secondary and university—so that there may be a co-ordinated scheme and so in taking decisions on the recommendations of the Secondary Education Commission, we have to take into account what part primary education should play and what part secondary education should play.

“As far as primary education is concerned, there are three systems which now prevail. One is the ordinary higher elementary school system which goes up to the VIII Standard. If the candidate is qualified in English, he can join the IV Form. If he is not qualified in English, he has to join the III Form. We have also got the Junior Basic schools and Senior Basic schools. In addition to that, we have got I, II and III Forms in the high schools, which are called the middle-school stage. Therefore, within the same age group, we have got three different systems, one almost conflicting with the other to a certain extent. Therefore, we will have to take a decision whether we could not have within the age group of 7 and 14—when education is going to be compulsory and free—a uniform system. There should not be a regimented system but we will have to agree about the pattern and within that pattern we should give sufficient variety and that should be our aim. Now, what place should we give to middle-school education? With regard to the age group between 7 and 14, we will have to take a decision whether we could not have an integrated course for junior and senior basic schools if we are to decide upon basic education, whether the higher elementary school stage and the elementary school stage should not be uniform and whether there should be a three-year course or four-year course of secondary education. All these aspects will have to be considered before we take a final decision.

“Then, there are certain special institutions run by various bodies and individuals. Even though we may have a uniform pattern in institutions run by the Government, we should give sufficient freedom to the special institutions to make experiments in the field of education and unless those experiments are made in the special institutions, education as such cannot improve and therefore we should encourage special institutions, of course, within certain specified limitations put upon them. We cannot altogether avoid private enterprise. Therefore if we nationalise the entire elementary education, we will have to give scope to certain special institutions where special methods should be tried and the result of those experiments and research should be made available to the community as a whole.

“Again, the period of secondary education is a controversial matter and the question is whether it should be increased from 11 to 12 years in our State. I am sure that this aspect also will receive due consideration at the hands of the various committees

14th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

that have been set up and ultimately when we take a decision, we will take a decision whereby the quality and content of secondary education will improve.

“ As regards university education, it is linked up with secondary education and the question for consideration is whether there should be a pre-university course attached to secondary schools or whether there should be an independent course attached to the colleges. These are very intricate problems and I was glad to note that there was a Conference of the Vice Chancellors of the Southern Region which discussed these problems, but from the paper reports I could not get much useful information so far as the various decisions taken by them are concerned. When we go through the detailed report, I am sure all these problems would have been satisfactorily solved.

“ The other controversial problem is the problem of the medium of instruction in the University. When I learnt that the learned Vice-Chancellors were meeting in conference, I was hoping that they would tackle this vexed problem and give a lead in the matter. This is a problem which cannot be avoided, but I am afraid that just like the politicians who try to avoid controversial questions and try to put them off, so also the Vice-Chancellors have tried to avoid it. They have stated that if English were to be the medium of instruction in the universities, then sufficient emphasis should be laid upon the study of English in the pre-university stage and secondary school stage. That is a thing about which nobody can dispute, because if we decide that the medium of instruction should be English in the universities, then certainly sufficient preparation should have already been made so that the students may be able to take instruction in the English language. There can be no possible dispute about that and re-statement of that policy is also unnecessary in my view. But on this very important and vexed question whether either English or the regional language should be the medium of instruction, they have not said anything. It may be due to two reasons. Perhaps there was no unanimity among the various Vice-Chancellors on this question and therefore they did not want to express any opinion when there was difference of opinion amongst themselves or perhaps they thought that their opinion would be unpopular and therefore it was they that wanted to avoid the issue. I do not know what was the reason. Still, Sir, the problem cannot be solved by avoiding it. After all, even with regard to an unpopular thing it should be possible of statement and it should be possible of expression by learned men who are in charge of Universities as Vice-Chancellors. If politicians are making a mistake in emphasising the regional language being the medium of instruction in Universities, it is the duty of the Vice-Chancellors as learned men in charge of the affairs of Universities to state it categorically that it is a wrong step to even suggest that regional language should be adopted as the medium of instruction. They should have the courage to say so. But, to avoid saying that is not helping in the solution of the problem. Therefore, I am hoping that, if this Conference of

[Sri C. Subramaniam] [14th March 1955]

Vice-Chancellors has not taken a decision in this matter, there will be very soon a Conference of all the Vice-Chancellors and they will give a correct lead to the country. They cannot avoid this problem by thinking that they will become unpopular if they say that in the interests of the Nation English should be continued as the medium of instruction and they are bound to state it without caring for popularity or unpopularity. From what I have been able to find out from a reading of the newspapers, I think this problem has been completely avoided and they have refused to face the issue squarely, boldly and courageously—to put it mildly. But this is a problem which affects not only the question of medium of instruction in the Universities but also the question of medium of instruction in the secondary schools. We cannot have one medium of instruction in the Secondary Schools and another medium of instruction in the Universities. That is the great difficulty which our boys and girls are asked to face to-day. After having learnt the various subjects in the regional languages, they are asked to switch on to the English medium as soon as they go to the Colleges. That is the difficulty which is facing our young boys and girls. Therefore, this problem will have to be solved as early as possible if we want to remove these difficulties which are felt as a great burden by our student population. By merely refusing to face the issue, this problem cannot be solved. The Vice-Chancellors, the various managements of the educational institutions, the public and this Assembly are vitally interested in this problem. An early solution to this problem is inevitable and we cannot afford to shut our eyes and say, 'Let the *status quo* continue and let the change come after our generation or after we lay down our office as Vice-Chancellors or I lay down my office as Minister in charge of Education.' That attitude, we cannot take. I am sure this problem will be taken in earnest and in all sincerity and an early solution found for this problem.

"Then, Sir, with regard to the place of physical education in the scheme of things, I wish to state that physical education will have to find a very important place and I want to make a beginning in the City by having a nucleus of instructors of the various indigenous system of physical exercises. With the Kalari system prevailing in Malabar, another indigenous system of physical education which has been developed at Bantwal—I was very greatly impressed by it when I saw it—the yoga asanas, etc., it should be possible for us to give physical education to our children. I have asked the department to draw up a plan for immediate adoption in the City so that we may make a beginning in the City and later on we may extend it to various other centres.

"Reference was also made by one Member to Barathiar's works. Honourable Members are aware that Barathiar's works were held as private property and nobody could use them for any purpose without the permission of those individual owners. Therefore, in order to make them public property, the Government purchased the entire right of publishing Barathiar's works. The intention of the Government then was to publish an authoritative

14th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

version of the works of Barathi and then release them to the public so that they might be utilized to the best advantage possible. In spite of very many efforts made by the committee constituted for this purpose, it has been so far possible only to publish the poems composed by Barathiar. As far as the prose works are concerned, they have not yet been touched at all. As far as the poems are concerned, the Government have taken a decision to release the entire right to the public. The only restriction with regard to the use of these poems is that in publishing them and in using them in various other ways the public should stick to the authorized version and should not make a variation. Subject to that condition, the Government are proposing to issue a Government Order immediately releasing the entire right to the public so much so Barathiar's poetical works imprisoned in the hands of private individuals and subsequently imprisoned within the four walls of the Secretariat will hereafter be completely released and will have complete freedom and, I am sure, the public will take advantage of this. Hereafter the cry that Barathiar's works are not available in any of the book shops will not be made. I am sure the spirit of Barathi will pervade the entire Tamilnad and will be infused into our children—our young boys and girls—and that they will live up to the ideals put forward by Poet Barathi.

“I have nothing more to add. I am really grateful to the various hon. Members who took part in the discussion. Even though I was not present here I may assure hon. Members that I have gone through their speeches carefully. If I have not touched many other points raised by them it is due to want of time and my inability to make a longer speech on this occasion. I am sure the co-operation of this House and the co-operation of the entire public will be with the Government in seeing that we decide upon a proper system of education and that we implement that scheme for the benefit of the community as a whole. I thank you, Sir, for giving me this opportunity to speak.”

* **SRI S. RAMALINGAM** :—“கனம் கல்வி மந்திரி அவர்களுடைய பிரசங்கத்தை, தமிழிலே அச்சடித்துக் கொடுத்தால் மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும். ஏனென்றால் அங்கத்தினர்கள் ரொம்பப்பேருக்கு இங்கிலீஷ் தெரியாது. கனம் மந்திரி அவர்கள், ஆசிரியர்களுக்குப் பென்ஷன் கொடுப்பது, பாரதியாருடைய எழுத்துக்களை விடுதலை செய்வது போன்ற மிக முக்கியமான விஷயங்கள் சம்பந்தமாக பேசியிருக்கிறார். உடனடியாக அவருடைய பிரசங்கத்தை தமிழில் translate செய்து அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும்.”

* **SRI N. RATHINA GOUNDER** :—“மதிப்பிற்குரிய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள், கவி பாரதியாருடைய செய்யுட்களை மக்களுக்கு தாராளமாக கொடுத்து உதவ சர்க்கார் உத்தேசித்திருப்பதாக சொன்னார். கவி பாரதியாருடைய சீடர்கள், பாரதிதாசன் போன்றவர்களுடைய செய்யுட்களும் அழகாக யிருப்பதுடன், மக்களுக்கு பிரயோஜனப்படும் அளவில் இருப்பதால், அவற்றையும் மக்களுக்கு தாராளமாக கொடுத்து உதவ வழி செய்வாரா என்று கனம் மந்திரி அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“Hon. Member Sri S. Ramalingam wants that the speech of the Hon. the Minister for Finance should be translated into Tamil and circulated to Members.”

[14th March 1955]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I shall try to have it circulated.”

DR. K. B. MENON :—“ As regards the cut motion moved by me . . . ”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ If a formal request on my part to withdraw the cut motion is to be made, I make that formal request.”

* DR. K. B. MENON :—“ I am not standing on formalities. I only wish to ask for a clarification. The Hon. the Minister for Education did not refer to the suggestion I made in connexion with adult education. I am not pressing for acceptance of my suggestions in that regard. I would only wish that they may be further studied by the department. I also further suggest that the spirit of Bharathiar when it spreads to Tamilnad will extend also to the schools in Malabar.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Certainly, I will have the points mentioned by the hon. Member with reference to adult education further examined and I may assure the hon. Member that a correct decision will be taken even with regard to that.”

* DR. K. B. MENON :—“ In view of the generous assurance given by the Hon. the Minister for Education, in view also of the further concessions given to the teachers by the Hon. Minister and in view also of the fact that a committee is sitting to revise and review the whole educational system, I withdraw the cut motion moved by me.”

11 a.m. * SRI P. JEEVANANDAM :— “கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பாரதியாருடைய நூல்களைப்பற்றி குறிப்பிடும் போது, பொது மக்கள் விருப்பம்போல் அவற்றை எப்படி வேண்டுமானாலும் வெளியிட்டு தமிழ் மக்களுக்குத் தரும்படியாக, விடுதலை செய்திருப்பதாக கூறினார்கள். அது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் நூல்களை வெளியிடும் போது **authorized version**-ஐத்தான் வெளியிடவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இங்கே நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். **Authorized version** என்றவரும்போது, பாரதியார் உணர்ச்சியோடு, தேசபக்தவீரோடு, தமிழ் மக்கள் எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு ஒரேதரமாக வாழவேண்டுமென்ற உணர்ச்சிகொண்டு பாடிய பாட்டுக்களின் பலவரிகள் எற்கனவே செல்லறிக்க பட்டனவோ, அல்லது அரசாங்கத்தால் விழுங்கப்பட்டனவோ, தெரியவில்லை. எட்டையாபுரத்தில் பாரதி மண்டபத் திறப்புவிழாவின்போது பாரதியாரின் பாட்டின் “பார்ப்பானே அய்யர் என்ற காலமும் போச்சே” என்ற அடி மட்டும் எடுக்கப்பட்டிருந்தது. பாரதியாரின் மறவன் பாட்டு. கல்வி அமைச்சருக்கு நன்றாகத் தெரியும் என்று நம்புகிறேன் அதில் பல அடிகளில் **dash** என்றும் போடப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது இன்னும் அதிகப்படியாக போடப்பட்டிருக்கும். எங்களைப் போன்றவர்கள் பள்ளியில் இருந்தகாலத்தில் பாரதியாருடைய செய்யுட்களை படித்திருக்கிறோம். பாரதியார்தான் வாழ்ந்த சுப்ரமணியசுவா அவருடைய தேச பக்தசமர்ஜ ஊழியர்கள் முதலானவர்கள் அன்றைக்கு பாடிய அடிகள் எல்லாம், இன்றைக்கும் பழைய தேச பக்தர்களுக்கு நன்றாக ஞாபகமிருக்கின்றன. அவைகளைல்லாம் விடப்பட்டு இருக்கின்றன. இன்னும் சில பாடல்கள் **Pondicherry**-ல் பாடப்பட்டது; உண்மையில் சமுதாயம் சமத்துவமாக மாறவேண்டும் என்று பாடிய பாடல்கள் இன்றைக்கு, **socialistic pattern of society**

14th March 1955] [Sri P. Jeevanandam]

வற்படவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிற, அந்த சமுதாயத்திற்கு ரொம்ப அவசியமானது. இப்படிப்பட்ட பாடல்கள் எல்லாம் **authorized version**-ல் வரவில்லை என்பதை கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, இந்த பாடல்களும் வெளிவரும்படியாக செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** :—“ பாரதியார் அவர்கள் கைப்பட எழுதியது, அதற்கு பின்னால் பத்திரிக்கைகளில் பிரசுரமானது, அதற்கு பிற்பாடு வேறு பல புத்தகங்களில் பிரசுரமானது, இவைகளைவைத்து அதிலிருந்துதான், **authorized version** என்று போட்டிருக்கிறோம். சர்க்கார் பிரசுரத்தில், கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் குறிப்பைவிட, வேறுவிதமாக பத்திரிகைகளில் பிரசுரமானது இருந்தாலும், அதுவும் பின்னால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது இதில் எதை வேண்டுமானாலும் உபயோகப்படுத்தலாம். சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் **version**-ஐ தான் உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்றில்லை. சர்க்கார் பிரசுரத்தில் பின்னால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வேறுவிதமான வாசகங்களையும் உபயோகப்படுத்துவதில் எந்த தவறும் இல்லை. இதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு, நமது கற்பனையைவைத்து மாருதி ஒரு **version**-ஐ எழுதி, இதுதான் சுப்ரமணிய பாரதியாருடைய கவிதை என்று வரக்கூடாது என்பதுதான் சர்க்காரின் அபிப்பிராயம். சுப்ரமணிய பாரதியார் உண்மையாகவே எழுதியது எதையும் தடைசெய்யும் உத்தேசம் சர்க்காருக்குக் கிடையவே கிடையாது. அவருடைய பாட்டுக்களை அப்படியே மக்களிடம் வழங்கவேண்டுமென்பதுதான் சர்க்காரின் கருத்து.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ On a point of personal explanation, Sir. In my speech day before yesterday on the ‘ Education Demand ’, I made it clear that as a Member of the Communist Party, I am not against the method of ‘ learning by doing ’. But our opposition was to this teaching of a particular craft and saying that all subjects could be taught through that craft alone. We want the harmonious development of body, mind and soul in the child, and not a particular part alone. We believe that the child is a living organism, a developing organism and it is not a static thing.”

The cut motion of Dr. K. B. Menon was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That Government be granted a sum not exceeding Rs. 10,51,90,300 under Demand XV—Education. ’ ”

The motion was carried and the Grant was made.

(2) DEMAND XX—CO-OPERATION

* **THE HON. SRI A. B. SHETTY** :—“ Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 56,76,100 under Demand XX—Co-operation. ’

“ This Demand together with the amount relating to loans and advances to co-operative societies and land mortgage banks which come under Demand XLII amounts to a total sum of Rs. 1,56,48,100. The Madras State occupies a pre-eminent place in the field of co-operation in our country owing to the diversity of functions performed by different types of co-operatives and the volume of work turned out by them. During the last co-operative

[Sri A. B. Shetty]

[14th March 1955]

year the movement has recorded further progress. At the end of June 1954 we had 14,885 societies with a membership of 26.22 lakhs, share capital of Rs. 872.91 lakhs and reserve fund of Rs. 854.98 lakhs. The total working capital of all the societies was Rs. 62 crores.

“ The provision of credit especially to the agriculturists continues to be the major activity of the movement. The rural credit societies have issued during the year Rs. 350.03 lakhs as short-term loans. In urban areas the credit needs are met by urban banks and employees' societies. The marketing societies have issued to their members loans amounting to Rs. 44.72 lakhs and marketed their produce to the extent of Rs. 205.12 lakhs. To meet the medium term needs of the agriculturists a sum of Rs. 104 lakhs will be made available by the State Co-operative Bank, by adding to its own provision of Rs. 40 lakhs a loan of Rs. 40 lakhs from the Reserve Bank of India and Rs. 24 lakhs from the Government of India for this purpose. In regard to the progress made in Land Mortgage Banking, Madras leads the rest of the States. The 50th series of debentures for Rs. 40 lakhs floated by the Central Land Mortgage Bank in December last were over-subscribed within a few days, thus showing the confidence of the investing public in this institution. The 73 primary land mortgage banks affiliated to this central institution have distributed loans to their constituent members to the extent of Rs. 48.07 lakhs.

“ The development of the non-credit sector of the movement in recent years is a noteworthy feature. In the field of food production, co-operatives of various types play an important part. Marketing societies have supplied improved varieties of seeds, chemical manures, agricultural implements and compost manures aggregating to a total sum of Rs. 63.35 lakhs. The multi-purpose rural credit societies also supply to the villagers their agricultural requirements. Land colonization societies have so far reclaimed and brought under cultivation 6,911 acres through their members. Twenty milk supply unions and 560 milk supply societies have handled during the year milk and milk products to the value of Rs. 141 lakhs. Provision has been made in the budget for giving loans to these societies for the purchase of milch animals and motor lorries. Budget allotment has been made for sanctioning loans to three milk supply organizations for installing pasteurization plants and dairying machinery. There are 13 co-operative wholesale stores and 829 primary co-operative stores. Their business has declined considerably during the past two years and losses have been sustained by them on account of the lifting of controls. A conference of the representatives of the stores held on 6th February 1955 has discussed questions relating to the future of the stores. We are considering as to how best the consumers movement can be helped to stabilise itself in the changed conditions of to-day.

14th March 1955]

[Sri A. B. Shetty]

“ The handloom industry in this State has been organized on a co-operative basis much more successfully and on a larger scale than in any other State in India. There are 666 primary weavers' societies whose activities are co-ordinated by the Madras State Handloom Weavers' Society. Grants and loans placed at our disposal from the Handloom Cess Fund have made it possible to take various measures for the development and rehabilitation of the handloom industry. My Hon'ble colleague, the Minister for Agriculture, will be dealing with this subject. We have 150 cottage industrial co-operatives and there is now a proposal to organize new industrial co-operatives in which Government will take shares. There are 170 urban housing societies which have made striking progress in their work in recent years. The number of houses completed during the year was 965 and the number under construction at the end of the year 735. Rs. 36 lakhs have been allotted under Demand XLII for the grant of loans to these societies. The rural housing scheme introduced in 1950 has made but slow progress. It is proposed to modify the conditions for the grant of loans to rural housing societies so as to make this scheme more attractive. There are 1,536 palm jaggery co-operatives and a few societies for land colonization, milk supply and cottage industries which provide employment to the ex-toddy tappers. Ex-servicemen are provided work by 22 societies which run workshops, do motor transport business and land colonization work. 11-10 a.m.

“ The several questions asked in this Assembly regarding misappropriation of funds in some of the societies may have given rise to a misleading impression about the working of co-operative institutions. Considering the large number of societies in the State and the heavy funds involved in their working capital, stray cases of embezzlement of cash should not be given exaggerated emphasis. Wherever misappropriation of the funds of societies are detected, action is taken to launch criminal prosecution. Supersession is resorted to in the case of badly managed societies.

“ The Committee on Co-operation recently constituted by Government has begun to function from the 27th of last month. The terms of reference are wide and comprehensive. Government expect from the committee a valuable report indicating the possible lines of consolidation, development and reform of the movement.

“ According to the Planning Commission, co-operative organizations serve as indispensable instruments of planned economic action and so the development of the co-operative movement has a special importance at this time of planned development in our country. The recently published All-India Rural Credit Survey Committee's report has focussed attention on the magnitude and importance of the problem of rural credit. The report contains several recommendations of a far-reaching nature regarding the reorganization of co-operative credit, agricultural marketing and a sector of commercial banking for the benefit of the rural areas.

[Sri A. B. Shetty]

[14th March 1955]

The committee advocates effective partnership of the State in both co-operation and banking and also greater collaboration between the State Governments and the Reserve Bank and more financial assistance from the Reserve Bank. Emphasis has been laid on the training of appropriate personnel at all levels, personnel technically qualified and imbued with a rural bias. These recommendations were considered at a joint meeting of the officers of the Reserve Bank, the Registrars of Co-operative Societies and a few non-official co-operators at Bombay in the middle of January. A conference will be convened in New Delhi in April to decide upon the general lines of policy to be laid down for implementing the recommendations which are accepted. We may confidently look forward to a new era in which co-operation will play a significant role in shaping the future of our Welfare State."

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 56,76,100 under Demand XX—Co-operation.'

" The Hon. Minister will reply to the debate at 1-15 p.m. The House may sit till 1-45 p.m. I think half an hour is enough for the Hon. Minister."

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" We can conclude the debate at 1-30 p.m., Sir."

MR. SPEAKER :—" All right. The Hon. Minister may begin his reply at 1-15 p.m. Now, hon. Member Dr. K. B. Menon may move his cut motion."

DR. K. B. MENON :—" Sir, I beg to move—

' That the allotment of Rs. 56,76,100 under Demand XX—Co-operation be reduced by Rs. 100 '."

MR. SPEAKER :—" Cut motion moved—

' That the allotment of Rs. 56,76,100 under Demand XX—Co-operation be reduced by Rs. 100 '."

* DR. K. B. MENON :—" Mr. Speaker, last year, when moving the cut motion to the same Demand, I devoted my entire time to discuss the deteriorating position in the Triplicane Urban Co-operative Society. That was a Society of which everyone of us in the South was proud of. It was a Society that received almost a world-wide reputation. But when the facts of its working were brought to my notice, I was really shocked and I felt it my duty to place those facts before the House and request the Hon. Minister concerned to look into the matter and correct the situation. The then Minister in charge of this Department, Dr. U. Krishna Rao assured the House that he would attend to the mistakes pointed out by us as soon as the general body meeting was over. I do not know whether he has done so or not. I was very much impressed and pleased when the Hon. Minister for Public Works, while replying to the cut motion the other day said that he sends all the criticisms of the hon. Members of the

14th March 1955] [Dr. K. B. Menon]

House to the District Collectors and gets their reply from them. I would like to submit that the Hon. Ministers may take just a step forward and communicate to the Members, at least on important issues, what the decision of the Government is. We must know what steps the Government have taken to rectify the mistakes pointed out by us.

(The Deputy Speaker in the Chair.)

“ Sir, this time, I wish to criticise the general policy underlying the co-operative movement in this State, especially in the last few years under the regime of the Registrar of Co-operative Societies who has just now left the Department. The Co-operative Department celebrated the golden jubilee of the co-operative movement in this country last year. Even though the movement is 50 years' old, I am afraid that the movement remains a '50-year old baby'. In this connection, I would like to recall what the previous Registrar of Co-operative Societies, Mr. Ryan himself has said in an article in the Jubilee Number. This is what he says. 'It is a fact that the movement was initiated by the Government and nursed by them. Though 50 years have lapsed and though the credit side of the movement is fairly self-sufficient, yet the co-operative movement cannot be said to be completely independent of the Government'. So, after a long journey of 50 years, this is the position of the Co-operative movement. The department is still nursing the societies. I do not think this does much credit to the department. The department has made an initial mistake. The Registrar has made an initial mistake. They all made the initial mistake of not understanding that the co-operative movement is a people's movement, that it is a democratic movement and that there should not be that much of centralization and control. As it is, the Registrar of Co-operative Societies is the unquestioned autocrat of the department holding in his hands the reins of every society in the State.

“ So much of centralization leads to inefficiency in a department that is considered to be run by the people for the people. In a democratic movement of the type of co-operatives, I believe there should be more of decentralization. Unless there is decentralization, initiation of policies and programmes will be imposed from the top and not evolve from the bottom. In any democratic system, there should be decentralization, if people are to take an effective part in its working. This is where I believe the initial mistake is committed by the Department or, shall I say, by the Registrar of Co-operative Societies. If in a situation like that, the role that the Government should play should not be that of a superior master but the role of a friend and a guide, this certainly the Department has not done. The Registrar has failed to understand the basic and fundamental principle of the co-operative movement and the basic purpose for which it is organized. This I believe is the reason for the failure of the movement in this State. That is the reason why, after fifty years of nursing, the movement still remains the babe that it was when it

11-20
a.m.

[Dr. K. B. Menon]

[14th March 1955]

was started. Whatever be the other faults of the Department, nobody will find fault with the Department for not advertising itself. There is no other Department of Government that advertises itself so efficiently and effectively as the Co-operative Department. The publications put out by it contain exaggerated versions of its achievements. The statements published indulge in superlatives. Words like 'striking progress', 'Leader and Light of the State' and statements of that kind are freely used without any objective weighing of facts. In any publication of the Government, they should take care to present the pros and cons of the issues and then try to draw objective conclusions from them. This is what the Department of Co-operation is not doing. Recently a brochure on 'Co-operation in Madras State' was placed on the table of the House for the use of Members. In that brochure, on page 7, there are certain statements made about the progress of co-operation on the credit side. Undoubtedly, the progress that the Co-operative movement has made on the credit side is most striking. The brochure says that the credit need of about twenty per cent of the population in the villages is met by the Co-operative Department. It also says that the movement occupies a very prominent position in the agricultural economy of the State. I do not see much basis for this statement in view of the recent study made by the Reserve Bank of India on the credit service rendered in our villages. The study of the Reserve Bank Report discloses the fact that the institutional credit facilities rendered by the two prominent institutions—viz., Reserve Bank and the co-operatives—cover only seven per cent of the total credit facilities available, four per cent being covered by the Reserve Bank and three per cent by the co-operatives. The remaining 93 per cent of the credit facilities are rendered by private money-lenders. When this fact is glaringly before us, when we know that 93 per cent of the needs of the villagers is catered to by private money-lenders, how can the Department proudly come forward with the claim that it renders substantial service to the agricultural community? I feel that such exaggerated statements should be avoided. If they are intended for outside consumption, I can understand it. Even then, we must be more loyal to facts. Premature or unwarranted publicity may be sometimes very embarrassing.

"In this connection, I would like to point out another mistake that the Department has made and that is in not giving sufficient attention to the question of training staff for work in the co-operative institutions of the State and also in not giving sufficient education to the people. The basic fact that is ignored by the Co-operative Department is that it is a people's movement. When it is a people's movement, people should be educated about the principles underlying the movement and the benefits that it may bring to them. Co-operation, apart from being a business, is a way of life. If it is a way of life, people must be educated in it. Very little effort is being made by the Department in this direction. My feeling is that. They publish a journal. They have a few scattered institutions here and there. I do not think

14th March 1955]

[Dr. K. B. Menon]

these are of much use. The training institutions should not be located in far-flung places. As it is, the Government have two such institutions in two towns in the State and for the education of the people they publish a journal. I think both these things should be done at the district level. Here again, I emphasise the fact that this is a democratic movement and that there should be decentralization. The whole movement should be reorganized on a district-basis. There should not only be a Union for the State proper, but there should be Unions for each district in order to control and guide the policy of the Department. As it is, the credit side has developed much in India as a whole. It is for historical reasons. During the days of the Britisher, the Government were only interested in developing the credit side. They did not want to develop the co-operative movement as a democratic movement. Because it was so, it is the banks that play a dominant role in the whole movement to-day. The result is the District Bank has become the pivot of the whole movement in the districts. It is that bank that dominates the whole thing. That is not correct. There should be a division of functions and distribution of work. The existing system should be scrapped. The district machinery should be reorganized in a different way. There should be a Union at the district level, a union which is not a creature of the District Bank. Until and unless this is done, I do not think there will be a uniform and healthy development of the co-operative movement in the State."

DEPUTY SPEAKER :—" The hon. Member has two minutes more."

* DR. K. B. MENON :—" As mover, I require five more minutes, Sir. Before I close, I would like to refer to the position of Malabar. There are a number of unions in Malabar. The part that Malabar is playing in this movement can be seen from the large number of unions there. There are about 107 producer-cum-consumer co-operative societies. There are then district banks and also wholesale societies. There are consumer stores also. If we judge the co-operative movement from more numbers Malabar has done well. If we want to judge the working of these institutions from the point of view of quality, harmony and efficiency, I do feel that the situation in Malabar is very unsatisfactory. Co-operative movement is facing a crisis in Malabar. Whether it has reached its peak, I do not know. As far as the producer-cum-consumer co-operative societies are concerned, they are to be liquidated. There was a meeting of co-operators in Malabar recently and the Registrar of Co-operative Societies was also there. I completely agreed with the plan and programme the Registrar enunciated on that occasion and it is my fervant hope that under the new set-up the co-operative movement will be reorganized and will develop into a healthy movement in Malabar. But that suggestion is there. The reorganization of the Provincial Co-operative Credit Societies must be enquired into by the department as soon as possible. They should be taken away from the control of the Collector. They should be taken over

[Dr. K. B. Menon]

[14th March 1955]

by the department. Reorganization must be attended to very soon. Some societies, including the wholesale society are facing a crisis and may have to be liquidated. They are on the point of being liquidated. There are demands for liquidation from shareholders. When there are a number of consumers' societies, there is need for a wholesale society and it should be saved if possible. There is no district union for Malabar. What I said about a separate union for each district, applies to Malabar also. There should be a union in Malabar district which could decide the policy and programme for the district. It should not be merely a handmaid of the bank. It should be organized independently of the bank. I have some more suggestions to make. But since my time is almost over, I move my cut motion to discuss the policy."

* SRI A. K. MASILAMANY CHETTIAR :—"கனம் உதவி

சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் கனம் மந்திரி அவர்களால் கூட்டுறவு சம்பந்தமாக கோரப்பட்டிருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்தும் அதற்கு எதிராகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை எதிர்த்தும் அதாவது ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும் என்று கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை எதிர்த்தும் பேச முற்பட்டேன் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். கூட்டுறவு சம்பந்தமாக எனக்குத் தெரிந்த சில விஷயங்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

"கூட்டுறவு சம்பந்தமாக ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் கூட்டுறவு பாங்குகளும், கூட்டுறவு ஸ்டோர்களும், அச்சங்களும், மற்றும் அநேக ஸ்தாபனங்களையும் நிறுவி அவைகளை நடத்திவருகிறார்கள். அந்த ஸ்தாபனங்களை புகழ்ந்தும் போற்றியும் இங்கு அசெம்பிளியிலும் மைதானங்களிலும் பேசி வருகிறார்கள். கனம் மந்திரிகளும் பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களும் அந்த ஸ்தாபனங்கள் வேலை செய்வதைப்பற்றி புகழ்ந்து பேசி வருகிறார்கள். என்னைப் போன்றவர்களுக்கு ஏன் அப்படி பிரமாதமாக பேசிவருகிறார்கள் என்பதற்கு காரணம் விளங்கவில்லை. குறிப்பாக என்னுடைய ஜில்லாவில் இருக்கும் கூட்டுறவு ஸ்டோர்ஸைப்பற்றி பேச விரும்புகிறேன். மற்ற ஜில்லாக்களிலுள்ள கூட்டுறவு ஸ்டோர்களைப்பற்றி எனக்கு அவ்வளவாகத் தெரியாது. எங்கள் ஜில்லாவிலுள்ள கூட்டுறவு சங்கத்தில் நடக்கக்கூடிய விஷயங்களைப்பற்றி நான் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பாக கனம் ராஜாஜி அவர்கள் சீப் மினிஸ்டராக இருந்தபோது அவர்களிடம் அங்கு நடக்கும் அக்கிரமங்களைப்பற்றி எழுதி இருந்தேன். அதற்கு எந்தவிதமான பதிலும் இதுவரையிலும் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. இதை வருத்தத்துடன் தெரியப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

"எங்கள் நகரத்தில் சென்ட்ரல் ஸ்டோர்ஸ் என்ற பெரிய ஸ்தாபனம் ஒன்று இருக்கிறது. என்னுடைய நண்பர் ரயான் அவர்கள், இதற்கு முன்பு ரெஜிஸ்ட்ராராக இருந்து இந்த ஸ்தாபனங்களை நன்றாக நடத்துகிறார்கள் என்றும் அந்த ஸ்தாபனத்தை நிறுவியதற்காகவும் எல்லா இடங்களிலும் அவர்களுடைய போட்டோக்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பெரிய பெரிய அதிகாரிகளும் அந்த ஸ்தாபனங்களைப்பற்றி புகழுகிறார்கள். ஆனால் எனக்கு மாதிரிம் அவைகளைக் கேட்டால் வருத்தமாக இருக்கிறது. கடந்த இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக என்னுடைய நகரத்தில் நடந்து வரும் அக்கிரமங்களைப்பற்றியும் ஸ்டோர்ஸில் நடந்துவரும் ஒவ்வொரு தப்புக் காரியத்தையும் நான் தெரியப்படுத்தியும் ரயான் அவர்கள் அவைகளை மறைப்பதற்கு சாதகமாக இருந்தார் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். இந்த கோவாபரேட்டில் ஸ்தாபனம் எவ்வளவோ மேன்மை அடைய வேண்டும் என்பதற்காக அவர் பாடுபட்டார் என்பதும் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆனால் ஸ்தாபனங்கள் யுத்த காலத்திற்குப் பிறகு நிறைய பணம் சம்பாதித்த பிறகு மற்றவர்களும் அதில் இருப்பவர்களும் நிறைய பணத்தை எடுத்துக்கொண்டு போவதற்கு செளகரியமாக இருந்தது. அதைப் பார்த்துக் கொண்டோன் இருந்தார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளு

14th March 1955] [Sri A. K. Masilamany Chettiar]

மல் இருக்கமுடியவில்லை. ரயான் அவர்கள் நிறைய பிரக்ஞாதி பெற்றவர் தான், நல்ல திறமைசாலிதான். இந்த கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களும் பாங்குகளும் பெருகுவதற்கும் அவைகள் நல்ல முறையில் மக்களுக்கு பயன்படும்படியாக இருப்பதற்கும் அவர் புத்திசாலித்தனமாக காரியங்களைச் செய்துவந்தார் என்பதும் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவைகள் முன்னேற்றமடைவதற்கும் அவர் நல்ல காரியங்களைச் செய்துவந்தார் என்பதும் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆனால் எங்கள் ஜில்லாவில் நடந்த அக்கிரமங்களையும் மற்ற ஜில்லாக்களில் நடந்ததையும் அவர் பார்க்குக்கொண்டுதான் இருந்தார் என்பதை மறுபடியும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“ராஜாஜி காலத்தில் நான் கொடுத்த மனுக்களுக்கு இதுவரையிலும் விமோசனம் ஏற்படவில்லை. பிறகும் கொடுத்தேன், இப்பொழுதும் கொடுத்திருக்கிறேன். கனம் ஏ. பி. ஷெட்டி அவர்கள் இந்த இலாகாவிற்கு வந்தபிறகும் 2, 3 மனுக்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன். நான் கொடுத்த மனுக்கள் எந்த இடத்தில் இருக்கிறதோ தெரியவில்லை. நான் யாரைப் பற்றி கம்பளெய்ன்ட் கொடுத்தேனோ அவருக்குத்தான் அந்த மனு போயிருக்கிறது என்பது தெரியவருகிறது. அப்படி அவருக்கே அந்த மனுவை அனுப்பிவைத்தால் நான் மனுக் கொடுத்ததற்கு என்ன பிரயோஜனம். அதைப்பற்றி ஒன்றும் எனக்குப் புரியவில்லை.

“அங்கங்கே காரியங்கள் அக்கிரமமாக நடக்கின்றன, பணத்தை சரியான வழியில் செலவழிக்கப்படுவது இல்லை, பணத்தை பராதீனம் செய்கிறார்கள் என்பதை யெல்லாம் நாங்கள் கண்டிப்பட்டு கண்டுபிடித்து அதைத் தடுக்க வேண்டும் என்று மந்திரிகளுக்கு புகார் செய்தால் அந்தப் புகார் மனுக்களை அவருக்கே அனுப்பிவைத்தால் அதன் என்ன என்ன என்பதை என்னால் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. எந்தக் காரியங்களைச் செய்வதற்கு மந்திரிகள் இருக்கிறார்களோ அந்தக் காரியங்களை அவர்கள் செய்யவில்லை என்று தான் தோன்றுகிறது. இதை நான் மிகவும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த முறையில் நான் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களைப்பற்றி பேசுகிறேன். இதைப்பற்றி நான் அதிகமாகச் சொல்வதிலும் எனக்கு கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருக்கிறது. எங்களுடைய ஜில்லாவில் முக்கியஸ்தர்கள் லாக இருக்கக்கூடியவர்கள் இப்படிச் செய்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லுவதற்கு எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. ஆனால் அதைப்பற்றிச் சொல்லாமலும் என்னால் இருக்க முடியவில்லை. அப்படிச் சொல்லவில்லையானால் நான் என்னுடைய கடைமையைச் செய்யத் தவறியவனாவேன். அதனால்தான் அதைப்பற்றி கண்டிப்பாகச் சொல்ல வேண்டும் என்று நான் சொல்லுகிறேன்.

“அந்த ஸ்டோரில் பிரசிடெண்டாக இருக்கும் ஒருவர் 1952-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 25-ம் தேதிக்குமேல் 1953-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 5-ம் தேதிக்குள் குடியாத்தத்தில் தேர்தல் நடப்பதற்காக ரூ. 24,000-த்தை கை மாற்றாக வாங்கிக் கொண்டார். அதைப் பற்றிய கடிதங்கள் என்னிடம் இருக்கின்றன. அதைப்பற்றி தெரிவித்தும் அந்த விஷயமாக எந்த விதமான நடவடிக்கையும் இது வரையிலும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை.”

SRI K. T. RAJU :—“அவர் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்?”

*** SRI A. K. MASILAMANY CHETTIAR :—**“அவர் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர். அவர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை ஆதரிக்கக்கூடிய கட்சியைச் சேர்ந்தவர். என்னுடைய நண்பர் ஒருக்கால் அவர் காங்கிரஸ்காரராக இருக்கலாமோ என்று கேட்கிறார். அவர் காங்கிரஸ்காரர் அல்ல. தேர்தலில், அவர் இந்தப் பணத்தை, ரூ. 20,000-த்தை எடுத்து, ஒரு காங்கிரஸ்காரரை தோற்கடித்திருக்கிறார் என்பதையும் அவருக்கு இப்பொழுது நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்த விஷயத்தில் எங்களுடைய மந்திரிகளை குறைசூறுவதற்கு நான் தயாராக இல்லை. இதை எடுத்துக்காட்ட வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இதைச் சொன்னேன். மந்திரிகள் இவைகளையெல்லாம் கவனிக்க முடியாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் அவர்களுக்கு இப்பொழுது அதிகப்படியாக வேலைகளும் தொல்லை

11-40
a.m.

* **SRI C. H. KANARAN** — “ മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സർ, സഭയിലെ പ്രസ്ഥാനമൂലം സാധ്യമായ ആളുകളേയും ഇടത്തരക്കാരായ ആളുകളേയും രക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്ന് മുഖ്യ ഗവണ്മെന്റ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു നിർദ്ദേശത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. ആ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിന്റെ പദ്ധതികളെ പരിശോധിക്കാൻ പോകുന്നത്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏറ്റവും പ്രാധാന്യപ്പെട്ട ഒരു ജനവിഭാഗമാണ് ഇവിടത്തെ കൃഷിക്കാർ. കൃഷിക്കാരുടെ കടത്തെ സംബന്ധിച്ച് റിസർവ് ബാങ്കിന്റെ സഖ്യ നിർദ്ദേശത്തിൽ കാണുന്നത് കൊല്ലത്തിൽ

14th March 1955] [Sri C. H. Kanaran]

ചുരുങ്ങിയ കാലത്തേയ്ക്കും ഭീർഷകാലത്തേയ്ക്കുമായി കൃഷിക്കാർ 750 കോടി ഉറപ്പിക കടം വാങ്ങുന്നുണ്ടെന്നാണ്. ഈ കടത്തിൽ സഹകരണപ്രസ്ഥാനം മുഖാന്തിരം കിട്ടുന്ന കടം എത്രയാണെന്നും ആ വിഷ്വേട്ടിൽ പറയുന്നുണ്ട്. ആകെ വാങ്ങുന്ന കടത്തിന്റെ 3.1 ശതമാനം മാത്രമാണ് സഹകരണസംഘങ്ങളിൽനിന്ന് കിട്ടുന്നത്. ഇത് ഇൻഡ്യയിലാകെയുള്ള കണക്കാണ്. ഈ സംസ്ഥാനത്തിന് മാത്രമായിട്ടുള്ള കണക്കെടുത്തു നോക്കിയാൽ ഈ ശതമാനം ഒന്നുകൂടെ കുറയുന്നതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. ചില ജില്ലകളെ സംബന്ധിച്ച് റിപ്പോർട്ടിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന കണക്കുകൾ ആൻ ഉദ്ധരിക്കാം.—

ചെങ്കൽപേട്ട	..	..	..	0.5 %
കോയമ്പത്തൂർ	..	..	..	4.6 %
മലബാർ	..	..	..	1.6 %

ഇത്രയും തുല്യമായ ഒരു ശതമാനം കടം മാത്രമേ കൃഷിക്കാർ നമുടെ സംസ്ഥാനത്തിൽ സഹകരണസംഘങ്ങളിൽനിന്ന് കിട്ടുന്നുള്ളൂ. ഈ വിധിയാണ് നമുടെ സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പോക്കുകളിൽ കൃഷിക്കാരെ കടത്തിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കാൻ സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിന് കഴിയുകയില്ലെന്നുള്ളത് തർക്കമന്തം. ഒരു രണ്ടോ മൂന്നോ ശതമാനം ഒഴിച്ച് ബാക്കി കടം മുഴുവൻ കൃഷിക്കാർ സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിന് പുറത്തുനിന്നാണ് വാങ്ങുന്നത്. പുറത്തുനിന്ന് വാങ്ങുന്ന കടത്തിന് 86 ശതമാനം വരെ കൃഷിക്കാർ പലിശകൊടുത്തു വരുന്നുണ്ട്. റിസർവ് ബാങ്കിന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽതന്നെ പറയുന്നുണ്ട്. എബ്ബത്തൂർ ശതമാനം വരെ പലിശകൊടുത്തു കൃഷിക്കാർ കടം വാങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ വെറും തുല്യമായിട്ട് രണ്ടും മൂന്നും ശതമാനം പോലും കടം കൊടുക്കാൻ കഴിവില്ലാത്ത സഹകരണപ്രസ്ഥാനംകൊണ്ട് കൃഷിക്കാർക്ക് യാതൊരു രക്ഷയും കിട്ടുന്നില്ലെന്നുള്ളത് സ്പഷ്ടമാണ്. ഈ സംസ്ഥാനത്തിൽ അധികവും ചുരുങ്ങിയ കാലാവധി കല്പ കടങ്ങളാണ് സഹകരണസംഘങ്ങളിൽനിന്ന് കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. ആകെ കടത്തിന്റെ 1.2 ശതമാനമാണ് ഇങ്ങനെ ചുരുങ്ങിയ കാലാവധി സ്ഥായിൽ കടം കൊടുത്തതായി കാണുന്നത്. ഒരു സഹകരണസംഘത്തിൽ അംഗമായിട്ടുള്ള ഒരാൾക്ക് സാധാരണയായി 50 ക. ആണ് കടം കൊടുക്കുന്നത്. റിസർവ് ബാങ്കിന്റെ സർവ്വേ റിപ്പോർട്ടിൽ അതിനെ സംബന്ധിച്ചു കൊടുത്തിരിക്കുന്ന കണക്കുകൾ ആൻ ഉദ്ധരിക്കാം :

Short-term agricultural borrowing from co-operatives:

Rs. 18.7 per cultivating family in Bombay;

„ 1.2 „ in the Punjab;

„ 0.9 „ in Madras.

കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് സൊസൈറ്റികളിൽനിന്ന് കൊടുക്കുന്ന കടം എത്ര തുല്യമാണെന്ന് ഈ കണക്കുകൾ വിളിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്. കൃഷിക്കാരുടെ ആവശ്യത്തിന്റെ ചെറിയ ഭാഗംമെങ്കിലും നിവൃത്തിയുണ്ടാക്കുന്നതിന് സഹകരണസംഘങ്ങൾക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പുരോഗതി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഏറ്റവും പ്രധാനമായി എടുത്തു നോക്കേണ്ടത് റൂറൽ ക്രെഡിറ്റ് സൊസൈറ്റികളെയാണ്. റൂറൽ ക്രെഡിറ്റ് സൊസൈറ്റികൾക്ക് ധാരാളം പണം ഉണ്ടായിരിക്കണം. കൃഷിക്കാർക്ക് മതിയായോളം കടം കൊടുക്കാൻ റൂറൽ സൊസൈറ്റികൾക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ പാവപ്പെട്ടവർക്ക് ഇടത്തരക്കാർക്കും ഇതുകൊണ്ട് രക്ഷയുണ്ടെന്ന് പറയുന്നതിനർത്ഥമാണമിടി.

“ഇനി ഈ സൊസൈറ്റികളിലെ അംഗങ്ങളാരാണെന്ന് നോക്കുമ്പോഴാണ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പൊള്ളത്തരം വെളിപ്പെടുന്നത്. സൊസൈറ്റികൾ അധികവും കൈയടക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നത് ഭരതരാ പണമിടവാടുകാരാണ്. സൊസൈറ്റികളെ പണമിടവാടുകാർ പിടിച്ചടക്കി സാധാരണക്കാർക്ക് പ്രയോജനമില്ലാത്തമട്ടിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നതായിട്ടാണ് അധികവും കാണുന്നത്. ഈ പണമിടവാടുകാരുടെ കയ്യിൽ അവസാനിച്ചത് സഹകരണസംഘങ്ങളെ ജനാധിപത്യപരമായി സംഘടിപ്പിക്കേണ്ടത് അതുവശമാണ്.”

“ഈ സംസ്ഥാനത്തിൽ ഇന്നുള്ള സഹകരണസംഘങ്ങളെല്ലാം ക്ലിപ്തഹിതബാല്യതയുള്ള സംഘങ്ങളാണ്. സൊസൈറ്റിയുടെ കടങ്ങൾക്ക് എല്ലാ അംഗങ്ങളും ബാല്യതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് വലിയ ഭാഗമാണുണ്ടായിട്ടുള്ളത്. സഹകരണസംഘങ്ങളിൽ പണം നിക്ഷേപിക്കാൻ ആരും ധൈര്യപ്പെടുന്നില്ല. പണം കൈയിലുള്ളവർക്ക്,

[Sri C. H. Kanaran] [14th March 1955]

എക്കെങ്കിലും സൊസൈറ്റിയിൽ പണം നിക്ഷേപിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹമുള്ളവർ പോലും ഈ ക്ലിപ്തരവിതബദ്ധ്യത ഒരു തടസ്സമായി നില്ക്കുന്നു. സൊസൈറ്റികൾക്ക് ധാരാളം നിക്ഷേപങ്ങൾ കിട്ടണമെങ്കിൽ അംഗങ്ങളുടെ ബാധ്യത ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തണം. ചുരുക്കത്തിൽ റൂൽ ക്രെഡിറ്റ് സൊസൈറ്റികളെ യഥാർത്ഥത്തിൽ ജനങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളാക്കിത്തീർക്കുന്നതിന് മുന്നെ കാരുണ്യമേന്മ കാണുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒന്നാമത് സൊസൈറ്റികൾക്ക് ധാരാളം പണം കൊടുക്കുക. ഇനുള്ളതിന്റെ പത്തിരട്ടി സംഖ്യയെങ്കിലും ഓരോ സൊസൈറ്റിയിലും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഇന്ന് സൊസൈറ്റികളുടെ പ്രവർത്തനമുപയോഗം എത്ര തുച്ഛവും അപര്യാപ്തമാണെന്ന് കാണിക്കുന്നതിന് ഞാൻ മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കണക്കുകൾ ഉദ്ധരിക്കാം :

‘Borrowing from the Government and co-operatives accounted for slightly less than 1 per cent of the total borrowings. The average borrowings per cultivator amounted to Rs. 406 and the debt outstanding for the year was Rs. 625.’

എത്ര തുച്ഛമായ സംഖ്യയാണ് റൂൽ ക്രെഡിറ്റ് സൊസൈറ്റികളിൽനിന്നു കടം കൊടുക്കുന്നതെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. അതുകൊണ്ടാണ് പ്രവർത്തനമുപയോഗം പത്തിരട്ടിയെങ്കിലുമായി വലിപ്പിക്കണമെന്നു പറയുന്നത്. രണ്ടാമത് സാധാരണ പ്രസ്ഥാനത്തിലെ പണമടവാടകരുടെ കത്തുക അവസാനിപ്പിച്ച് പ്രസ്ഥാനത്തെ ജനാധിപത്യപരമാക്കിത്തീർക്കുക മൂന്നാമത്, ക്ലിപ്തരവിതബദ്ധ്യതയുള്ള സൊസൈറ്റികളെയെല്ലാം ക്ലിപ്തബാധ്യതയുള്ള സൊസൈറ്റികളാക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ സാധാരണ സംഘങ്ങളിൽ ആരും പണം നിക്ഷേപിക്കുകയില്ല.

“ഇന്ന് അംഗസംഖ്യയ്ക്ക് ക്ലിപ്തവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത് എടുത്തുകയണമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. ഇങ്ങനെ ഒരു നിയന്ത്രണത്തിന്റെ ആവശ്യം എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കുന്നു. വ്യക്തികളെ ലക്ഷ്യമാക്കി സാംബന്ധിപ്പിക്കുന്നതോടും യാതൊരു ക്ലിപ്തവും ആവശ്യമില്ല. ജ്യോഷ്ഠിപോലെ അംഗങ്ങളെ ലക്ഷ്യം. പക്ഷെ ഡയറക്ടർ ബോർഡിൽ വ്യക്തികളായ അംഗങ്ങളുടെ പ്രാതിനിധ്യം കുറച്ചാൽമതി.

“ലാൻഡ് മോട്ടോഴ്സോ ബാങ്കിനെപ്പറ്റിയാണ് ഇനി ചിലതു പറയാനുള്ളത്. ലാൻഡ് മോട്ടോഴ്സോ ബാങ്കിൽനിന്നും ആകെ കടം കൊടുത്തിട്ടുള്ളത് 45 ലക്ഷം രൂപയിലധികം. നാലുതൊട്ട് ലക്ഷമെന്നാണ് ഘോഷനാക്കിട്ട് മറ്റൊരു പറയുന്നത്. നാലുതൊട്ട് ലക്ഷമെന്നതന്നെ സമ്മതിക്കാം. ഈ കടം അർപ്പണം കിട്ടുന്നതെന്ന് പരിശോധിച്ചാൽ പാലപ്പട്ടുവടം സാധാരണക്കാരും ഇടത്തരക്കാർക്കുമൊന്നുമല്ല, പണക്കാർ മാത്രമാണ് എന്ന് കാണാൻ സാധിക്കും. നാലുതൊട്ട് ലക്ഷം പണമുണ്ടാകുന്നവരെ വളരെ തുച്ഛമായ ഒരു സംഖ്യയാണ്. അത് കിട്ടിയിട്ടുള്ളതോ പണക്കാർ മാത്രമാണെന്നാണ്. ഈ കടങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് റിസർവ് ബാങ്കിന്റെ സഖ്യ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത വിവരങ്ങൾ ഞാൻ പറയാം. വളരെ രാമസിദ്ധാണ് കിട്ടുന്നത്. അതിനെ സംബന്ധിച്ച് സഖ്യ റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്.

“മൂന്നു മുതൽ ആറുവരെ മാസത്തിനുള്ളിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള കടം 17 ശതമാനം; കടം കിട്ടിയ ആളുകളുടെ ശതമാനം 31. ആറു മുതൽ പന്ത്രണ്ട് വരെ മാസക്കാലത്തിനുള്ളിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള കടം 32 ശതമാനം. കടം കിട്ടിയ ആളുകളുടെ ശതമാനം 35. ഒരു കൊല്ലത്തിനുശേഷം കൊടുത്തിട്ടുള്ള കടം 19 ശതമാനം. കടം കിട്ടിയ ആളുകളുടെ ശതമാനം 18. കൂടാതെ ലാൻഡ് മോട്ടോഴ്സോ ബാങ്കിൽനിന്ന് കടം കിട്ടാനാണെന്നു കാലതാമസത്തെപ്പറ്റി ആ റിപ്പോർട്ടിൽ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആവശ്യം കഴിഞ്ഞു ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞാൽ കടം കിട്ടുകയില്ല.

“മാർക്കറ്റിംഗ് സൊസൈറ്റികളെ സംബന്ധിച്ചും രണ്ടുവാക്ക് പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. കൃഷിക്കാർക്ക് ഉല്പന്നങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കുറയെയല്ല കടം കൊടുക്കാൻ സാധിക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളാണ് മാർക്കറ്റിംഗ് സൊസൈറ്റികൾ. ഈ നാട്ടിൽ മാർക്കറ്റിംഗ് സൊസൈറ്റികൾ കുറവ് ഉണ്ടെങ്കിലും അവയുടെ പ്രവർത്തനം തീരെ തൃപ്തികരമല്ല.

“ചില ഇൻഡസ്ട്രിയൽ കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് സൊസൈറ്റികളും ഫെറസ് കൺസ്റ്റ്രക്ഷൻ സൊസൈറ്റികളുമുണ്ട്. ഈ സൊസൈറ്റികൾ പട്ടണങ്ങളിൽ ഒരുവിധം തൃപ്തികരമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഗ്രാമങ്ങളിലെ പ്രവർത്തനം ഒട്ടും തൃപ്തികരമല്ല. പട്ടണങ്ങളിലെ പണക്കാർ മാത്രമാണ് ഫെറസ് കൺസ്റ്റ്രക്ഷൻ സൊസൈറ്റികൾ കൊണ്ടു പ്രയോജനം സിദ്ധിക്കുന്നത്. ഗ്രാമപഞ്ചായത്തുകളിലെ ഭവനനിർമ്മാണസംഘങ്ങൾക്ക് പറയത്തക്ക യാതൊന്നും ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. പന്ത്രണ്ട് വീടുകൾ കെട്ടാൻ

14th March 1955] [Sri C. H. Kanaran]

പിരുമാനിച്ചിരുന്നതായി കാണുന്നു. അതിൽ ഒരു വീടാണ് കെട്ടിയത്. ബാക്കി വീടുകൾ ഉണ്ട്. കാര്യം ആലോചനയിലിരിക്കുന്നേ ഉള്ളൂ. റൂൺ ഹെൻസ് കൺസ്ട്രക്ടർ ഹൗസെനെറികളുടെ പ്രവർത്തനം എത്ര മോശമാണെന്നുള്ളതിന് കൂടുതൽ തെളിവിന്റെ ആവശ്യമില്ല. ഭവനനിർമ്മാണസംഘങ്ങൾ പട്ടണങ്ങളിലെ പണക്കുറവ് മാത്രമല്ലാതെ ഗ്രാമങ്ങളിലെ ആളുകൾക്ക് വീട് ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിന് ഉപകരിക്കാൻ ഗ്രാമങ്ങളിലേയ്ക്ക് വ്യാപിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്."

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member's time is up."

SRI C. H. KANARAN:—"I want two more minutes, Sir."

11-50
a.m.

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member has already taken more time. Let the hon. Member, Sri Baliga, speak on the Demand."

* SRI B. VAIKUNTA BALIGA:—"Mr. Speaker, Sir, I rise to support the Demand before the House and consequently also to oppose the cut motion. The Hon. Minister has visualized a new era for the Co-operative Department. May I go a step further and say that it has already dawned, as can be seen from the performances of the department both in the State and at the Centre. The criticism that was levelled against the department by the hon. Mover of the cut motion only goes to reinforce the importance of the Demand. I am really surprised that the Demand moved by the Hon. Minister should have been so modest and simple. I have no doubt that the whole House will support it wholeheartedly and give all useful suggestions. Having regard to the time that is allowed to me, it is not possible to traverse the entire ground and so I will confine myself only to two or three important aspects of it. One aspect of it is, whether it is necessary to have a number of societies in the same area with regard to various commodities. For instance, there is the question whether the house-building in any one area should be entrusted to a separate society by itself or whether the whole area could be served as a unit by having a multi-purpose society where we can have all things necessary for the area dealt with, considered, studied and developed. In this connexion, it is absolutely necessary to enlist the support of the public. If the department has not been able to make greater progress, I should venture to say with a sense of sorrow, it is due to lack of support from the people. The Government also have not been doing it in the manner in which they ought to have done by enlisting the support of the people. What I mean is that a little officialdom still prevails and the rigidity of the rules is still there. I would say, 'trust a man on the spot and trust the borrower rather than having doubts about his honesty'. Sir, that should be the principle which should govern the co-operative societies. Otherwise, if the rigidity of the rules is there, it will take a longer time for the Co-operative movement to achieve greater progress and in the long run the progress achieved will undoubtedly be less. In this connexion, I shall refer to the existence of 48 House Building Co-operative Societies which have practically done little or nothing at all. I would illustrate this point by referring to what took place at the meeting of the Community Project Executive Committee. All were agreed at that

[Sri B. Vaikunta Baliga] [14th March 1955]

meeting that house-building was very necessary for giving accommodation to the people in the various parts of the State and it should be encouraged at all events and under any circumstances and with all the persuasion possible but when it came to the point of giving effect to it, it was found that it would take a fairly long time to get over the rigidity of the rules framed for the purpose. The Government by taking prompt steps in the direction of liberalizing the rules, can achieve something more than they are aiming at. The criticism of the Opposition is also directed against the rigidity of these rules. I hope the Government will look into this aspect of the matter.

“ Sir, in my opinion, one important matter in this particular field of co-operation, which has not received adequate attention at the hands of the Government, is the granting of facilities to the agriculturist not only with regard to the crop he has harvested but also with regard to the crop he keeps till he gets the best return for it. As it is, warehousing facility is practically nil. Some years ago I had occasion to present to the Government a draft Bill providing for warehousing facilities, how they should be provided, what facilities should be given and what instruments should be provided. If warehousing facilities are provided, the produce in the hands of the agriculturist will fetch him the best price at the appropriate time. As it is, the produce has to be moved from place to place which entails an expenditure which does not add to the real value of the produce which he is selling. On the other hand, facilities for raising loans are increased. But if warehousing facility is provided, undoubtedly without any cost to anybody and without any loss to anybody it will enrich the poor classes of people. If we do that it will be in line with the pattern of things we are evolving now. There is no doubt that the whole aspect requires to be toned up. I say that there is no better panacea for co-operation than the one, viz., ‘co-operation at all times, co-operation in all fields and co-operation in all matters’ which is going to solve the problems that are facing our country and the Government. Therefore, I have great pleasure in supporting this Demand and wishing the Hon. Minister all success in the administration of his department. Let there be no sparing of pains and let there be a mingling of hearts in the working out of the schemes. If we go on with the work forgetting party affiliations and forgetting petty-mindedness and co-operate wholeheartedly in the constructive field, I have no doubt that when next time this Demand comes up for discussion here, the criticisms made now will not be there and there will be a healthy movement which will enlist the support of the people and earn the praise of everybody. With these words, I support the Demand before the House.”

12
noon.

*SRI N. RATHINA GOUNDER :—“ மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரிக்கும் முறையில் இரண்டொரு வார்த்தைகள் பேசவிரும்புகிறேன். இப்போது கூட்டுறவு முறையைப்பற்றி சர்வகட்சி மெம்பர்களும் பேசும்போது, அது மிகச் சிறந்தமுறை, கூட்டுறவு முறையைத் தவிர மற்ற எந்தமுறை

14th March 1955] [Sri N. Rathina Gounder]

யாலும் அவ்வளவு நல்ல காரியங்களைச் சாதிக்க முடியாது என்று பேசினார்கள். இக்கருத்து எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது அரசியலாங்கூட, கூட்டுறவு 'காமன் வெல்து' தான் அவர்களுடைய லட்சியம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த கூட்டுறவு முறையில் நீண்டநாள் ஓரளவு, நான் ஈடுபட்டு தெரிந்திருப்பதால், இம்முறை சாலச்சிறந்தது என்று சொல்லுகிறேன். இருந்தாலும் நம்முடைய அரசாங்கம் சென்ற சில ஆண்டுகளாக, கவனிப்புக்குறைவாலோ, அல்லது வேறு எந்த காரணத்தாலோ, கூட்டுறவு என்றால் பொது ஜனங்களில் சிலர் சந்தேகிக்கும் அளவுக்கு கூட்டுறவு நிர்வாகத்தை நடத்திவருகிறது. இது மிக மிக வருந்தத்தக்கதும், வருத்தப்படக்கூடியதாகவும் இருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகையினாலே, அதற்கு கனம் மந்திரியார் அவர்களையும், மதிப்பிற்குரிய அதிகாரிகளையும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன் : நீங்கள் வந்திருக்கும் இந்த நேரத்திலாவது, இந்த சென்னை மாகாணத்திலே கூட்டுறவு இயக்கம் மிகச் சிறந்ததாக நடைபெறுகிறது, அது மக்களுக்கு நல்ல பயனைத் தந்திருக்கிறது என்ற நல்ல பெயரை நிலைநாட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்போது, நம் அரசாங்கம் இந்த கூட்டுறவு முறையில் என்னென்ன செய்யவேண்டுமென்பதை எண்க்குத் தெரிந்தவரையில் சொல்லுகிறேன். என்னைப் போன்றவர்கள், காடாரம்ப பிரதேசத்திலிருந்து வந்த விவசாயிகள், சமீபத்தில் கடன் திருப்பி கொடுப்பதற்கு வேண்டிய சலுகைகளுக்கான மசோதா ஒன்றை சர்க்கார் சட்டம் ஆக்கியிருக்கிறார்கள் அப்படி இருந்தும் விவசாயிகளை, மகசூல் சரியாக இல்லாதகாலத்தில், இந்த கூட்டுறவு சொசைட்டிகள் ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றமுடியும். அந்தமுறையில் சொல்லுகிறேன், தாலுக்காக்கள்தோறும், ஒவ்வொரு கிராமத்திலும், கூட்டுறவு credit சொசைடிகள் ஏற்படவேண்டும். அதற்குப்பிறகு, ஒவ்வொரு பிரிக்காவுக்கும் கூட்டுறவு (யூனியன்) Union இருப்பதுபோல் Loan and Sale சொசைடிகள் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும். ஏனென்றால், விவசாயிகள் தங்களுடைய விளைபொருள்களுக்கு நல்ல விலைவரும்வரையில் அவைகளை வைத்திருந்து விற்க முடியவில்லை. அவர்களுக்கு இருக்கும் கஷ்டதால், பண நெருக்கடியில் அவர்களுடைய பொருள்களை என்ன விலைக்குக் கேட்டாலும், அந்தவிலைக்கு அவ்வப்போது நகரங்களில் விற்பனையாகிவிடுவதற்கு விரைகிறார்கள். அவ்வித நெருக்கடியான காலங்களில் அந்த விவசாயிகளுக்கு ஒத்தாசை செய்வது அந்தக் கூட்டுறவு சொசைடிகளின் கடமையாகும் அதற்காக தாலுக்காதோறும், பிரிக்காதோறும் Loan and Sale சொசைடிகள் வைத்து விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுத்தால், அப்பொருள்களை நல்ல விலைவரும்போது விற்பனை நல்லாபம் அடைவார்கள். அதுமட்டுமல்ல, தாலுக்காதோறும் மார்கெட்டிங் சொசைடிகளை அமைக்கவேண்டும். விவசாயிகளுடைய பொருள்களை ஏராளமாக, இச்சொசைடிகளில் வாங்கிவைத்துக் கொண்டு, அதன்பேரில் எவ்வளவு பணம் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு பணம் கொடுக்கவேண்டும். பிறகு அப்பொருள்களுக்கு நல்ல விலைவரும்போது அவைகளை அச்சொசைடியே விற்பனை செய்து, சொசைடிக் சேரவேண்டிய பணத்தை எடுத்துக்கொண்டு மீதிப்பணம் அப்பொருள்களுக்கு சொந்தமான விவசாயிக்கு சேரும்படியாக உதவவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதுமாதிரிமல்ல, பிரிக்காக்கள்தோறும் கூட்டுறவு ஸ்டோர்ஸ், அதாவது கூட்டுறவு பண்டகசாலைகள் வைத்து, நியாயமான விலைக்கு ஜனங்களுக்கு பண்டங்களை விற்கவேண்டும். இப்பண்டக சாலைகளில், பலசரக்கு கடைகளில் விற்கப்படும் சாமான்களைவிட நல்லதரமான சாமான்களாக விற்பனை, இப்பண்டகசாலைகளில் நல்லவியாபாரம் நடக்கும், மக்களும் நம்பிக்கையுடன் இதில் சாமான்களை வாங்குவார்கள். ஸ்டோருக்கு லாபமும் கிடைக்கும். மற்றும், ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் நில அடமான பாங்குகள் வேண்டும். இப்பாங்குகள் சில தாலுக்காக்களில் இருக்கின்றன. ஆனால், இங்கு கடனுக்காக, விவசாயிகள் மனுசெய்துகொண்டால், சீக்கிரம் அந்தக்கடன் களைபிடிப்பதில்லை. ஆறுமாதகாலம், சிலசமயத்தில் ஒருவருஷகாலம்கூட ஆகிறது. அம்மனுக்களை நிர்வாகஸ்தர்கள், காலாகாலத்தில் பரிசீலனை செய்து முடிப்பதில்லை. பட்டா சரி இல்லை என்பதும், மற்றும் கடன் மறுப்பதற்கு ஏதாவது காரணங்களை கற்பனைசெய்துகொண்டு விவசாயிகளை கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள். தவிர, கட்சிப் பாகுபாடுகள், விரோதம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகளுடைய மனுவை கவனிக்காமல் வைத்து

[Sri N. Rathina Gounder] [14th March 1955]

விடுகிறார்கள், வேண்டியவர்கள் வேண்டாதவர்கள் என்று பிரித்துவைத்து, சிலமனுக்களை கவனிப்பதேயில்லை, கவனித்தாலும் வேண்டாதவர்களுக்கு கடன் கொடுக்க முடியாதென்றும் சொல்லிவிடுவார்கள். ஆகையினாலே, சர்க்கார், நில அடமான பாங்குகளுக்கு கண்டிப்பான உத்திரவு போடவேண்டும், அதாவது கடனுக்கு மனுபோட்ட இவ்வளவு நாளைக்குள் விசாரணை செய்து, விவசாயிக்கு கடன் கொடுத்துத் தீரவேண்டுமென்றும், மற்றும் தலைமை ஆபீசுக்கு அடிக்கடி, இவ்வளவு மனுக்கள், இவ்வளவுநாளைக்கு pending-ல் இருக்கின்றன என்று ரிபோர்ட் செய்யவேண்டும். இப்படிப்பட்ட உத்திரவு பிறப்பித்தால் தலைமை அதிகாரிகள், இம்மனுக்கள் விஷயத்தில் check செய்து வேண்டியன செய்யமுடியும். ஆகவே கண்டிப்பாக, ஆங்காங்கு நில அடமான பாங்குகள் ஏற்படுத்தி, அவைகள் விவசாயிகளுக்கு நல்லவிதமாக உதவுவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மற்றொன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நகரங்களில் தற்போது Building கூட்டுறவு சொசைடிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக திருச்சி ஜில்லாவிலுள்ள கரூரை எடுத்துக்கொண்டு, அங்கு அவ்வித சொசைடி ஆரம்பித்து எத்தனை வருஷங்கள் ஆயின, அங்கு எழுப்பப்பட்ட கட்டடங்கள் எவ்வளவு, அதற்காக எவ்வளவு கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரங்களைப் பார்த்தால், உண்மையில், அந்த ஊரில் அந்த சொசைடி தேவைதானா என்று கேட்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஏழைகள் அந்த சொசைடியின் மூலம் நிலம் வாங்க, கட்டிடம் கட்டமுடியாது. ஏழைகளுக்கல்லவா இப்பேர்ப்பட்ட சொசைடிகள் உதவி செய்யவேண்டும். ஒரு மனிதனுக்கு இல்லம், உடை, உணவு முக்கியமானது. முதல் கோரிக்கையான இல்லம் கட்ட இந்த சொசைடிதான் உதவ முடியும். ஆகையினாலே, ஏழை மக்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் விஷயத்தை உண்டியாக கவனிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அது மாதிரிமல்லாமல், பெரிய நகரங்களில் 40 ஏக்கர், 50 ஏக்கர் நிலங்களை, கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தின் மூலம் வாங்கி A. B. C. D. design-ல் கட்டடங்களைக் கட்டிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். எங்கள் கரூரில் அவ்விதமாகச் செய்து கொடுக்கவில்லை. ஆகையினாலே, இந்தக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தின் மூலம் 50 ஏக்கர் நிலத்தை அவ்வூரில் வாங்கி, மனைகளாகப் பிரித்து, அதிலே ஏழைகளுக்கான வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுத்து, அதன்பின் அதற்கான செலவை 20 ஆண்டுகளில் தவணைகளாகத் திருப்பிக்கொடுக்க உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதிலே முக்கியமாக நான் குறிப்பிடுவது என்னவென்றால், கூட்டுறவு இயக்கமானது, சாதாரணமாக, மாட மாளிகைகளில் வசிக்க இஷ்டப்படும் பணக்காரர்களுக்குத்தான், 10 ஆயிரம் 20 ரூபாய் என்று கொடுத்து, பெரிய கட்டிடங்கள் கட்ட உதவுகிறது. உண்மையில் வீடு இல்லாத ஏழைகளுக்கு, பணத்தைக்கொடுத்து உதவ முன்வருவதில்லை. ஆகவே, குறைந்த செலவில், அதாவது ஆயிரம் ரூபாய் பொருமான சிறு, சிறு வீடுகளை, கூட்டுறவு இயக்கம், கட்டிக்கொடுத்து உதவவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன்.

“கரூரில் நெசவாளர்கள் அதிகமாக வசிக்கிறார்கள். சென்னை மாகாணத்தில், மதுரை, திருச்சி, சேலம், காஞ்சிபுரம், கோயமுத்தூர், கரூர் இவ்விடங்களில் பெருவாரியாக கைத்தறி நெசவாளர்கள் வாழ்கிறார்கள். நெசவாளர்கள் கரூரில் ஏராளமாக குடியிருக்கிறார்கள். அதிலே அனேகர் நெசவாளிகளில் வேலை செய்கிறார்கள். இவர்கள் போக, மீதி இருக்கும் கைத்தறி நெசவாளர்கள், சயேச்சையாக நூல்வாங்கி துணி நெய்து விறம்பலர்கள். இவர்கள் அவ்வப்போது, ரூபாய் 25 அல்லது 50-க்கு நூல் வாங்கி துணி நெய்து, கடையில் லாபத்திற்கு விற்கலாம் என்று நினைப்பார்கள். ஆனால், அக்கைத்தறி துணியை வாங்கும் கடைக்காரர்கள் ஒற்றுமையாக இருந்து, 5 ரூபாயிக்கு விற்கவேண்டிய துணியை 4½ ரூபாயிக்குத்தான் கேட்பார்கள். கைத்தறி நெசவாளி, காலையிலிருந்து மாலை வரையில் அலைந்து பார்த்தும், அதிக விலைக்கு வாங்குபவர்கள் இல்லாததால், தன்னுடைய பண நெருக்கடியின் காரணமாக அதைக்கேட்ட விலைக்குவிற்ப்பு விடவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. சர்க்கார் கைத்தறி நெசவாளருக்கு வேண்டிய உதவி செய்வதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது.

14th March 1955] [Sri N. Rathina Gounder]

ஆகவே, கஸ்ரூரில் Weavers Co-operative Society கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் இந்நெசவாளருக்கு அமைத்து, வேண்டிய உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மற்றும், முனிசிபல் நகரங்களில், ஆங்காங்கு milk supply கூட்டுறவு யூனியன்களை வைத்து கிராமங்களில் பால் சப்ளை சொஸைடிகள் வைத்து அதன் மூலம் கிராமத்திலிருந்து வரும் தண்ணீர் கலக்காத பால் நகரங்களில் சப்ளை செய்யலாம். சில்லறை பால் விற்பனை யாளர்கள் தண்ணீர் கலந்த பால் கொண்டுவந்தால், கடுமையாக அபராதம் போட்டு நிறுத்தவேண்டும்—நகரத்திலுள்ள குடும்பங்களுக்கும் ஆஸ்பத்திரிகளுக்கும் சப்ளை செய்வது மன்னியில் குழந்தைகளும் வயோதி கர்களும், நோயாளிகளும் நன்றாகச் சாப்பிட்டு ஆரோக்கியமான உடலுடன் வாழ ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI R. KRISHNASWAMI NAIDU :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 12-08 p.m.
கூட்டுறவு இலாக்காவிற்காகக் கோரியிருக்கும் மானியத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். இந்தச் சபையிலுள்ள பல அங்கத்தினர்கள் கூட்டுறவு இயக்கத் தைப்பற்றி பல விஷயங்களிலும் குறைபாடுகள் இருப்பதாகக் குறை கூறினார்கள். ஆக்க முறையில் ஆலோசனை கூறி, இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளை எடுத்துக் காட்டுவதோடு, அவற்றைக் களைவதற்கான வழித்துறைகளை யும் எடுத்துரைத்தால் அது அந்த இயக்கத்திற்குத் தனி சக்தி அளிக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. பொதுவாகக் குறைகளை எடுத்துக் கூறிக் கொண்டு போவதில் பிரயோஜனம் எதுவும் இல்லையென்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.”

“கூட்டுறவு இலாக்காவிற்கும், அதில் வேலை செய்கின்ற அதிகாரிகளுக்கும் தற்காலத்தில் அதிகப் பொறுப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது நாம் எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். அதுவும் சென்ற யுத்த காலத்திற்குப் பின்னால் கூட்டுறவு இயக்கம் பல ரூபத்தில், பல நல்ல காரியங்களை நாட்டு மக்களுக்குச் செய்து கொண்டு வருகிறது. எந்த ஒரு ஸ்தாபனமாக இருந்தாலும் அவற்றுக்கு ஜனநாயக ரீதியாக நிர்வாகஸ்தர்களை நாம் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அந்த ஸ்தாபனம் எந்தெந்த வகையிலும் மக்களுக்கு நன்மை புரியவேண்டுமென்று நாம் விரும்புகிறோமோ அதற்குத் தகுந்த நிர்வாகஸ்தர்களை நாம் தேர்ந்தெடுத்தது போட வேண்டியதும் ரொம்பவும் அவசியமாகும். என்றாலும் கூட தங்களுடைய பொறுப்பை நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு மக்களும் இன்னும் சரியாக உணரவில்லை. அதே காரணத்தினால் தான் இந்தக் கூட்டுறவுத் துறையிலும் ஆங்காங்கே சில குறைபாடுகள் காணப்பட்டு வருகின்றன. அதைக் கொண்டு அந்தந்த இடங்களிலுள்ள ஸ்தாபனங்களைப் பற்றியோ, அதிலுள்ள நிர்வாகஸ்தர்களைப்பற்றியோ குறை கூறுவதும், அவற்றை அகற்ற அரசாங்கத்திற்கு யோசனை கூறுவதும் மிகவும் பொருத்தமாக இருக்குமே தவிர பொதுப் படைபாண வகையில் அரசாங்கத்தை குறைகூறுவது கொஞ்சம் கூடப் பொருத்தாது. ஏனென்றால் கூட்டுறவு இயக்கமானது நம்முடைய நாட்டின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு, பல துறைகளிலும் பல காரியங்களைச் சாதிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ‘நாட்டின் உயர்வும், நல்வாழ்வும், நாணயமும் கூட்டுறவினாலன்றிக் கூடா’; என்று கூட்டுறவு இயக்கத்தில் மிகவும் ஈடுபட்டு வேலை செய்து வரக்கூடிய தன்னலமற்ற பெரியார்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த இயக்கம் வலுப்பெற, சக்தி அடைய மக்களுக்கு நேர்மையான முறையில் பலவகையிலும் பணியாற்ற நாம் தக்க யோசனைகளை சர்க்காருக்குக் கூறவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். பல இடங்களில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஆரம்பிக்கப்படுவையெல்லவென்று சில அங்கத்தினர்கள் குறை கூறினார்கள். பலவிடங்களில் நானே பார்த்திருக்கிறேன். கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் தங்கள் பிரதேசத்தில் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று அந்த பிரதேசத்திலுள்ள மக்கள் விண்ணப்பம் போடுவதே கிடையாது. விண்ணப்பங்கள் போடாத பிரதேசங்களுக்கும் சர்க்காரே வலிந்து சென்று நாணயச் சங்கங்களை அமைக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அதை நான் ஏற்று கொள்ளத் தயாராயில்லை. நாணயச் சங்கங்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சர்க்கார் நல்லபிஸசாரம் செய்யலாம். ஏனென்றால் கூட்டுறவு இயக்கமானது மக்களின் மதிப்பை, ஆதரவை, நம்பிக்கை

[Sri R. Krishnaswamy Naidu] [14th March 1955]

யைப் பெற்றதாக இருக்கவேண்டும். அவர்களுடைய நம்பிக்கையைப் பெற்றிருப்பதால் தான் நாணயச் சங்கங்கள் என்று பெயர் பெற்றன. இவற்றின்பேரில் மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்பட்டால் தான் அவர்கள் பொய்விட்கட்ட முன் வருவார்கள். ஊராரின் பணத்தைவைத்துக்கொண்டு, விரும்பாதவர்களை, நாணய சங்கங்களை ஏற்படுத்துங்கள் என்று விண்ணப்பம் போடாதவர்களை, “கடன் வாங்குங்கள், கடன் வாங்குங்கள்” என்று சர்க்கார் சொல்ல வேண்டுமென்றால் அது சரியாக இருக்காது. அவை மிகவும் பொறுப்புள்ள ஸ்தாபனங்கள் என்பதை நாம் அனைவரும் மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். கூட்டுறவு சங்கங்கள் பலவிடங்களில் லேவாதேவி செய்து வந்தன. கிராமந்தோறும் லேவாதேவி சங்கங்களை அமைக்க வேண்டிய அவசியமும் இப்பொழுது ஏற்பட்டுவிட்டது. அதற்கான வாய்ப்பை நாம் ஏற்படுத்திக்கொடுக்கும்போதே அது நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கு தக்க நடவடிக்கையும் எடுத்தாக வேண்டியிருக்கிறது. தன்னை மற்று மக்களுக்கு உழைக்கக் கூடியவர்கள் நிர்வாகஸ்தர்களாக வரும் படியாகப் பார்க்கவேண்டும். மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்று ஆர்வத்துடன் முன் வருபவர்கள் மிகக் குறைந்துவிட்டார்கள் என்றே வருத்தத்துடன் சொல்லவேண்டும். ஆகவே எல்லோரும் அரசாங்கத்தைக் குறை கூறுவதை முன்னிட்டு ஸ்தாபனங்களிலுள்ள குற்றங்களுகளை களைவதற்கான தக்க யோசனைகளை எடுத்துக் கூறவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். ஸ்தாபனத்தை சரியாக நிர்வகிக்காதவர்கள் பதவிக்கு வரமுடியாதபடி கிராமத்திலுள்ள மக்கள் நல்ல நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இலாக்கா அதிகாரிகளைக் குறை கூறிப் பயனில்லை.

“விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பதற்கு இந்த ஸ்தாபனங்கள் அரிய பணிபுரிய வேண்டிய வாய்ப்பு மிக மிக அதிகமாகக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு அதிகக் கடன் உதவி செய்வதற்காக அதிகத் தொகை ஒதுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமானது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தேவையான அளவு நில அடமான பாங்குகளுக்கு பணம் ஒதுக்க வேண்டியது இன்றியமையாதது.

“அதோடு இன்னொரு விஷயம். நில அடமான பாங்குகளின் மூலமாக பண உதவி பெறவேண்டுமென்றால் விவசாயிகள் தங்களிடமுள்ள சொத்துக்களுக்குச் சரியான தஸ்தாவேஜிகள் கொடுத்தாக வேண்டும். ஆனால் வில்லங்கம் எதுவும் இன்றி விவசாயிகள் தஸ்தாவேஜி எதுவும் வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லாதவர்களாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் கடன் வாங்குவது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதனால் கடன் கொடுப்பதில் காலதாமதமும் இந்த நில அடமான பாங்குகளுக்கு ஏற்படுகிறது.”

12-16
P m.

* SRI S. RAMALINGAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நாட்டில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை விரிவாக்குவதற்கும், அதன் மூலம் மக்களுக்கு நல்ல பணி புரிவதற்கும் வேண்டிய வசதிகளைச் செய்வதற்காக இந்த மானியம் கோரப்பட்டிருக்கிறது.

“சென்ற இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக நம்முடைய நாட்டில் இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கம் சரியான பாதையில் செல்லவில்லை. கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களும், அந்த இலாக்கா அதிகாரிகளும் சரியாக நடந்து கொள்ளவில்லை. அதனால் பலவிடங்களில் பல ஊழல்கள் நடந்திருக்கின்றன. கடன் உதவி செய்வதில் ஏராளமான காலதாமதம் ஆகியிருக்கிறது என்கின்றது போன்ற பல விஷயங்கள் சபையில் அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. சர்க்கார் இவ்விஷயத்தில் தக்க கவனம் செலுத்தி, முன்பு இருந்த ரிஜிஸ்ட்ராரை மாற்றியும், ஸ்தாபனங்களின் நடவடிக்கையைப் பரிசீலனை செய்து ரிப்போர்ட்டு கொடுக்க ஒரு கமிட்டியை நியமித்தும் இருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும். இந்தக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் மூலமாக நல்ல காரியங்களை மக்களுக்குச் செய்ய முடியும் என்று எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும், அரசியலில் சம்பந்தப்படாதவர்களும் கூட ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது நாம் எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்பதும் உண்மைதான்.

14th March 1955] [Sri S. Ramalingam]

12-18
p.m.

ஆனால் இன்றைக்கு இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் சம்பந்தப்பட்டிருப்பவர்கள் பெரும்பாலும் சரியான முறையில் நடந்து கொள்ளவில்லையென்பதும் நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால், சர்க்கார்க் கணக்கில் 20 சத வீதம் கிராமங்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் சேர்ந்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதிலிருந்தும் கிராம ஜனங்களுக்குப் பலன் கிடைக்கிறதா என்று பார்த்தால் கிடையாது. பத்து, பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கிராமாந்திரங்களில் நாணயச் சங்கங்கள் என்றெல்லாம் ஏற்படுத்தி யிருந்தார்கள். வேலை செய்யக்கூடிய அம்மாதிரி சங்கங்கள் மிகவும் குறைவு. கிராமங்களில் படிக்கத் தெரியாதவர்கள், ஹரிஜனங்கள் ஆகியவர்களைக் கொண்டு சிறிய சங்கம் ஏற்படுத்தி ரூ. 500, ரூ. 1,000 என்று அந்தச் சங்கத்திற்குப் பணம் கடன் கொடுத்து வந்தார்கள். அந்தச் சங்கத்தின் மூலமாக கொடுக்கப் பட்ட கடன் சுமார் 50 முதல் 150 வரையில்தான் இருக்கும். பத்து பதினைந்து வருஷங்களுக்குமுன் முதல் தடவை இயங்கியதைத் தவிர, அடுத்தபடி அந்த சங்கங்கள் இயங்குவது கிடையாது. பல சங்கங்கள் திறக்கப்பட்டன என்று சர்க்கார்க் கணக்கில் இருக்கிறதே தவிர, நடை முறையில் வருவது கிடையாது.

“கனம் மந்திரி அவர்கள் ஆரம்பத்தில் பேசும்போது, ‘ரிசர்வ் பாங்கு இனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட கிராமாந்திர கடன் விசாரணைக் கமிட்டி ரிபோர்ட் சமர்ப்பித்திருக்கிறது, அந்த ரிபோர்ட் சர்க்காரின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது,’ என்று சொன்னார்கள். கிராமாந்திரக் கடன் வசதி கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாக 2 சத வீதம், 3 சத வீதம் கூடியிருக்கிறது. பாக்கி அநியாய வட்டி கொடுத்து கடன் வாங்கவேண்டிய நிர்வாகத்தில் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் வந்ததிலிருந்து கிராமாந்திரங்களில் விவசாயிகளுக்குக் கடன் சதி மிகவும் குறைவாகப் போய் விட்டது. ஆகையால், எந்த அளவுக்கு கூட்டுறவு சங்கங்களை உபயோகப் படுத்தி கிராம விவசாயிகளுக்குத் தாராளமாக கடன் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமைகளை ஏற்படுத்தவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு அதிகமான வசதிகளைச் செய்யவேண்டிய அவசர கட்டத்தில் நாம் இருக்கிறோம் என்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

“நில அடமான பாங்குகள் குறைவான அளவுக்குத்தான் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறது. சென்ற ஒரு வருஷத்தில் விவசாயிகளுக்கு இந்த ராஜ்யம் பூராவும் நில அடமான பாங்குகள் மூலமாக 45 லட்ச ரூபாய் கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றால் விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு தூரம் நன்மை கிடைத்திருக்க முடியும் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும். நாற்பத்தைந்து லட்சம் ரூபாய் ராஜ்யம் பூராவுக்கும் என்று சொன்னால் அது மிகவும் சிறிய தொகை. குறைந்த அளவுக்கு கடன் கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டதினால் கடன் வசதிகள் போதவில்லை என்று அடிக்கடி குறை கூறுகிறார்கள்.

“1937-ம் ஆண்டில் நிலம் என்ன மதிப்பு இருந்ததோ அதில் நான்கில் ஒரு பங்கு மதிப்புக்குத்தான் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அது மிகவும் குறைவான தொகையாகும். இன்றிருக்கக்கூடிய நிலைமையில் விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிற நிலைமைக்கேற்றாற்போல் கடன் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

“மற்றொரு இடையூறு. வேறு யாரிடத்திலிருந்தாவது கடன் வாங்கி யிருந்தால் அந்தத் கடனை ஈடு செய்வதற்கு நில அடமான பாங்குகள் கடன் கொடுக்கிறார்கள். ஆயிரம் ரூபாய் கடன் வாங்கி இருந்து பத்து, பதினைந்து வருஷ காலத்தில் முக்கால் வாசி அடைத்திருந்தால் மீண்டும் அவன் கடன் வாங்குவதற்கு வசதி கிடையாது. பூராவும் கடனை அடைத்த பிறகு அடுத்த ஆண்டில் புதுப்பிக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. கடன் பாக்கியைக் கொடுத்துவிட்டு பிறகுதான் கடன் பெறவேண்டிய முறை நில அடமான பாங்குகளில் இருக்கிறது. ஆனால் மற்ற எல்லாப் பாங்குகளிலும் நிலைமை அப்படியல்ல. ஆகவே நில அடமான பாங்குகளில் அவ் வசதியை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

“கூட்டுறவு பண்டகசாலை (கூட்டுறவு ஸ்டோர்ஸ்) யில் பெரிய நெருக்கடி ஏற்பட்டிருப்பதை சர்க்காரும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் மகாநாடு

[Sri S. Ramalingam]

[14th March 1955]

நடத்தினார்கள். அங்கு என்ன நிலைமை என்றால், யுத்த காலத்தில் **controlled commodities** யை பண்டகசாலையின் மூலமாக விற்பனை செய்தார்கள். புதிய மோகம் ஏற்பட்டு நாடு பூராவும் விளைந்து விலை சரசமாகக் கிடைக்கிறது என்றநிலைமை ஏற்பட்டது. இப்பொழுது சில கஷ்டம் இருக்கிறது. கடன் வாங்க முடியாது. விற்பனை வரி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையினால் ஜனங்கள் வேறு கடைகளில் போய் பண்டங்களை வாங்குகிறார்கள். பண்டகசாலைகள் வளர்ச்சியடைய வேண்டுமானால் இப்பொழுது விதிக்கக்கூடிய விற்பனை வரியில் பண்டகசாலைக்கு சலுகை கொடுத்தாகவேண்டும். வியாபாரிகள் விற்பனை வரியை மறைக்கிறார்கள், சர்க்காரை ஏமாற்றுகிறார்கள். நூற்றுக்கு எழுபது பங்கு வியாபாரிகள் விற்பனை வரியை மறைக்கிறார்கள். நியாயமாக சர்க்காருக்கு செலுத்த வேண்டிய வரியைச் செலுத்துபவர்களும் இருக்கிறார்கள். மறைக்கக்கூடியவர்கள் ஜனங்களிடமிருந்து விற்பனை வரி வாங்குவது இல்லை. விற்பனை வரி கொடுக்கவேண்டியதில்லை யென்று ஜனங்கள் கூட்டுறவு பண்டகசாலைகளுக்குப் போவதற்குப் பதிலாக தனிப்பட்ட கடைகளுக்குப் போகிறார்கள். கூட்டுறவு பண்டகசாலைகளில் கட்டாயமாக விற்பனை வரி வசூல் பண்ணுகிறார்கள். அதனால் வியாபாரம் குறைகிறது. ஆகவே, ரூபாய்க்குக் காலனை விற்பனை வரி என்றிருப்பதற்குப் பதில் ரூபாய்க்கு 1½ பைசா என்று கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களைப் பொறுத்த வரையில் விதிக்க வேண்டும் அல்லது ஒரே ஒரு முனையில் விற்பனை வரி போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கூட்டுறவு வீடு கட்டும் சங்கங்கள் மூலமாக வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப் படுகின்றன. பத்துப் பதினைந்து இடங்களில் கட்டிடங்கள் மேலே எழும்புகின்றன. இவ்வகையில் சர்க்கார் அதிக கவனம் செலுத்தி இன்னும் துரிதமாக ராஜ்யம் பூராவும் அதிகமான வீடுகள் கட்டப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். குறிப்பாக கிராமாந்திர கூட்டுறவு வீடு கட்டும் சங்கங்கள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

“ஹரிஜனங்கள் வாழக்கூடிய சேரிகளில் கூரை வீடுகள்தான் இருக்கின்றன. சேரிகளில் அடிக்கடி தீப்பிடிப்பு ஏற்படுகின்றன என்றும், அதனால் சேரிகள் அழிந்துபோய்விட்டன என்றும், குடிசைகள் அமைத்துக் கொள்வதற்கு மாணியம் வழங்கவேண்டுமென்றும் அடிக்கடி சட்டசபையில் கூக்குரல் போடுகிறோம். ஆகவே, சேரிகளில் வசிக்கும் ஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுப்பதற்கு பிரத்தியேகமான சலுகை கார்ட் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டும். இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து பிரமாதமாக வீடு கட்டவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. தீப்பிடிக்காத முறையில் வீடுகள் குறைந்த செலவில் அமைக்கப்படவேண்டும். கூரைக்குப் பதில் ‘அஸ்பெஸ்டாஸ்’ அல்லது துத்துநாகத் தகடு போன்றவைகளுக்கொண்டு வீடுகள் அமைக்கப்பட வேண்டும். கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக சேரிகளில் வீடுகள் அமைப்பதற்கு வேண்டிய அஸ்பெஸ்டாஸ் அல்லது துத்துநாகத் தகடுகள், இரும்புக் கம்பிகள் போன்றவைகள் அவர்களுக்கு சப்ளை செய்யப்படவேண்டும். நான்கு புறமும் கற்சுவர்கூட எழுப்ப வேண்டியதில்லை. மண்ணைக்கொண்டே சேரிகளிகள் போட்டுக்கொள்வார்கள். முக்கியமாக அவர்களுக்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகக் கொடுக்க வேண்டியதெல்லாம் கூரைக்குப் பதிலாக வேண்டிய சாமான்கள்தான். எப்படியும் நெருப்பு பிடிக்காத வண்ணம் அவ்வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதற்கான திட்டத்தை முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்காவிட்டாலும் அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது சேர்த்து நமது ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா சேரிகளும் **fire proof** முறையில் அமைக்கப்பட்டு சேரி மக்கள் நிம்மதியாக வாழக்கை நடத்தும்படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். சென்னை கடற்கரையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் செம்படவர்கள் வீடுகளைப்போல் அமைக்கப்பட்டாலும் போதுமானது. சேரிகளில் வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டத்திற்காக கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஏற்படுத்தி, அவைகளின் மூலமாக கடன் கொடுக்கப்பட்டு, இருபது ஆண்டு தவணைகளில் பணத்தைத் திருப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளுவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

14th March 1955] [Sri S. Ramalingam]

“ஒருசில நாட்களுக்கு முன்பு கனம் மந்திரி ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்கள் காஞ்சிபுரத்தில் புதிய திட்டம் ஒன்று ஆரம்பித்தார்கள். கைத்தறிக்காரர்களுக்கு சகாயம் செய்வதற்காக கைத்தறி செஸ் நிதி ஏற்படுத்தப்பட்டு இரண்டு ஆண்டுகளாக நடந்து வருகிறது. பட்டு நூல் கைத்தொழிலுக்கு நாம் வசதியளிக்க வேண்டும். பட்டுநூல் கைத்தொழிலையும் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று முதல் அஸ்திவாரம் காஞ்சிபுரத்தில் தொழில் மந்திரி அவர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். பட்டுநூல் நெசவாளருக்கு செஸ் நிதியிலிருந்து கடன் தர ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். பட்டுநூல் தொழில் சும்பகோணம், அய்யம்பேட்டை, தஞ்சாவூர் ஆகிய இடங்களிலும் நடைபெறுகின்றது. கூட்டுறவு ரிஜிஸ்ட்ரார் அவர்கள் பிரத்தியேகமாக கவனம் செலுத்தி பட்டுநூல் கைத்தறித் துணி அதிகமாக உற்பத்தி செய்யும் இடங்களில் அவர்களுக்கென்று கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஏற்படுத்தி செஸ் நிதியிலிருந்து பணம் ஒதுக்கி அந்தத் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“கூட்டுறவு சம்பந்தமான சட்டங்களிலுள்ள இடையூறுகளை சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ராஜ்ய கூட்டுறவு பாங்கு, சென்ட்ரல் கூட்டுறவு பாங்கு, சென்ட்ரல் மார்ட்கேஜ் பாங்கு, ஆகிய பொது ஸ்தாபனங்களில் தனிப்பட்ட அங்கத்தினர்கள் சேரக்கூடிய எண்ணிக்கை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிகமான அங்கத்தினர்கள் சேரக்கூடாது என்று நிர்ணயித்திருப்பதால் அவர்கள் கையில் அதிகாரம் நீடிக்கிறது. அதிகமான அங்கத்தினர்கள் எல்லா ஸ்தாபனங்களிலும் பங்கெடுத்துக் கொள்ளுவதற்கான வசதிகளைச் செய்துகொடுக்கவேண்டும். மெம்பர்கள் டைரக்டர்கள் வேண்டுமானால் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் ஸ்தாபனங்களுக்கு இன்னும் அதிகமான பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் உத்தரவிட்டால் மத்திய ஸ்தாபனங்கள் பரமமரி கூட்டுறவு சங்க இயக்கங்கள் எல்லாம் அதிகப்படியான அளவு வளர்வதற்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எல்லாக் குடும்பங்களையும் கூட்டுறவு சங்கங்களில் சேர்த்துக்கொள்ளுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* **SRI V. BALAKRISHNAN** :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவு இலாக்காவின் மந்திரியின் நற்குணங்களுக்கே இந்த மானியத்தை ஆதரிக்கிறேன். ஆனால் அந்த இலாக்காவில் இருக்கும் ஊழல்களை ஐயையோ சொல்லவே முடியாது. சொல்லத்தான் வேண்டும் இந்த சமயத்தில். அதை நினைத்தால்கூட பயித்தியம் பிடித்துவிடுகிறதே, தலைவலி வந்துவிடுகிறதே என்றுதான் சொல்ல வேண்டியதாயிருக்கிறது.

“சென்ற ஆண்டு டாக்டர் கிருஷ்ண ராவ் மந்திரியாக இருந்தபோது அவர் சொன்னார் ‘இந்த கூட்டுறவு இலாக்காவில் எங்கு பார்த்தாலும் ஒரே ஊழல்மயமாக இருக்கிறது. நான் என்ன செய்யப்போகிறேன் என்று புரியவில்லை’ என்று தலித்தார். நல்லவேளையாக தப்பித்துக்கொண்டு ஓடிவிட்டார்கள் அவர்கள். பிறகு இது கனம் ஏ. பி. ஷெட்டி தலையில் விழுந்தது.”

DR. U. KRISHNA RAO :—“On a point of personal explanation, Sir, நண்பர் பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் சொன்னதுபோல் நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை.”

* **SRI V. BALAKRISHNAN** :—“டாக்டர் கிருஷ்ண ராவ் அவர்கள் வயதானவர். அவர் சொன்னதை மறந்திருக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். நம்முடைய மந்திரி ஷெட்டி கூட்டுறவு சங்கத்தில் இருக்கும் ஊழல்களுக்காக ஒன்றும் பயப்படவில்லை. சரியாக எதிர்க்கும் அளவில் அவர் நிற்கிறார். ஒரு புதிய கூட்டுறவு விசாரணைக் கமிட்டி ஏற்படுத்தி இருக்கிறார். இந்த இலாக்காவிற்கு தலைமை ஸ்தானத்தை நேர்மையும் கல்வி அறிவுமுடைய ஒருவர்க்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டும் தான் மக்களுக்கு புதிய நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இதை நம்பித்தான் நாம் எல்லோரும் கூட்டுறவு இயக்கத்தை ஆதரித்து கூட்டுறவு இயக்கம் வளர்ந்து மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும் என்று ஆதரிக்கிறோம்.

12-28
p.m.

[Sri V. Balakrishnan] [14th March 1955]

ஆகையால் நம் நாட்டில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் எல்லா வாழ்க்கை அம்சங்களில் நாட்டில் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். தனிப்பட்ட வர்கள் கடன் கொடுக்கக்கூடாது. கடன் வாங்கவழக்கூடாது. தனிப்பட்டவரிடமிருந்து இதை அவசியமாக நாம் எல்லோரும் குறிக்கோளாக கைகொள்ளவேண்டும்.

“ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும், பிரிக்காக்களிலும், டவுன்களிலும் அங்கு வாழும் மக்களுக்கு அவசியமான பொருள்களை வாங்குவதற்கும் விற்பதற்கும், அங்கு வாழும் ஏழைகளுக்கு கடன் கொடுப்பதற்கும் கூட்டுறவு இயக்கம் மிகமிக அவசியமாக இருக்கிறது. இந்த கூட்டுறவு இயக்கத்தில் ஏற்படும் தீமை மக்களுக்கும் ஓரளவு பங்கு உண்டு என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏனென்று கேட்டால் மக்கள் தான் அங்கத்தினர்களையும், தலைவர்களையும், காரியதரிசிகளையும் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். ஆதலால் இவர்களில் நேர்மையானவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பொறுப்பு மக்களுக்கு அதிகமாக இருக்கிறது. நிர்வாகஸ்தர்கள் பணத்தைக் கையாடி விடுகிறார்கள். இந்தத் திருட்டுப் புத்தி எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில் கடவுள் குணங்களை சொல்லும் போது கிருஷ்ணபகவான் கூட வேண்டியதைத் திருடினார் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிர்வாகஸ்தர்களின் குற்றங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக ஆடிட்டர்களை நியமிக்கிறார்கள். இருந்தும் அங்கு ஊழல்கள் நடந்துகொண்டதான் இருக்கிறது. பணம் கையாளப்படுகிறது. திருட்டும் அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது.”

SRI K. T. RAJU :—“அவர்களும் மனிதர்கள்தானே.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“இருக்கலாம். குற்றம் குறைகளைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக பெரிய பதவிகளைக் கொடுத்து சம்பளத்தையும் கொடுத்து, எல்லா உரிமைகளையும் கொடுத்து இன்னும் ஊழல்கள் மலிகின்றதென்றால் இதை என்னென்று சொல்வது. ஆடிட்டர்கள் 15, 20 வருஷங்களாக பணத்தை கையாடியதை இப்போதுதான் கண்டு பிடிக்கிறார்கள். எவ்வளவு குற்றங்கள் இருந்தாலும், குறைகளை இருந்தாலும் கணக்குகள் சரியாக இருக்கிறதென்று ஆடிட்டர்கள் clean certificate கொடுத்துவிடுகிறார்கள். ஆனால் மெம்பர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் மனஸ்தாபம் ஏற்படுகிறது. அதனால் குட்டுகள் வெளிப்படுகின்றன, எல்லாம் அம்பலமாகிறது.

“சென்னை டி.யு.சி.எஸ்.-ஐ எடுத்துக்கொண்டால் இதில் இருக்கும் ஊழல்களை எடுத்துச் சொல்லமுடியாது. அந்த அளவுக்கு மலிந்து கிடக்கிறது. இந்த கூட்டுறவு சங்கத்தைப்பற்றி எவ்வளவோ மனுக்கள் வந்து குவிந்தன. இவ்வளவும் கடலில் போய் விழுந்திருக்கிறதோ, மண்ணில் புதைக்கப்பட்டதோ ஒன்றும் தெரியவில்லை. இந்த டி.யு.சி.எஸ். ஊழல்களை அம்பலப்படுத்துவதற்கு சிலர் ஸ்ரீ சுயம்பிரகாசத்தை நாடிச் சென்றார்கள். அவரைப் பிடிப்பதற்கு என்னிடம் ஓடிவந்தார்கள். என் மூலமாக ஸ்ரீ சுயம்பிரகாசத்தைப் பிடித்து சட்டசபையில் பல கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன. ஊழல்களும் அம்பலமாக்கப்பட்டன. அதற்குப் பிறகுதான் மூன்று, நான்கு லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் அந்த கூட்டுறவு சங்கத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிந்தது. இங்கிருக்கும் நிர்வாகஸ்தர்கள் கையாடியிருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. கணக்குப் புஸ்தகங்கள் கையில் இல்லை. ஆடிட்டர்கள் கணக்குப் புஸ்தகங்கள் எங்கு போய்நீறே என்று சொல்லி விட்டார்கள். இந்த விதமாக பணக்காரர்கள் இவ்விதமான காரியங்களில் இறங்கி தப்பித்துவிடுகிறார்கள். ஆனால் கிராமங்களிலுள்ள அரைப்படிப்புப் படித்த விவசாயிகள் ஏதாவது சிறிய குற்றம் வீனியமில்லாமல் செய்தால், அவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டு ஜெயிலுக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். இங்கு இருக்கிற சிறுசிறு மனிதர்கள், சூப்பர்வைசர்கள், செக்ஷன் இன்ஸ்பெக்டர்கள் போன்றவர்கள் உதவி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. கிராமத்திலுள்ள இரண்டு மூன்று பேர்களைப் பிடித்து, பிரசிடென்ட், வைஸ் பிரசிடென்ட், செக்ரெட்டரி என்று போட்டு விடுகிறார்கள். அப்படி நியமிக்கப்படுகிறவர்கள் நாணயம் உள்ளவர்கள்தானா, என்று கவனிப்பதில்லை. அங்கு இருந்து போனால் அதிகாரிகள் ஒத்தாசை செய்வது கிடையாது. ஏதோ வருஷத்

14th March 1955] [Sri V. Balakrishnan]

திற்கு 100, 200 கூட்டுறவு சங்கங்களை ஏற்படுத்திவிடுகிறார்கள். கணக்குப் புஸ்தகங்களை வைத்துவிட்டு அட்டவணையை அழகாகப் போட்டுவிடுகிறார்கள். தவிர நல்ல முறையில் நடக்கிறதா மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படுகிறதா என்று கவனிப்பதில்லை.

“அடையாற்றிலுள்ள காந்தி நகரை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு இரண்டு ஆயிரம் மூன்று ஆயிரம் சம்பளம் வாங்கும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் பெரும்பணக்காரர்களுக்கும் இங்கு வீடு கட்டும் கூட்டுறவு சங்கம் பெரும்பாலும் பயன்பட்டிருக்கிறது. சென்னை நகரத்தில் ஏற்கெனவே ஒன்று இரண்டு வீடுகள் வைத்துக்கொண்டு இருப்பவர்கள் இந்த கூட்டுறவு சங்கத்தினால் நன்மை அடைந்திருக்கிறார்கள். சென்னை செக்ரெடரியட்டிலும், லெஜிஸ்லேடிவ் அசெம்பிளி ஆபிஸிலும், இன்னும் சென்னையிலிருக்கும் மற்ற என்.ஜி.ஓ. களுக்கும் ரூ. 60-லிருந்து ரூ. 100 வரையில் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருக்கும் எல்.டி.ஸி., யு.டி.ஸி., போன்றவர்களுக்கும் சின்னஞ்சிறு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கலாம். நகரத்தில் வாழும் என்.ஜி.ஓ. கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த கூட்டுறவு சங்கம் பெரிய பணக்காரர்களுக்கு உதவியாக இருக்கிறதேயொழிய, ஏழை குமாஸ்தாக்கள் வாழ்வை செய்கூடியவையா யில்லை. இந்த என்.ஜி.ஓ. களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்தால் அவர்களுக்கு அது ஒரு சொத்தாக இருக்கும். அதிகமாக சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருக்கும் பெரிய பணக்காரர்களுக்கும், பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், தனிப்பட்டவர்களுக்கும் 10 ஆயிரம், 15 ஆயிரமாக மதிப்புள்ள வீடுகளுக்கு கூட்டுறவு உதவியிருக்கக்கூடாது. இன்னும் கடனை திருப்பிக் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு சக்தியுடையவர்களா என்று மட்டும் பார்த்தும் சிறிய வாழ்க்கையை, நடத்தும் நடுத்தர மக்களுக்கு மட்டும் வீடு கட்டுவதற்கு கடன் கொடுக்கவேண்டும்.

“இந்த கூட்டுறவு இலாகாவில் இப்பொழுதிருக்கும் தலைமை அது காரிக்கு முன் அதிகாரிக்கு இருந்த சலுகை அளிக்கப்பட்டு வேண்டும். ஏனென்றால் முன்னால் இருந்த ஊழல்களை களைந்து நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கு முன்னிருந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு என்ன சலுகை கொடுக்கப்பட்டதோ அந்த சலுகைகளை யெல்லாம் இவருக்கும் அளிக்கப்பட்டால் இவர் அக்கரையோடு உத்தியோகம் பார்ப்பார். ஐ.ஏ.எஸ் ஆபீசருக்கு என்ன சலுகை கொடுக்கப்படுகிறதோ அவைகளை இவருக்கும் கொடுக்கவேண்டும். இவரை I.A.S. வர்க்கத்தில் சேர்த்து, முன் இந்த பதவிக்கிருந்த அந்தஸ்து அவசியம் கொடுக்க வேண்டும். ஒரே வேளையில் ஒரே சமமாக பார்த்துவுரும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அந்தஸ்தில் வித்தியாசம் காட்டக்கூடாது.”

SRI A. RAMACHANDRA REDDIAR :—“கனம் உதவி 12-38
p.m.

சபாநாயகர் அவர்களே, சென்ற வருஷம் பட்ஜெட்டின்போது ஸ்ரீ மாசிலாமணி செட்டியார் அவர்கள் வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள செண்டர்ஸ் கோவாபரேடிவ் ஸ்டேர்சிஸும், பம்பு செட் சொஸைடியிலும் ஏராளமான பணம் கையாளப்பட்டதாக குற்றம் சாட்டியபோது, அதை நான் மறுத்துப் பேசியிருக்கிறேன். இப்போதும் அவர்கள் அதே குற்றச்சாட்டுகளை கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே அவர்கள் சொன்ன இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளின் பேரிலே பரிசீலனை செய்துகொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்த பரிசீலனை முடிந்துவிட்டதா? இன்னும் முடியவில்லையா என்பது ஒன்றும் தெரியவில்லை. அப்படி ஏதாவது பரிசீலனைகள் செய்யப்பட்டிருந்தால், அதை மந்திரி அவர்களுடைய பதிலிலே விளக்கமாகச் சொல்லவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கிராமங்களிலே ரூரல் பாங்குகள் ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடுகள் செய்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது ரொம்பவும் வரவேற்கத்தக்கதாகும். இதனால் நடுத்தர வர்க்கத்தினருக்கு குறுகிய கால கடன் வசதி தவிர, மீடியம் டர்ம் கடன்களும் அதாவது ஐந்து வருஷத் தவணை வசதியும் கிடைக்கக்கூடும். இப்படிப்பட்ட பாங்குகள் ஏற்படுத்தப்படுகின்ற பிரதேசங்களிலே மார்க்கட்டிங் சொஸைடி ஒன்று ஏற்படுத்தி, விவசாயப் பொருள்களை விற்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri A. Ramachandra Reddiar] [14th March 1955]

“ இந்த வருஷ பட்ஜெட்டிலே கிராமங்களில் வீடு கட்டும் சங்கங்களுக்கு இரண்டு லட்ச ரூபாயும், நகரங்களிலே வீடு கட்டுவதற்காக 36 லட்ச ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது போதாது. இதை அதிகப்படியாகச் செய்யவேண்டும். அதற்குப் பதில் சில வருஷங்களுக்கு முன்பு மாகாணத்திலே உள்ள பெரிய கூட்டுறவாளர்களும், ரிஜிஸ்தரர்களும் கூடி முடிவுக்கு வந்தபடி, மாகாண வீடு கட்டும் கூட்டுறவு சங்கம் ஒன்று ஏற்பாடு செய்து, நில அடமான பாங்குகளில் கடன்களைப் ப்ளோட் (float) செய்வதுபோல், இந்தச் சங்கத்திலும் ப்ளோட் செய்தால், அதன் மூலம் ஏராளமான வீடுகள் கட்டுவதற்கு முடியும். அதற்கான கியாரண்டியும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். மாகாண வீடு கட்டும் கூட்டுறவு சங்கம் ஒன்று ஏற்படுத்தி, மாகாணத்தில் இருக்கின்ற மற்ற சங்கங்கள் மூலம் இவைகளைக் கொடுப்பதற்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்றும், அதோடு (டிபென்சர்) debenture-க்கு நில அடமான பாங்குகளில் கியாரண்டி கொடுப்பதுபோல் கொடுக்கும் படியும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“ பஸ் பர்மிட் வாங்குவதற்கு கோவாபரேடிவ் ஆர்கனைசேஷன் மெம்பர்கள் ஒன்று சேர்ந்து, தங்கள் சங்கத்தின் மூலமாக பஸ் பர்மிட் கேட்க முன் வந்தால் அவர்களுக்கு பர்மிட் கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு முதற் சலுகை (priority) கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் நல்ல முறையில் நடக்கும். அதைச் செய்யும்படியும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதனால் முக்கியமாக லஞ்ச ஊழலும் குறையும்.

“ நமது நண்பர் எஸ். ராமலிங்கம் அவர்கள் நில அடமான பாங்குகளில் முக்கால் பங்கு கடன்களை அடைத்துவிட்ட பிறகு, இரண்டாவதாக கடன் வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ஒரு சங்கத்தின் கொஞ்சம் கடன் இருந்தாலும், இரண்டாவது அடமானம் செய்வதற்கு அதிகாரமில்லை. முக்கால் பங்குக் கடனைக் கொடுத்துவிட்டாலும் இரண்டாவதாக அதற்கு மேலும் கடன் கொடுக்க முடியாது. முழுவதையும் அடைத்துவிட்ட பிறகே, மேற்கொண்டு கடன் வாங்க முடியும். இதைப் பற்றி நில அடமான பாங்குகளில் எப்படிக் கடன்கள் வாங்குவது என்பதைக்குறித்து துண்டுப் பிரசாரம் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் படித்து பார்க்கும்படி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ 1939-ம் வருஷத்திலே நிலம் என்ன விலையில் இருந்தது, அதன் பிறகு சண்டையின் விலைவாக நிலத்தின் விலை எப்படி உயர்ந்தது, இப்போது விலைவாசிகளின் வீழ்ச்சியால் நிலங்களின் விலை எப்படி குறைந்திருக்கிறது என்பதையெல்லாம் அனுசரித்துத்தான் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அதுவும் 20 வருஷக் கடன் தவணையாகக் கொடுக்கிறார்கள். இன்றைக்குக் கொடுத்து விட்டு நாளைக்கு வாங்குவதில்லை. இருபது வருஷங்களுக்குப் பிறகு என்ன நிலைமை ஏற்படுமோ என்பதையெல்லாம் யோசித்துத்தான் கடன் கொடுக்கிறார்கள். நில அடமான பாங்கியானது 1929-ம் வருஷம் தொடங்கப்பட்டு, 25 வருஷ காலமாகிறது. முதன் முதலாக எட்டரை பர்சண்ட் டிபென்சரில் ப்ளோட்டாகி, 6 பர்சண்ட் வட்டி வீதம் கொடுத்துவந்தது. பிறகு வருஷா வருஷம் மணி மார்க்கெட்டை (Money market) உத்தேசித்து, குறைந்த வட்டியில் கொடுத்து சலுகை காட்டி வந்தார்கள். கடைசியாகக் கொடுக்கின்ற காலத்திலே 100-க்கு 5 சத விசிதம் கொடுத்துவந்தார்கள். இப்போது மணி மார்க்கெட் டைட்டாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே வட்டி விகிதத்தை சற்று உயர்த்தி இருக்கின்றார்கள். இப்போது நாலேகால் சத விகிதத்திற்கு டிபென்சரைப் ப்ளோட் செய்து 6½ பர்சண்ட் வீதம் வட்டிக்கு கடன் கொடுக்கிறார்கள்.

SRI A. K. MASILAMANY CHETTIAR:—“On a point of order. நண்பர் ரெட்டியார் அவர்கள் பேசும்போது போன வருஷமும் இந்தக் குற்றச்சாட்டு சாட்டப்பட்டது இந்த வருஷம் அதே குற்றச்சாட்டை சாட்டுகின்றார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை இல்லையென்று சொல்லுகிறார்களா? அல்லது ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்களா என்பதைத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.”

DEPUTY SPEAKER:—“ அதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லுவார்கள்.”

14th March 1955]

SRI A. RAMACHANDRA REDDIAR :—“ செட்டியார் அவர்களுடைய கேள்விக்கு கனம் மந்திரி அவர்களை பதில் சொல்லும் படி கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். அவர் தன்னுடைய பதிலிலே கூறுவார்.

“ ஒரு தாலுகாவிலுள்ள ஒவ்வொரு கூட்டுறவு சொஸைடியிலிருந்தும் ஒரு பிரதிநிதியை கூட்டுறவு சென்ட்ரல் ஸ்டோர்ஸுக்கு தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படிக் கொடுக்கும்போது அவர்கள் சென்ட்ரல் ஸ்டோர் விலிருந்து சாமான்களை வாங்கவேண்டும். அப்படி வாங்குவதை வற்புறுத்தவேண்டும். அப்படிச் சாமான்களை வாங்காதவர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுப்பது சரியல்ல; கொடுக்கவும் கூடாது.

“ மேலும் பண்டகசாலைகளில் மற்றவர்களுக்கு சாமான்களை விற்பனை செய்யக்கூடாது. மெம்பர்களுக்கே சாமான்களை வழங்கவேண்டுமென்றிருக்கவேண்டும். இதைப்பற்றி சென்ற வருஷத்திலேகூட சர்க்கார் தங்களுடைய ஆலோசனைகளைத் தெரிவித்திருந்தார்கள். எல்லா மக்களும் மெம்பர்களாகி கூட்டுறவு சங்கத்தில் சாமான்களை வாங்கினால்தான் பண்டகசாலை இன்னும் நன்றாக வேலை செய்யும். ஆகவே மெம்பர் அல்லாதவர்களுக்கு கண்டிப்பாக சாமான்கள் விற்பனை செய்வதைத் தடுக்கவேண்டும்.

“ அடுத்ததாக, நில அடமான பாங்குகளில் துரிதமாக கடன் வசதிகளைச் செய்துக்கொடுப்பதற்காக, 4 பாங்குகளுக்குச் சேர்ந்து ஒரு கூட்டுறவு சப்-ரிஜிஸ்தார் இருப்பதற்குப் பதிலாக, 3 பாங்குகளுக்கு ஒரு சப்-ரிஜிஸ்தாரை நியமித்தால் வேலை துரிதமாக நடக்கும். அதே மாதிரியாக அதிகப்படியான சப்-ரிஜிஸ்தார்களை நியமிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

*** SRI D. KRISHNAMURTHI GOUNDER** :—“ உயர் திரு உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, கூட்டுறவு இயக்கம்பற்றி யார் என்ன சொன்னபோதிலும், நமது ராஜ்யத்தை பொறுத்தமட்டில், அது மிகவும் உன்னதமாகவே வேலை செய்து வருகிறது என்றுதான் நான் கூற ஆசைப்படுகிறேன். மேலும், அந்த இலாக்காவில் பலவிதமான ஊழல்கள் நிறைந்திருப்பதாக சில நண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அரசாங்கத்தில் உள்ள மற்ற இலாக்காக்களின் ஊழல்களை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தோமேயானால், கூட்டுறவு இலாக்காவானது எவ்வளவோ மேலானதும், எவ்வளவோ உண்மையாக உழைக்கக்கூடிய இலாக்காவுமாக இருக்கிறது என்பதை மீண்டும் நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு இலாக்காவில் சென்ற இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளை ஊழல்கள் நிறைந்துவிட்டதாக குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு முக்கிய காரணம் ‘Favouritism,’ அதாவது ஒருவர் செய்கிற தப்பை காப்பாற்றுவதற்காக மற்றொருவர், அதாவது ஒரு உத்தியோகஸ்தருக்கு வேண்டியவர்களோ, அல்லது பதவி வகிக்கும் கட்சியின் முக்கியஸ்தர் குறிக்கிரவதால் அவ்வாறு ஊழல்கள் ஏற்பட்டிருக்கலாம். இருந்தாலும் மற்ற இலாக்காக்களைக்காட்டிலும், மேன்மையாக உழைக்கக்கூடிய கூட்டுறவு இலாக்கா. மற்ற இலாக்காக்களை எடுத்துக்கொண்டால் லஞ்ச ஊழலும், மற்றும் பல ஊழல்களும் நிறைந்திருக்கின்றன. கூட்டுறவு இயக்கத்திலோ அல்லது இலாக்காக்களிலோ அவ்வளவு அதிகமாகயில்லை. ஏதோ வேறு ஊழல் இருந்தாலும், அதைப்போலக் தணிக்கைதான் மிகவும் முக்கியமானது. ஆகையால் இப்போது கொடுத்திருக்கும் மான்யமானது மிகவும் குறைந்தது என்றுதான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். அந்த மான்ய தொகையை அதிகப்படுத்துவதுடன், தணிக்கையை அதாவது Auditing-ஐ மிகவும் அடிக்கடி செய்ய முயற்சிக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஏதோ தப்பிதம் செய்ததை, பல ஆண்டுகளுக்குப்பின்னால் கண்டு பிடித்தால், அதற்கு பரிகாரம் அப்போது தேடிமுடியாது. அவ்வப்போது தணிக்கை செய்தால் இந்த மாதிரி குறைகள் நேர இடம் இருக்காது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

“ மேலும் கூட்டுறவு இயக்கமானது நமது நாட்டுக்கு மிகவும் அவசியமானது. Rural Credit Survey Committee appointed by the Reserve Bank of India சொல்லுகிறார்கள் : ‘Co-operative Credit has on the

[Sri D. Krishnamurthi Gounder] [14th March 1955]

whole failed' என்று. அதாவது இந்த கூட்டுறவு இயக்கமானது சரியானபடி வேலை செய்யவில்லை என்றால், அந்த வாக்கியத்தை சரியாக Translate செய்ய முடியவில்லை — அதாவது இந்த கூட்டுறவு இயக்கம் தோல்வி அடைந்தது என்று கூறுகிறார்கள். அது அவ்வாறு இல்லை. அந்த இயக்கம் மிகவும் நன்றாக வேலை செய்திருக்கிறது. அப்படி தோல்வியடைந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், அது சர்க்காருடைய கவனக் குறைவைத்தான் காட்டுகிறது. விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய நீண்டகால கடனை சர்க்கார் கொடுப்பதில் தாமதம் ஏற்பட்டதாலும், மற்றும் அவர்களுக்கு வேண்டிய செளகரியங்களை செய்து கொடுக்காததாலும், அந்த இயக்கம் சரியாக வேலை செய்யவில்லை. அதே நிலைப் பாங்கு கமிட்டி ரிப்போர்ட்டில் கிராமங்களுக்கு சரியான சாலைகள் கிடைக்கு வசதிகள் இல்லையென்றும், மற்றும் கிராமங்களின் கல்வியின்மை, படிப்பின்மையால் இயக்கமானது சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த குறைகளைப் போக்க சர்க்கார் முன்வரவேண்டும். அப்போதுதான் இந்த இயக்கம் மிகவும் நன்றாக வேலை செய்யும்.

“ முக்கியமாக நாம் கவனித்தோமேயானால் மக்களை மூன்று பிரிவுகளாக பிரிக்கலாம். அதாவது “உற்பத்தியாளர்” (Producer), “நுகர்வோர்” (Consumer), “பறிப்போர்” (Middleman) என்று மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். உதாரணமாக, விவசாயத்தை எடுத்துக்கொண்டால், விவசாயியானவன் உணவுக்கு வேண்டிய பொருட்களையும், மற்றும் பல மூல பொருட்களையும் உற்பத்தி செய்கிறான். அவனுக்கு பணம் தேவையாக இருப்பதால், அவைகளை உடனடியாக விற்ப்புவிடுகிறான். இவற்றை “பறிப்போர்” (Middleman) வாங்கி “நுகர்வோருக்கு” (Consumer) விற்பனை செய்து கொடுக்கிறார்கள். மூலப்பொருள், நுகர்வோர் பொருள் ஆனாலும் நுகர்வோருக்கு லாபம் சேருவதில்லை. உற்பத்தியாளர்களுக்கும் லாபம் சேருவதில்லை. மத்தியில் இருப்பவர்கள் தான் லாபம் அடைகிறார்கள். இந்தவிதமான “பறிப்போரை” (Middleman)-ஐ ஒழிக்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். இது கூட்டுறவு இயக்கத்தினால்தான் முடியும். இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் தன் கொள்கையை மாற்றி அமைக்கவேண்டும். ஏன் அப்படிச் சொல்லுகிறேனென்றால், அரசாங்கம் இனிமேல் ஏதாவது புதிய தொழில்களை அமைக்கவோ, அல்லது வேறு எந்த புதிய துறையில் புகுந்தாலும், கண்டிப்பாக அந்த தொழில்களையோ அல்லது துறையையோ கூட்டுறவு முறையில் இயங்கச் செய்யவேண்டும். அதாவது பல் தொழிலோ, அல்லது மற்ற எந்தத் தொழிலோ அரசாங்கத்தினால் ஏற்பட நேர்ந்தாலும், அவற்றை தனிப்பட்டவர்களுக்கு கொடுக்கக்கூடாது என்றுதான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசியவர் லேவாதேவி தொழிலை தனிப்பட்டவர்களிடம் விடக்கூடாது என்று கூறினார். என்னைப்போறுத்தவரையிடம் நான் சொல்வது என்னவென்றால், எல்லா காரியங்களும் தனிப்பட்டவர்களுக்கு விடாமல் Co-operative முறையில் இயங்கவேண்டும். அதற்கு சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தற்பொழுது நிலையில் உழவர் எப்படியோ கடன்பட்டுத்தான் திருவான். முன்பெல்லாம் பண்டமாற்று முறை இருந்தது. பண்டமாற்று உழைப்பை மாற்றுவதுதானே. அதனால் உழவர் உலகத்தார்க்கு ஆணியாக விளங்கினார். அப்பொழுது உழவர் மேன்மையாக வாழ்ந்தனர். நாணயம் மாற்றும் முறை வந்து தான் உழவர் கட்டுவாரியாகிவிட்டார். மற்றும் அவர் உழைப்பை, உழைப்பின் பலனை சுரண்ட ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். அவர்களை எணியாக உபயோகித்துக்கொண்டு அவர்கள்மேல் மற்றவர்கள் ஏற ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். அவர்கள் கீழே நின்றுவிட்டார்கள். நமது நாடு வாழவேண்டுமென்றால், முன்னேற வேண்டுமென்றால், உழவர்களை தக்கபடி உயர்த்த வேண்டுமென்றால் கூட்டுறவு இயக்கம்தான் சிறந்த இயக்கமென்பதை நான் எடுத்துச்சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

“மேலும், நில அடமான பாங்கு பற்றி ஓரிரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தற்போது நில அடமான பாங்குகளில் கடன் கிடைப்பது மிகவும் சிரமமாயிருக்கிறது. ஒருவர் விண்ணப்பம் போட்டால் அனேக

14th March 1955] [Sri D. Krishnamurthi Gounder]

நாட்கள் பொருத்துத்தான் கடன் கிடைக்கிறது. மேலும் சில சமயங்களில் **Zamindari area-வில் Survey** ஆகவில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டு கடன் கொடுப்பதில்லை. அதனால் விவசாயிகளுக்கு மிகுந்த கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆங்காங்கே **Survey** செய்துகொண்டு வருகிறார்கள் என்றாலும், விவசாயிகள் கொடுக்கும் தகவல்களினாலும் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் வைத்திருக்கும் **Record** களின் மூலமாக பார்த்து அவர்களுக்கு கடன் வழங்க தக்க வசதி செய்யவேண்டும்.

“கிராமங்களில் இப்போது மனைகட்டும் சங்கங்கள் ஆரம்பிக்க போவதாக சொல்லுகிறார்கள். அது நல்ல நோக்கம் தான். ஆனால் அப்படி மனை கட்டும் சங்கம் ஆரம்பித்தால், கடனை பல தவணைகளில், சிறிய தொகைகளாக வசூல் செய்யவும், குறைந்த செலவில் நல்ல வீடுகளை அமைக்கவும், வசதி செய்யவேண்டும்.

“மேலும் மனைக்கட்டுகளுக்கு சங்கங்களில் கடன் வாங்கி இருந்தால் அந்தப் பணத்தைக் கட்டுவதில் ஒரு குறை இருக்கிறது. அதாவது அதை தவணையாக மாதா மாதம் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி மாதாமாதம் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்வதினால் அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் ஆறு மாதத்திற்கு ஒருமுறையாவது அல்லது வருஷத்திற்கு ஒரு முறையாவதுதான் கட்ட வேண்டும் என்று செல்ல வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் கஷ்டமில்லாமல் கட்ட முடியும். ஏனென்றால் அவர்களுடைய வீளை பொருள்கள் நல்ல விலைக்கு விற்பனை கட்டுவதாக இருந்தால் அவர்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்காது. அவ்விதம் அவர்கள் ஆண்டுக்கு ஆண்டு கட்ட வேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு செளகரியமாக இருக்கும் மேலும் தற்பொழுதிருக்கும் விதிகளின்படி தவணைத் தொகையை முன் கட்டியே (**Advance**) செலுத்தினாலும் மீண்டும் தவணைபடியே செலுத்த வேண்டும். இதனால் மிகுந்த கஷ்டம். இந்த விதிகளை உடனடியாக திருத்த வேண்டுமென்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு அந்த விதத்தில் கிராம சங்கங்கள் அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய சிற்றரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“Only five minutes will be allowed for the hon. Member, Sri Sridharan. He may now speak.”

* SRI K. T. SREEDHARAN :—“While supporting the cut motion moved by my leader, I wish to say something about the cut motion which I have given notice of. My cut motion is to reduce the allotment under the head ‘co-operation’ by Rs. 100 to discuss the failure of Government to convert the Provincial Co-operative Credit Societies into multi-purpose societies with limited liabilities and to enhance the present maximum pay of Rs. 120 to Rs. 150 to the Senior Co-operative Inspectors or revise their scale of pay suitably.

“Almost all the Producers-cum-Consumers Co-operative Societies in Malabar are now on the verge of liquidation. Experience had shown that these societies may be converted into multi-purpose societies with limited liability. I am glad that Government also are considering these matters and I may tell the Government that the sooner they convert these societies into multi-purpose societies with limited liability the better. These societies had to retrench many of their employees and I am sure that almost all the employees had been discharged from service now. At the general body meeting of some of these societies, some amenities to these retrenched employees have been provided for. I am glad that the Government have issued general instructions that gratuity as well

12-54
p.m.

[Sri K. T. Sreedharan] [14th March 1955]

as wages for leave period may be extended to those retrenched employees by making suitable amendment to the bylaws. But however I may bring to the notice of the Hon. Minister that so far as the Cannanore Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society is concerned, even though a reward of three months' pay as special allowance was granted to the discharged employees for their loyal and meritorious service, the decision has not met with Government approval and the employees have not been paid till now the three months' pay promised. However the Hon. Minister has given an assurance on the floor of this Assembly that this amount would be given to the employees as early as possible. I request that early steps may be taken by Government in this direction.

"I take this opportunity to bring to the notice of Government the anomaly existing in the scale of pay of Senior Co-operative Inspectors, the Junior Inspectors and the Sub-Registrars of the Co-operative Subordinate Services. When the Government revised the scales of pay of Government servants in 1947, the existing revision in the scale of pay of the Senior Co-operative Inspectors was singularly untouched. The former scale of pay of the Senior Co-operative Inspector, viz., R. 90—120 was left untouched while the former scale of Rs. 50—80 for the Junior Co-operative Inspector was revised to Rs. 65—90 and that of the Sub-Registrar of Co-operative Societies from Rs. 125—170 to Rs. 150—200. While the maximum for the Senior Co-operative Inspector has remained stationary at Rs. 120, the minimum of the Sub-Registrar of Co-operative Societies has been fixed at Rs. 150. There is thus a wide gap of Rs. 30 which is not at all justified. This anomaly should be removed. The scale of pay of the Senior Inspectors of Co-operative Societies should be revised. Such wide gap in the scale of pay, which I have referred to above, does not exist in the other categories of Government servants. In view of the required qualifications for the Senior Co-operative Inspectors and in view of the nature of their work, I hope that early steps may be taken to revise their scale of pay.

"May I bring to the notice of Government that there are very many large co-operative institutions in Malabar and that there is no co-operative training institute in that area. In this regard also Government should take early steps to see that a co-operative training institution is organized in Malabar. There is vast scope for development of the coir industry in Malabar. I request the Government to start co-operative institutions in Malabar for fostering this industry."

* SRI K. T. RAJU :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் கிராம மக்களுக்குக் கடன் உதவி செய்வதற்காக கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை அமைத்து பணம் ஒதுக்குவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் யாளை பசிக்கு சோளப்பொரியைக் கொடுப்பதுபோல் இருக்கிறது. உண்மையில் கிராமவாசிகளுக்கு கடன் கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டும் என்றால் அல்லது அவர்கள் முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்று சர்க்கார் நினைத்தால் கிராமங்களில் கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைத்து அதற்கென்று 30 கோடி ரூபாய் ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்"

14th March 1955]

[Sri K. T. Raju]

என்கிறேன். அதற்கென்று சர்க்கார் ஐந்து சத விநித வட்டிக்கு கடன் எழுப்பியோ அவர்களுக்கு கடன் உதவி செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்யவும் முடியும். அது ஒரு பெரிய காரியம் அல்ல, கஷ்டமான காரியம் அல்ல, பெரிய பிரச்சனை அல்ல. இதைச் செய்யலாம் என்று தோன்றுகிறது.

“ நம்முடைய நாட்டின் ஜனத்தொகையில் பேர் பாதி பெண்களாக இருக்கிறார்கள். நம்முடைய சட்டசபையில் கூட ஒரு அம்மாதான் இருக்கிறார். ஜனத்தொகையில் பேர் பாதியாக இருக்கும் பெண்களுக்கு நாம் மிகப் பெரிய உதவி செய்ய வேண்டும். நம்முடைய நாட்டில் அநேகம் விதவைகளும் கணவனும் கைவிடப்பட்ட பெண்களும் அநேகம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நாம் பெரிய உதவியைச் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது நம் நாட்டில் அதிகப்படியாக தயிர், மோர் கிடைப்பது இல்லை. நெய் கூட நம் நாட்டில் அதிகமாக இல்லை என்று 500 டன் நெய் வெளி நாட்டிலிருந்து நம் நாட்டிற்கு வரப்போகிறது. அதுவும் அமெரிக்காவிலிருந்து வரப்போவதாகத் தெரிய வருகிறது. அதனால் இன்றைய தினம் ஏழை குடும்பப் பெண்களுக்கும் விதவைப் பெண்களுக்கும் நாம் உதவி செய்தாக வேண்டும். கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக பசுமாடுகளை வாங்கி அவர்களுக்கு நாம் கொடுக்கலாம்; 150 அல்லது 200 ரூபாய்க்கு அவர்களுக்கு மாடு வாங்கிக் கொடுக்கலாம். இப்பொழுது நீர்பாசன வசதி அதிகமாக இருக்கிறது. மேய்வதற்கு இடம் இருக்கிறது. பருத்திக் கொட்டை இருக்கிறது, புண்ணைக்கு இருக்கிறது. அதனால் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக விதவைகளுக்கும், ஏழை குடும்பப் பெண்களுக்கும், அநாதைகளுக்கும், நாம் பசுமாடுகளை வாங்கிக் கொடுத்தால் அவர்கள் அவைகளை வைத்துக்கொண்டு வியாபாரம் செய்து தாங்கள் வாங்கிய கடனை மாதம் மாதம் கொடுத்து விட முடியும். அதனால் அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையையும் நல்ல முறையில் நடத்திக் கொள்ள முடியும். நம் நாட்டில் அநேகம் விதவைகள் பிச்சைக்காரர்களாகவும், அனாதைகளாகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு நாம் உதவி செய்வதாக இருக்கும். அவர்களுக்குள்ள பொருளாதார நெருக்கடியால் அவர்கள் தங்களுடைய கற்பைக் கூட விற்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு மூலமாக அவர்களுக்கு நாம் உதவி செய்யா விட்டால் நம் நாட்டில் பெரிய நெருக்கடி ஏற்படும். சுமார் 200 ரூபாய்க்கு நாம் அவர்களுக்கு பசுமாடுகள் வாங்கிக் கொடுத்தால் அதை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் பால் விற்று தாங்கள் வாங்கிய கடனை மாதாமாதம் திருப்பிக்கொடுத்துவிடுவார்கள். அதன் மூலம் அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நல்ல முறையில் மரியாதையாக நடத்த முடியும். இதற்கு ஏன் சர்க்கார் உதவி செய்யக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். அவர்கள் நல்ல கற்புடையவர்களாகவும் சமூகத்தில் நல்ல மனிதர்களைப்போலவும் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்த முடியும். இதற்கு பெரிய திட்டங்கள் தேவையில்லை. கமிட்டி தேவையில்லை. ஆராய்ச்சி தேவையில்லை. அதனால் உடனடியாக இதை அரசாங்கம் எடுத்து நடத்த வேண்டும். நம்முடைய தமிழ் நாட்டு தாய்மார்களுக்கு பொறுப்பு அதிகம் உண்டு. ஆண்களைப் போல் அல்ல, தாங்கள் வாங்கிய கடனை நிச்சயமாக திருப்பிக்கொடுத்து விடுவார்கள். குழந்தைகளை பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பு அவர்களுக்கு இருக்கிறது. இவ்விதம் அவர்களுக்கு மாடுகளை வாங்கிக்கொடுத்தால் அவர்கள் நல்ல முறையில் முன்னேற்றமடைய முடியும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இவ்விதம் அவர்களுக்கு சௌகரியம் செய்வது சர்க்காருடைய கடமையுமாகும். சர்க்கார் ஜனங்களுக்கு சௌகரியம் செய்து கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும் போது ஏன் இதைச் செய்யக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். இதற்கு பெரிய திட்டம் தேவையில்லை. அமெரிக்காவிலிருந்து நெய் வாங்க வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. நாளைக்கு ஆளைக் கூட அமெரிக்காவிலிருந்து வாங்க வேண்டும் என்று கூட சொல்லுவார்கள் போலிருக்கிறது. நம் நாட்டில் நெய்கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லையா வசதி இல்லையா. அவைகளை ஏன் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். அமெரிக்காவிலிருந்து நாம் நெய் வரவழைக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவதைக்

[Sri K. T. Raju]

[14th March 1955]

கேட்க கேவலமாக இருக்கிறது. நெய் உற்பத்தியை ஏன் நாம் இங்கேயே அபிவிருத்தி செய்து கொள்ளக்கூடாது? கால்நடைகளை இங்கேயே ஏன் நாம் அபிவிருத்தி செய்து கொள்ளக்கூடாது?

“ஆகவே இந்த வருஷ பட்ஜெட்டிலாவது அதற்கு வேண்டிய தொகையை ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி தொகையை ஒதுக்கி அந்தந்த ஜில்லாவிலுள்ள விதிகளையும் அனுபவப் பெண்களையும் கணவனல் கைவிடப்பட்ட பெண்களையும் காப்பாற்ற முடியும். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் தவறான வாழ்க்கையில் ஈடுபட மாட்டார்கள். பெருளாதாரத் துறையில் அவர்கள் முன்னேற்ற மடைந்து செளகர்யமாக இருக்க முடியும். இப்படிச் செய்தால் பெண் சமுதாயத்திற்கு நாம் ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்தவர்களாவோம். அரசாங்கத்திற்கு இது ஒரு பெரிய காரியம் அல்ல. இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஜம்புது வருஷங்களுக்கு முன்னால் கடன் கொடுப்பதற்கும் கடன் வாங்கு வதற்கும் என்று ஏற்பட்ட இந்த கூட்டுறவு இயக்கமானது இன்றைய தினம் பல முனைகளிலும் முன்னேற்றமடைந்து நம் மாகணம் பூராவும் நிறுவி வருவது வரவேற்கத்தக்கது. இப்பேற்பட்ட ஸ்தாபனங்கள் இயங்கி வருவதால் அவைகள் கிராமத்தையும் கிராம மக்களையும் முன் நேற்றமடையச் செய்வதாக இருக்கிறது. இப்பேற்பட்ட ஸ்தாபனத்தின் பற்றி பத்திரிகைகளிலும் இந்த சட்டசபையிலும் கோர்ட்டிலும் அடிக்கடி பேசப்பட்டு வருகிறது. அதாவது அந்த ஸ்தாபனங்களில் வேலை செய்கிறவர்கள் கையாடல் செய்து விட்டார்கள் என்று பலவிதமான வதந்திகள் இருந்து வருகின்றன. அப்படி வருவதற்கும் உண்மை இருக்கிறது. கையாடலும் நடந்துகொண்டு வருகிறது. அவ்விதம் நடந்து வருவதால் அவைகளின்மேல் கிராம மக்களுக்கு இருந்த நம்பிக்கையை இப்பொழுது இழந்து வருகிறது. அந்த ஸ்தாபனங்களின் மதிப்பு பின்னணியில் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் இருக்கின்றன அந்த ஸ்தாபனங்கள். அம்மாதிரியான புகார்கள் வராமல் அந்த நிர்வாகத்தில் உள்ளவர்கள் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கூட்டுறவு இயக்கத்தின்மூலம் மாஜி ராணுவத்தினருக்கு குடியமைப்பதற்கு அநேக திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அந்த திட்டங்களில் ஒன்றாகிய கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் விவசாயம் செய்து தாராபுரத்தில் அவர்களுக்கு ஒரு காலனியை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது என்று கலெக்டர் தெரிவித்தார். அங்கு அவர்கள் குடியேறி விவசாயம் செய்வதற்கு, அவர்களுக்கு மூன்று மாட உணவும் குடும்பத்துடன் வசிக்க வீடுகளும் கொடுக்கப்படும் என்றும் அறிவித்தார்கள். அப்படி பத்திரிகை மூலமாகவும் விளம்பரம் செய்தார்கள். பிறகு அங்கு சென்று மாஜி ராணுவத்தினர்கள் கொஞ்ச காலம் குடியிருந்தார்கள். அங்கு அவர்களுக்கு வீடு வசதி இல்லாமலும் உணவு வசதி இல்லாமலும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அது ஒரு பொட்டக் காடு. அங்கு ஒன்றும் செய்ய முடியாது, பயன்படுத்த முடியாது என்று தெரிந்து கொண்டு பிறகு அவர்கள் திரும்பி வந்து விட்டார்கள். இப்பொழுது நாம் எவ்வளவோ பூமிகளை எடுத்து சீர்திருத்தம் செய்து விவசாயத்திற்குக் கொண்டுவருகிறோம். கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைத்து அவர்களுக்கு அதன் மூலம் உதவி செய்தால் அவர்கள் பல யந்திரங்களை வாங்கிவந்து அந்த பூமியை பயனடையும்படி செய்வார்கள். அந்த திட்டமானது நல்ல முறையில் பயனடையும். ஆகவே கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“கோயம்பத்தூரில் மாஜி ராணுவத்தினரின் மோட்டார் சர்வீஸ் நடைபெற்று வருகிறது. அந்த ஸ்தாபனத்தில் இப்பொழுது 70 பேர்கள் இருந்து நல்ல முறையில் நடந்துகொண்டு வருகிறது. அந்த ஸ்தாபனத்திற்கு கூட்டுறவு சப்ளிஜிஸ்தரார் ஒருவர் காரியதரிசியாக இருக்கிறார். ஆனால் அவர் கூட்டுறவு இயக்கம் என்பதற்கு முரணாக நடந்துகொண்டு வருகிறார். அவரைப்பற்றி அடிக்கடி புகார்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

14th March 1955] [Sri S. R. Arumugam]

அதைப்பற்றி தெரிவித்திருந்தும் அதைப்பற்றி விசாரிக்க தகுந்த நடவடிக்கை இன்னும் எடுக்கப்படவில்லை. அங்கு அங்கம் விகிக்கக் கூடிய வர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கிக்கொண்டும் வருகிறார். அங்கம் வகிக்கிற வர்களை வேலையை விட்டு நீக்குவதாகவும் அநேகம் பேர்களுக்கு தொந்தரவுகள் கொடுப்பதாகவும் புகார்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. கூட்டுறவு ரிஜிஸ்ட்ரார் அவர்கள் மேல் நன்றாக விசாரணை செய்து நிறுத்தப்பட்ட அங்கத்தினர்களை உடனடியாக வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்த சொசைட்டி நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு அவர்கள் வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ மாஜி ராணுவத்தினருக்கு கைத்தொழில்களும் தொழிற்சாலையும் அமைப்பது என்ற ஒரு திட்டம் நம்முடைய மாகாணத்தில் இருக்கிறது. அதற்காக பணம் கூட மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கிறார்கள். அதாவது “ Post-war Reconstruction Fund ” ஸ்தாபனத்தின் மூலம் பணம் கொடுத்து வருகிறார்கள். அம்மாதிரி கோயம்புத்தூரிலுள்ள மாஜி ராணுவத்தினரின் காரியத்தரிசி சர்க்காருக்கு விண்ணப்பம் செய்திருக்கிறார். நெசவு தொழிலை ஏற்படுத்துவதன்மூலம் மாஜி ராணுவத்தினருக்கு வேலை கொடுக்கமுடியும் என்றும் அங்கு உற்பத்தி செய்யப்படும் சரக்குகளை மிலிட்டரி டிப்போக்களில் சபீன செய்யலாம் என்றும் விண்ணப்பம் போட்டிருக்கிறார். ஏற்கனவே மாஜி ராணுவத்தினருக்கென்று ஓர் பனியன் பாக்டரியை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று விண்ணப்பித்திருந்தார்கள். ஆனால் அந்த திட்டம் கைவிடப்பட்டது. பனியன் பாக்டரியை ஏற்படுத்த மறுத்தபோல் அல்லாமல் இப்போது உத்தேசித்திருக்கும் நெசவு தொழிலை ஆரம்பிப்பதற்கு சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டும். மாஜி ராணுவத்தினருடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்வதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். நம்முடைய தேசத்திற்கு அபாயம் வரும் காலங்களில் அவர்களை நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம், அதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் இருக்கும். ஆகையால் அவர்களுக்கென்று நெசவு தொழிலை அமைப்பதற்கு சர்க்கார் கவனம் செலுத்தி உடனடியாக அதை ஆரம்பிப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

* SRI M. PALANIYANDI :—“ தலைவர் அவர்களே, இந்த கூட்டுறவு மானியத்தைப்பற்றி இதுவரை பேசியபிறகு அதிகம் இப்போது பேசவேண்டிய தலை. ஒரு சிறு விஷயத்தை மாதிரம் குறிப்பிடுகிறேன். கூட்டுறவு ஸ்தாபன தலைமை உத்தியோகஸ்தர்கள், ஆலை தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்கு முன் ஏற்பாடாக, சில நிலங்களைக் காலி செய்து வருகிறார்கள். கோயம்புத்தூரில் இம்மாதிரி நடவடிக்கையை கூட்டுறவு நிர்வாகஸ்தர் எடுத்து இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் இதற்காக பண உதவி செய்கிறது, சென்னை அரசாங்கம் அப்பணத்தை வாங்குகிறது. தொழிலாளர்களும், தங்களுக்கு வீடு கட்ட இச் சர்க்கார் செய்யும் பண உதவியுடன், ஐந்தாறு, ஆறு. நூறு ரூபாய் வரை போட வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே Subsidy கிடைக்கிறது, சென்னை சர்க்கார், கடனாகவும் இலாகாவும் பணம் கொடுக்கிறார்கள். கூட்டுறவு ஸ்தாபனமும் அவர்களுக்கு பண உதவி செய்ய முன்வந்தால், எல்லா ஆலைத்தொழிலாளர்களும் வீடுகள் கட்டிக்கொள்ளமுடியும். மற்றும், தனிப்பட்டவர்களிடம் தொழிலாளர்கள் கடன் வாங்கினால் 90 சதம் வரையில் வட்டி கொடுக்கவேண்டி இருக்கிறது. தற்போது கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் தாராளமாக தொழிலாளருக்கு பணம் கொடுப்பதில்லை. ஆகவே, சர்க்கார் இந்த அதிக வட்டியைத் தடுக்கவும், தொழிலாளர்களுக்கு தக்க சமயத்தில் பணம் கூட்டுறவு சங்கத்திலிருந்து சலபமாக குறைந்த வட்டிக்குக் கிடைக்கவும், அதிகப் பணம் இந்தக் கூட்டுறவு இலாகாவுக்கு ஒதுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன்.”

1-10
p.m.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Mr. Speaker, Sir, various hon. Members belonging to all sides of this House pointed out the difficulties experienced in the working of the Co-operative Department. The importance of the department cannot be exaggerated. Especially at a time when the country is passing through a period of

[Sri S. Swayamprakasam]

[14th March 1955]

planning, this department is considered to be a powerful weapon to achieve our objective in Planning. For the outside world the history of the co-operative movement in this State is rather attractive or rather it is made attractive. The Hon. Minister now says that it is really so but I may be pardoned if I say that he has not really gone into the working of this department. Otherwise, he would not have said that it is really working properly. The history of the co-operative movement and the working and the achievement of the department is far from satisfactory. For the outside world it may be attractive but here we find that there are many defects in its working which will have to be rectified as our country is passing through a period of planning.

“ Sir, from the Report on the working of the co-operative societies we find that the number of societies in this State is on the increase. But, in this connexion, I wish to draw the attention of the Government to the fact that in a number of societies the members will be the same and one particular section of the people alone will be found in every society. A member of a particular society is also a member in another society and these so-called co-operators are found everywhere. So, as a matter of fact, this co-operative movement has not attracted a large number of people but only a particular section of the people. It should embrace all classes of people and I hope the Government will look into this aspect of the matter.

“ Another aspect of the matter is also involved in it. These societies have been made the monopoly of a few persons and various complaints have also been made in that regard. When I had an occasion to refer this matter to Sri Rajagopalachari, the previous Chief Minister, he said that many societies were in a state of morass. The persons who become President and Vice-President of a society do not allow other people to become members of the society because they think that if new members are admitted, they will have to lose their jobs. The bye-laws of a society help them to adopt such an attitude. When persons apply for membership in a particular society, their applications are rejected on the ground that the bye-laws of the society are against them. According to these bye-laws no reasons need be given for the rejection of an application. For instance, there is a Co-operative Bank in West Tanjore and one retired official applied for membership in that bank but his application was rejected on the ground that it is against the bye-laws of the bank. No reason has been assigned for the rejection. Even if the matter is referred to the Registrar of Co-operative Societies, he pleads inability to interfere in the matter as the bye-law does not help him. This only shows how certain people want to have monopoly in respect of this matter as if it is a political field. They want to play politics in this co-operative movement. My hon. Friend Dr. Menon says that he himself was once a victim of such politics and he was not admitted as a member. Everywhere such things are happening and the Government must look into this matter immediately.

14th March 1955] [Sri S. Swayamprakasam]

" Then I come to the misappropriation of the funds of the society. This misappropriation is going on in many societies. It is all due to the fact that the Audit Department is not functioning properly. The same departmental people are auditing the accounts of these societies. If we ask a co-operative sub-registrar or a senior co-operative inspector to audit the accounts of a particular society, we cannot expect him to discharge his duty efficiently. Therefore, if we want to prevent misappropriations, it is better that the audit department is separated from the co-operative department.

" Then I come to co-operative stores. Many hon. Members have already referred to the working of these stores. During the war time when the control was there, these stores were successfully carrying on their business. But now everywhere these stores are not functioning properly and they are not efficiently carrying on their business. So the Government should either find out ways to see that these stores are run properly or they should close them and transfer their reserve funds to some other society after suitably amending the present Act.

" Then I come to co-operative milk supply unions. The other day I drew the attention of the Hon. Minister to the working of these unions. In a particular season these unions find it very difficult to push their sale of milk. There are two seasons for them—the surplus season and the deficit season. During the surplus season the temptation of these unions would be to find out more customers but during the deficit season they are unable to get sufficient quantity of milk from the producers to cope with the increased demand. The reason is during the surplus season they refuse to take sufficient quantity of milk from the producers but during the deficit season when they ask for more milk from the producers, they refuse to give it to the unions on the ground that these unions refused to take it during the surplus season. To get over these difficulties, cold storage plant is necessary and it must be made available to these milk supply unions. The Government must advance interest-free loans to them for this purpose. Otherwise, these unions will not function properly. I hope the Government will also look into this aspect of the matter.

" Finally, I wish to point out that the co-operative movement has not gone to the villages. The report on the Rural Credit Survey made by the Reserve Bank is that the movement has not spread to the villages and that backward class people and the Harijans have not been benefited by it. Unless the movement spreads to the nook and corner of the villages and touches the hearts of the backward people, we cannot say that the co-operative movement is a success in our State. That is why I said that certain people made it their sole monopoly and they do not allow the movement to spread to the villages. I have no hesitation in saying that immediately the Hon. Minister concerned will rise and say " We have appointed a Committee which will go into all these questions ". That will be the sort of reply which I expect from the Hon. Minister. I do not expect any good thing will come out

1-20
p.m.

[Sri S. Swayamprakasam] [14th March 1955]

from this Committee. If we consider the report on the Rural Credit Survey made by the Reserve Bank, it will be seen that the Government did not pay proper attention to the appointment of the Committee. No doubt, the Committee members are all very respectable people. Their integrity is beyond question and they are very honest and big people. But, unfortunately, I do not think that they will be able to discharge the duty that is expected of them. The Chairman of the Committee is a very good friend of mine. He has forgotten about co-operation long long ago. Another member of the Committee is Sri Chinnayya Pillai. He was the President of the Religious Endowments Board. We cannot expect him to know much about co-operation. Not even a single person knows what is the condition obtaining in the rural parts of the country. That is why I say that nothing good will come out of this Committee. The only redeeming feature is that the Registrar of Co-operative Societies is a member of the Committee. I congratulate the Government on having appointed him as a member of the Committee, because he has got knowledge of and experience in the Department. Of course, one useful asset is there. He alone cannot do much. I request the Hon. Minister to bear in mind all the points raised by me. We have much experience about the working of these Committees. The Hon. Minister would come forward and say that the Government would be appointing another Committee to find out which of the recommendations of the original Committee can be implemented. The Hon. the Minister for Education just now told on the floor of this House that an Expert Committee has been appointed to suggest which of the recommendations of the Secondary Education Commission should be implemented. So, Committees will come and go. But I would ask the Hon. Minister what is the policy that the Government are going to adopt.

“ Within the limited time at my disposal, I am not able to touch upon other points. With these words, I support the cut motion.”

* THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, fifteen hon. Members including leaders of two parties have spoken on this subject. The hon. Member, Dr. K. B. Menon, who began the debate, was rather severely critical of the work of the Department. He referred to the Golden Jubilee. On the occasion of the Golden Jubilee, a review of the working of the co-operative movement was made by several people, both co-operators as well as people outside the Co-operative Department and they paid glowing tributes to the high standard of our achievement in the number of co-operative organizations as well as the range and variety of their activities in this State. Dr. Punjabrao Deshmukh, the Union Minister for Agriculture, who inaugurated the 10th Tamilnad Co-operative Conference at Vellore in October last, stated ‘ Madras holds an enviable position in the very forefront of the co-operatively advanced States in this country ’. I can quote many other eminent leaders who have paid eloquent tributes

14th March 1955] [Sri A. B. Shetty]

to the good working of the Co-operative Department in this State. It is therefore rather surprising that certain hon. Members here should hold such a poor opinion about the working of the Department and its achievements. Of course, I know it is their business to criticize the Department to point out shortcomings and defects and make useful suggestions. So far, it is all right. But I request them to correctly appreciate what good work has been done and point out in what ways we can improve matters.

“ Some hon. Members including the leaders of two parties have spoken about the malpractices, misappropriations and mismanagement in co-operative societies. Sir, I venture to say that it is wrong to make much of them with a view to discrediting the movement. I may quote some figures relating to 1953-54. The total amount misappropriated was about Rs. 5.14 lakhs. This formed only .008 per cent of the total working capital of Rs. 6,745 lakhs. Out of 14,885 societies, the number of societies that had to be prosecuted was only 106. There is a very rigid system of audit, supervision and control. Big co-operative institutions are employing private auditors in addition to the audit done by the Department. The question whether we should have separate audit apart from the audit of the Department has been the subject of discussion for quite a long time and if it is found necessary that an independent audit is quite essential, that matter may be considered. A few shadows here and there, when a picture on large canvas is painted, should not distort the taking of a correct view. Special Co-operative Sub-Registrars are employed to investigate cases of fraud and take legal action wherever necessary. No efforts have been spared to weed out badly working societies and to pull up societies when they go wrong.

“ The hon. Member Dr. K. B. Menon referred to the T.U.C.S. I may tell him that the Registrar insisted on Departmental auditors being taken by the T.U.C.S. and it has been done. There has also been a fresh election of directors and the working of the stores has been set right. The T.U.C.S. is held to be a model for the whole country. High tributes have been paid even by our Central Finance Minister Sri C. D. Deshmukh when he recently inaugurated the Jubilee of the Stores.

“ Then, Sir, my hon. Friend from Vellore spoke about certain matters regarding the Central Stores and Pump-supply Societies there. The representations made by the hon. Member have been enquired into. The X Branch of the Police have also enquired into the matter and it has been found that the honorary office-bearers are not responsible for the irregularities. If any employee is concerned in the matter, necessary action will be taken. Certain other vague allegations were made. Whatever truth there may be in those allegations, they will be properly enquired into and necessary action taken.

“ Several of the hon. Members referred to the All-India Rural Credit Survey Report which is a very important document attract-

1-30
p.m

[Sri A. B. Shetty]

[14th March 1955]

ing wide attention in the country to-day. There they say that the volume of credit supplied by co-operative societies represents only 3·1 per cent of the total borrowings of the cultivators and that takkavi loans given by the Government also met a very insignificant proportion of the total demand. One of the main recommendations of the Committee is that a reorganized system of institutional credit should be set up as an effective alternative to private agencies. At present the credit requirements of cultivators in the country are mostly met by private agencies. The Five-Year Plan lays special emphasis on increased agricultural production and for this purpose a dynamic programme of agricultural credit is necessary. With a view to provide the necessary credit requirements to cultivators, they have made very important recommendations. They want this reorganization to be done on the basis of major State partnership in credit, in processing, in marketing, etc. They also want the Reserve Bank of India to collaborate with the State Governments in this reorganization of credit institutions and provide more finance. Hon. Members will be glad to know that the Reserve Bank of India has come forward to provide more finance for short-term loans, for medium-term loans and for long-term loans also.

“ Dr. K. B. Menon and some others spoke about the need for training of the staff. This matter has received due recognition from the Government, from the Planning Commission and from the Reserve Bank. We have already in our State three institutions, one in Madras, one in Tanjore and one in Coimbatore. In July last a training centre has been opened in Madras City for training the intermediate personnel that is required for the work of the department and for the work of the co-operative institutions. There is a college for higher personnel in Poona. There is no doubt that adequate and properly trained staff is necessary for organizing the department properly and also for helping the co-operative institutions. This need is well understood and it is being met. I hope that the trained staff which will come out of these training centres will discharge their present duties properly and they will also be able to shoulder the new diversified and more complex responsibilities which are now envisaged.

“ Several Members spoke about the inadequacy of the loans given to members. We have prepared a new scheme of rural banks. It has been found that the village co-operative credit societies which are really the backbone of the co-operative structure have not given satisfaction in certain matters. We have 10,295 village co-operative societies with 9·81 lakhs of members. They supply short-term loans and some of them also supply domestic and agricultural requirements to their members. Their area of operation is small and, therefore, membership is also limited. Several of these societies have been incurring losses from year to year. The trend of opinion, at present, is that we must have bigger societies with wider jurisdiction on limited liability basis. This

14th March 1955] [Sri A. B. Shetty]

recommendation was made as far back as 1939 by the Vijaya-raghavachariar Committee. The latest opinion expressed in this matter by the Rural Credit Survey Committee is also in favour of forming such rural banks. The proposal is that these societies should be set up to cover say, 8 to 10 villages within a radius of 3 to 5 miles and they should be able to have adequate share capital. It should be possible for us when such co-operative rural banks are set up to provide them with competent personnel. The idea is to start now with 25 such rural banks. These rural banks will be able to attract local deposits and they will be able to provide medium-term loans. They will also undertake the work of distributing agricultural requisites to their members. This is a new line of development to which I wish to draw the pointed attention of the hon. Members of this House.

“ I have dealt with some of the important points raised by the hon. Members. With regard to the shortcomings and defects pointed out by hon. Member Sri Swayamprakasam, I may quote for him poetry and say ‘ Life is a web of mingled yarn, good and ill together ’. There are black sheep everywhere and it is inevitable in the nature of things that something should go wrong here and there. By and large I may claim that the co-operative movement here has done the best work—whatever section of activity you may take—and I do not think it is correct or proper to say that so many things are bad and only very few things are good. Particularly from a responsible Leader of a Party in this House, I did not expect such criticisms.

1-40
p.m.

“ In conclusion, I may say that all the valuable suggestions made by hon. Members will be taken due note of and we shall consider them and do our best. With these few words, I request the hon. Members kindly to withdraw their cut motions.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, I am very grateful to the Hon. Minister for having dealt with so many points. But I am sorry that the Hon. Minister did not give a categorical reply to console us, with regard to the 107 and odd Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar, that is, with regard to their reconstitution into multi-purpose societies. I expect a direct reply from the Hon. Minister.”

* THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, on several occasions hon. Members hailing from Malabar have asked questions about the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies and I have in my answers said what is being done. Sixty-eight societies, out of the 107 Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies have already been taken over and a few of them have been liquidated. I have also mentioned that a conference was held a short time ago at Kozhikode at which the hon. Member, Dr. Menon was also present; they have come to certain decisions and those decisions of this Conference are under the consideration of the

[Sri A. B. Shetty]

[14th March 1955]

Government. I hope, Sir, it will soon be possible for us to permit these societies to convert themselves into rural banks and that will put an end to all their difficulties and make them work usefully in their own areas as credit agencies."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Sir, the Hon. Minister towards the end of his speech was saying that a responsible Leader of a Party in the House should not have made these criticisms. Well, if the Hon. Minister had attempted to point out how what I said was wrong, his above remarks might have been justified. But without that, immediately in a sweeping remark he has said that whatever thing is done by the Government is right. It is for the others to say whether a particular thing is right or wrong, whether the Madras Co-operative Societies are good or bad and all that. Of course, if I were in Bombay, Delhi, Calcutta or London, it is better for me to say that the Madras State is leading in the matter of co-operative movement. That is one thing. But it is another thing, when we are here in this State. We are the best persons who feel the pulse of the people and pinch of the movement. We know where the defects are. And unless the Government come forward to rectify those defects, they will get multiplied and the very purpose of the movement will be defeated. So, we are justified in pointing out all the defects and that is done with a view to get defects rectified. Unless the Government come forward to rectify them, there is no good simply saying that we should even not touch upon those defects in the movement."

* THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, I do not object to any criticisms being offered. I only said that the hon. Member might have been a little more charitable. For instance, the hon. Gentleman cast reflections on the Committee Members. It is very unfair. The Committee Members are veteran co-operators, I mean most of the Members working on the Committee. I am very sorry that the hon. Member should have made such remarks about the Committee Members."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Well, I still hold to my view. The Chairman of the Committee was, of course, connected with the movement for years. I do not say a word about their capacity, character or knowledge. But at the present moment, the co-operative movement is intended to improve the rural sector. These people (the Committee) are moving about in the towns. I therefore assert that they are not the qualified persons to find out the real needs of the rural folk. I am justified in making that remark."

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

'That the allotment of Rs. 56,76,100 under Demand XX—Co-operation—be reduced by Rs. 100.'"

The motion was lost.

14th March 1955]

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

' That Government be granted a sum not exceeding Rs. 56,76,100 under Demand XX—Co-operation.' "

The motion was carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER :—" The House is adjourned and will meet again tomorrow at 8-30 a.m."

The House then adjourned.

VIII.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

^a G.O. Ms. No. 75, Industries, Labour and Co-operation, dated 10th January 1955, notifying an amendment to the rules under the Madras Co-operative Societies Act, 1932.

